

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
BANGKOK PEOPLE'S AWARENESS OF PERSONAL INFORMATION PROTECTION
FROM CORPORATE USAGE

สุวจน์ จิระวิไลกาญจน์

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมการสื่อสาร
วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

BANGKOK PEOPLE'S AWARENESS OF PERSONAL INFORMATION PROTECTION
FROM CORPORATE USAGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Media and Communication Innovation)
College of Social Communication Innovation, Srinakharinwirot University
2020
Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล

ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ของ

สุวจนี่ จิระวิไลกาญจน์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมสื่อสาร

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัฐ ภัคดีธนชาติ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ปรัชญา เปี่ยมการุณ)

ชื่อเรื่อง	การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร
ผู้วิจัย	สุวณี จิระวิไลกาญจน์
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริรัฐ ภัทธีรณชิต

การวิจัยเรื่อง “การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ ได้แก่ (1) เพื่ออธิบายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ (2) เพื่ออธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ และ (3) เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในการเก็บข้อมูล ประกอบกับใช้แบบสอบถามแบบปลายปิดในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา คือ ประชากรอายุตั้งแต่ 18 ปี - 60 ปี ที่พำนักอาศัยและประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร โดยในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา เป็นผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ อย่างน้อย 1 สื่อ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (64.32%) อายุ อยู่ในช่วง 41 ปี – 50 ปี (34.55%) จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี (59.77%) มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท – เอกชน (57.05%) และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 - 35,000 บาท (27.05 %) เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหาย (85%) โดยจำแนกเป็น การถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากการเสนอขายประกันภัย การเสนอเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต และการเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ทราบรายละเอียดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และป้องกันการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล (61.36 %) โดยส่วนใหญ่จะไม่ให้ข้อมูลด้านศาสนา เพราะข้อมูลด้านศาสนาไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร และไม่ให้ข้อมูลเพราะไม่อยากจะได้รับการบริการ (54.78%) ให้ข้อมูลเพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา (37.87%) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบว่าการยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลมีปัญหา เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล (70%) และมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต(Internet)/สื่อสังคมออนไลน์(Social Media) สื่อโทรทัศน์ และสื่อบุคคล ตามลำดับ ระดับความเข้มข้นในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้การปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน

คำสำคัญ : การปกป้องสิทธิส่วนบุคคล, การตระหนักรู้, การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ, พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล 2562, PDPA

Title	BANGKOK PEOPLE'S AWARENESS OF PERSONAL INFORMATION PROTECTION FROM CORPORATE USAGE
Author	SUWAJANEE JIWAWILAIKARN
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Srirath Pakdeeronachit

The aims of this research are as follows: (1) to explain the demographic characteristics regarding privacy protection by using personal data in the business sector; (2) to explain information exposure behavior regarding privacy protection from using personal data in the business sector; and (3) to analyze the differences between the demographic characteristics and the awareness of people in Bangkok on privacy protection and using personal data in the business sector. The quantitative research methodology was conducted using the accidental sampling technique were utilized with open-ended questionnaires to collect data from the 440 respondents. The sample group were selected from a population aged 18-60, and residing and working in Bangkok metropolitan area. Moreover, they also exposed information related to the privacy protection from using personal data in the business sector, with at least one channel or medium. The research findings revealed that most of the samples were female, accounting for 64.32%; aged 41-50, accounting for 34.55%; graduated with a Bachelor's degree, accounting for 59.77%; worked as employees or private company staff, accounting for 57.05% and also had an average monthly income ranging from 15,001- 35,000 Baht, accounting for 27.05%. The sample reported personal data infringement by the business sector, causing trouble or damage, accounting for 85%, classified by infringements on privacy rights from insurance, credit limit or credit card offerings, beauty products or fitness presentations, respectively. Most of the respondents were aware of the law on the protection of personal data and infringement of personal data privacy rights, represented 61.36%. Most did not provide religious information since they thought that it was not related to food services and did not provide such information because it was required and represented 54.78%. Nevertheless; they provided religious information due to food services in line with religious beliefs, and was at 37.87%. Most of the respondents acknowledged that consent to access personal data was problematic due to insecurity about the disclosure of personal information at 70% and they exposed information related to the privacy protection from personal data in the business sector through internet and social media, television media and personal media, consecutively. The intensive level of exposure to privacy data protection on personal data in the business sector included reading, watching and listening while doing other activities. Other than that, the age difference led to a different awareness on the privacy protection from using personal data in the business sector.

Keyword : PDPA, Personal Privacy Protection, Corporate usage, Bangkok metropolitan

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดีจากการสนับสนุนของบุคคลหลายท่านด้วยกันซึ่งผู้วิจัยใคร่ขอกล่าวขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัฐ ภัคดีธมชิต อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เป็นอย่างสูงที่ได้ให้ คำปรึกษาคำชี้แนะอย่างดียิ่งกับผู้วิจัย รวมทั้งแนะนำกระบวนการค้นคว้าและการเขียนงานวิจัยให้ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ นายเถียรชัย ณ นคร, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง และ ดร.มานะ ตริยาภักดิ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญในตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษณ์ ทองเลิศ ประธานกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และ อาจารย์ ดร.ปรัชญา เปี่ยมการณ กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำที่มีคุณค่าจนทำให้ปริญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล อินทร์จันทร์ และคณาจารย์ของวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาป่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้และอ้างอิงในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พัฒนาพร โกวิทพัฒนกิจ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิมพ์ ญัฐชยา สัจจาศิลป์, ดร.จารุวรรณ กิตตินราภรณ์, ดร.ณัฐวรรณ วิวัฒน์กิจภูวดล, ดร.วิษณุ ตันทวีรุฬห์, ดร.อังคณา ไชญยง และนายประสงค์ เลิศรัตนวิสุทธิ์ ที่ให้คำแนะนำและให้ข้อสังเกตเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นพิเศษสำหรับความห่วงใยจากคุณแม่ซึ่งเป็นที่ยกย่องที่คอยห่วงใยและเป็นแรงใจสำคัญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย จิตราภรณ์นท์ กรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการ โทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ผู้บังคับบัญชาที่ให้คำปรึกษาและชี้แนะการทำงานวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอระลึกถึงคุณงามความดีทุกท่านที่ได้ช่วยเหลือตลอดมาและขอให้งานปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องต่อไป

สุวณิ จิระวิไลกาญจน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตในการศึกษา.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	5
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตระหนักรู้.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร.....	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์	18
แนวคิดสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	21

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
การกำหนดประชากร.....	34
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	37
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
ตอนที่ 2 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	47
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ.....	53
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	60
ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน	62
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	83
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	83
อภิปรายผลการวิจัย	89
ข้อจำกัดในการวิจัย	105
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	105

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้.....	106
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก.....	113
ประวัติผู้เขียน.....	279

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ.....	40
ตาราง 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	45
ตาราง 3 การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจาก ภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อน/ความเสียหาย.....	47
ตาราง 4 การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจาก ภาคธุรกิจ	48
ตาราง 5 การตระหนักรู้ถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.....	48
ตาราง 6 การตระหนักรู้ถึงการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม.....	49
ตาราง 7 ความคิดเห็นในการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม.....	50
ตาราง 8 ความคิดเห็นในเรื่องของการให้ความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	51
ตาราง 9 การตระหนักรู้ถึงการติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกิน ขอบเขต.....	51
ตาราง 10 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม	53
ตาราง 11 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความ ละเอียดอ่อนและสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม	54
ตาราง 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล.....	56

ตาราง 13 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล	57
ตาราง 14 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวมใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว	58
ตาราง 15 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านช่องทางที่เปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	60
ตาราง 16 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	61
ตาราง 17 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ.....	62
ตาราง 18 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ	63
ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวม จำแนกตามอายุ	65
ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ.....	66
ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว จำแนกตามอายุ	67
ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล จำแนกตามอายุ.....	68
ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูล จำแนกตามอายุ.....	69
ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอม จำแนกตามอายุ.....	70

ตาราง 25 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านการศึกษา.71	
ตาราง 26 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ 73	
ตาราง 27 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน..... 76	
ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 79	
ตาราง 29 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร 89	

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย	8
ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก.....	11
ภาพประกอบ 3 สูตรการเลือกรับข่าวสาร	17

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปัจจุบันประชากรทั่วโลกต่างให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน จากผลการศึกษาของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2564) ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2563 พบว่า ในประเทศไทยมีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 11 ชั่วโมง 25 นาที ในปี 2563 เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ถึง 1 ชั่วโมง 3 นาที โดยปีแรกที่สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เริ่มทำผลสำรวจ คือปี 2556 คนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยเพียงวันละ 4 ชั่วโมง 36 นาทีเท่านั้น คิดเป็นอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัว ในขณะที่อัตราการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลดีในด้านต่าง ๆ แล้วอีกด้านหนึ่งของการใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สูงขึ้นยังก่อให้เกิดผลกระทบในแง่ของการละเมิด หรือการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตด้วยเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการนำส่งข้อมูลผู้ใช้งานไปยังบุคคลที่สาม หรือการนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ต่อเพื่อประโยชน์ทางการค้า การลงทุน หรือการตลาด โดยที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ยินยอม จนเกิดสภาวะข้อมูลส่วนบุคคลรั่วไหล เกิดการสวมรอย หรือการใช้ข้อมูลดังกล่าวทำผิดกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลอย่างไม่รู้ตัว

จากผลกระทบข้างต้น หน่วยงานภาครัฐเล็งเห็นถึงความสำคัญในการ “รักษาข้อมูลส่วนบุคคล” จึงได้ออกพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 มุ่งเน้นไปที่การกำกับ/ควบคุมแนวทางการทำงานขององค์กร หน่วยงานหรือนิติบุคคลให้มี “มาตรฐาน” ในการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ เมื่อมีความจำเป็นต้องขอใช้ข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบไปถึงการรักษาความลับ (Confidentiality) ความถูกต้องสมบูรณ์ (Integrity) และความพร้อมใช้งาน (Availability) ของข้อมูลส่วนบุคคล ที่ก่อให้เกิดแนวโน้มให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือความเสียหายในระดับบุคคลหรือองค์กร โดยพรบ.นี้ สอดคล้องกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีการพูดถึงหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยพิจารณาความเชื่อมโยงกับหลักสิทธิมนุษยชนที่สำคัญประการหนึ่งที่ได้รับการคุ้มครองในทางสากล ดังที่ปรากฏในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1948 ข้อ 12 ว่า “บุคคลใด ๆ จะถูกสอดแทรกโดยพลการในชีวิตส่วนบุคคลในครอบครัว ในเคหสถาน หรือในการสื่อสาร หรือจะถูกกลบหลูในเกียรติยศและชื่อเสียงมิได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตาม

กฎหมายต่อการแทรกสอด หรือการลบหลู่ดังกล่าวนั้น” ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติที่สะท้อนถึงความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นรูปธรรม (แอมเนสตี้, ม.ป.ป)

เมื่อพิจารณาสาระสำคัญของ พ.ร.บ.ฉบับนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใน 2 ประเด็นสำคัญนั่นคือ 1) เจ้าของข้อมูลต้องให้ความยินยอม (Consent) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เก็บรวบรวมผู้แจ้งไว้ตั้งแต่แรกแล้วเท่านั้น และ 2) เจ้าของข้อมูลมีสิทธิถอนความยินยอมขอให้ลบหรือทำลายข้อมูลเมื่อใดก็ได้หากเป็นความประสงค์ของเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงความหมายของคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” นั้นจะพบว่าหมายความถึงข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม (พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, 2562) โดยที่การเปิดเผยหรือการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นกระบวนการที่อาจนำมาซึ่งผลกระทบเกี่ยวกับความเป็นส่วนตัว (Privacy) ของเจ้าของข้อมูล เช่น การใช้โปรแกรมการค้นหา (Search Engine) ของกูเกิล (Google) ถูกฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินกว่า 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในข้อหาบุกรุกความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้งานหลายล้านคนจากการรวบรวมข้อมูลของผู้ใช้บริการผ่าน Google Analytics, Google Ads Manager รวมถึงแอปพลิเคชันและอื่น ๆ ช่วยให้เครื่องมือของกูเกิลสามารถเรียนรู้ข้อมูลของผู้ใช้งานได้ไม่ว่าจะเป็นงานอดิเรก อาหารที่ชอบ ลักษณะการช้อปปิ้ง หรือแม้แต่สิ่งที่ผู้ใช้งานรังเกียจหรือหลงใหลแม้จะเป็นความลับก็ตาม (Marketingoops, 2020) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการถูกเปิดเผยหรือการถูกแทรกแซงข้อมูลส่วนบุคคล โดยปราศจากเหตุผลย่อมส่งผลให้เจ้าของข้อมูลเกิดความเดือดร้อนรำคาญ และอาจทำให้เจ้าของข้อมูลไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

จะเห็นได้ว่าการละเมิดต่อข้อมูลส่วนบุคคลเสมือนเป็นการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพ ข้อมูลส่วนบุคคลบริบทสากลจึงให้ความสำคัญกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในฐานะที่เป็นสิทธิในความเป็นส่วนตัว (Right to Privacy) ในเรื่องข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (Information Privacy) ซึ่งเป็นหนึ่งในสิทธิความเป็นส่วนตัว นอกเหนือจากความเป็นส่วนตัวในอาณาเขต หรือสถานที่ของตนเอง (Territorial Privacy) ความเป็นส่วนตัวในชีวิตร่างกาย (Bodily Privacy) และความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy) อันหมายถึงสถานะที่บุคคลจะรอดพ้นจากการสังเกต การรู้ การสืบความลับ การรบกวนต่าง ๆ และควรมีสันโดษ โดยไม่ติดต่อกับสังคมนั้นคือขอบเขตที่บุคคลควรได้รับการคุ้มครอง และการเคารพในสิทธิส่วนบุคคลก็คือการดำรงชีวิตอย่างอิสระ มีการพัฒนาบุคลิกลักษณะตามที่ต้องการ สิทธิที่จะแสวงหาความสุขในชีวิตตามวิถีทางที่อาจเป็นไปได้ และเป็นความพอใจทราบเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายไม่ขัดต่อความสงบ

เรียบง่าย และศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น (อิทธิพร สิทธิธีรรัตน์, 2558) จึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้ถือครองข้อมูลในปัจจุบันจะต้องทำการปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลทุกประเภท เพราะเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวต่อความรู้สึกของเจ้าของข้อมูล เนื่องจากเป็นข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงไปยังบุคคลผู้เป็นเจ้าของได้ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและการถูกเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชอบอาจก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ตามมา ซึ่งกลายเป็นสาเหตุสำคัญของการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ที่มีการระบุหมายเหตุไว้ว่า “เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้” (พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, 2562)

จากความสำคัญของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวข้างต้น จึงส่งผลให้ภาคธุรกิจในปัจจุบันต้องหันกลับมาให้ความสำคัญกับเรื่องของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค หรือกลุ่มลูกค้าของธุรกิจมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะในส่วนของกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต ทั้ง 4 บริษัทชั้นนำระดับโลกอย่าง กูเกิล (Google) เฟสบุ๊กส์ (Facebook) แอมะซอน (Amazon) และไมโครซอฟ (Microsoft) ต่างก็ออกแนวทางปฏิบัติเพื่อรับมือกับความเข้มงวดในกลุ่มธุรกิจเกี่ยวกับผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR หรือ General Data Protection Regulation) ร่างกฎหมายให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคฉบับใหม่สหภาพยุโรป (EU: European Union) มีผลบังคับใช้ในปี 2561 ที่ผ่านมา

อย่างไรก็ตามจากการค้นคว้าในเบื้องต้นพบว่า ยังไม่มีการศึกษาถึงความตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องของการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของภาคธุรกิจ ทั้งที่จริง ๆ แล้วการพูดถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของภาคประชาชนนั้นมีกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลอย่างเหมาะสมมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ การรับรองสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล

ข่าวสารของภาครัฐได้ และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนที่มีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐที่กล่าวถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเด็นมาตรา 24 ว่า จะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นก่อน หรือเข้าข้อยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยหากหน่วยงานของรัฐที่ขอให้หน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคล เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลหรือขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล โดยวิธีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วยระบบคอมพิวเตอร์เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และมีความจำเป็นต้องมีข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานตนแล้ว ถือว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ตามมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งไม่ต้องขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนได้” (สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

เมื่อภาครัฐได้ออกพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงเกิดความสงสัยและต้องการแสวงหาคำตอบว่าภาคประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในกรุงเทพมหานครที่เป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังครองแชมป์สถิติจำนวนประชากรสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศด้วยการมีจำนวนประชากร 5,588,222 คน จากจำนวนประชากรประเทศไทยกว่า 66.1 ล้านคนทั่วประเทศ (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง, 2564) การเป็นศูนย์กลางของความเจริญและเป็นศูนย์รวมระบบกลไกทางการตลาดของกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้ภาคธุรกิจให้ความสำคัญจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล “DATA is the King” การเปรียบเทียบการถือครองข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ งานอดิเรก เบอร์ติดต่อ อีเมลล์ ฯลฯ มีมูลค่ามหาศาลในภาคธุรกิจสามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาสินค้าการเสนอการขายโดยการเรียนรู้จากข้อมูลส่วนบุคคลนี้ (CJ WORX, 2561) ปัจจุบันภาคธุรกิจส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีแพลตฟอร์มต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต เช่น การใช้โมบายแบงก์กิ้ง การใช้แอปพลิเคชันเพื่อสั่งอาหาร การสั่งซื้อสินค้า หรือการบริการต่าง ๆ ซึ่งทุกการให้บริการมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องระบุ “ข้อมูลส่วนบุคคล” ได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ เพื่อเข้าถึงการรับบริการนั้นจะมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับเรื่องของการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลของภาคธุรกิจมาน้อยเพียงใด

ดังนั้น หากภาคประชาชนเกิดความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง และเห็นความสำคัญของแนวทางการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองก็จะสามารถป้องกันการล่วงละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองได้ รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ไปปรับใช้เป็นแนวทางการประชาสัมพันธ์ พร้อมทั้งให้ความรู้แก่ภาคประชาชนได้อย่างครบถ้วนและตรงจุดมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่ออธิบายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ
2. เพื่ออธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ
3. เพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงการตระหนักรู้ของประชาชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจการรู้เท่าทันสังคมและ/หรือภาคธุรกิจ โดยการนำไปใช้ในเชิงของการวางแผนในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อไป

ขอบเขตในการศึกษา

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยนี้จะอธิบายประเด็นหัวข้อดังนี้

ประเภทและรูปแบบวิธีวิจัย

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบไปด้วย แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครจำนวนรวมทั้งสิ้น 5,588,222 คน ใน 50 เขต (กองยุทธศาสตร์และสารสนเทศที่อยู่อาศัย, 2562) โดยเป็นประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 - 60 ปี ผ่านักอาศัยและประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาเคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอย่างน้อย 1 สื่อ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล)

2. ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษานี้จากประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เป็นการเก็บข้อมูลตั้งแต่มีนาคม – เมษายน 2564 ตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Yamane, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้ไม่เกิน 0.05 ซึ่งได้ผลลัพธ์อยู่ที่ ± 400 ราย และมีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีก 10 % หรือ 40 คน เพื่อให้แบบสอบถามนั้นมีความครอบคลุมมากขึ้น จึงทำให้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 440 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรต้น (Independent Variables)

คุณลักษณะทางประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

2.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

2.2 ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลโดยแท้ของบุคคล มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการถูกใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

2.3 การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล

2.4 การประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล

2.5 เงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จะสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ในเชิงของการวางแผนในการสื่อสาร เพื่อเสริมสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจให้กับประชาชน สามารถรู้เท่าทันสังคมและ/หรือภาคธุรกิจได้ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในการนำผลการวิจัยไปปรับใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารให้กับประชาชนได้อย่างครบถ้วนและตรงจุดมากยิ่งขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คุณลักษณะประชากร หมายถึง ลักษณะประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จะมีพฤติกรรมความสนใจ ในการรับข่าวสารแตกต่างกัน
2. การตระหนักรู้ หมายถึง ความสามารถในการจดจำได้ และการระลึกได้ ผ่านการมองเห็น การได้ยิน ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ
3. ข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึง ชื่อ ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน ที่อยู่ทางธุรกิจ และข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ
4. ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว หมายถึง ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นเรื่องส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล มีความละเอียดอ่อน และมีความเสี่ยงต่อการถูกนำไปใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมหรือเป็นข้อมูลอื่นใด ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อนิติสิทธิเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
5. การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล หมายถึง การประเมินความจำเป็นและความเหมาะสม ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลที่มีต่อสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลทั้งในเชิงร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน จากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
6. การประมวลผลข้อมูล หมายถึง การปฏิบัติต่อข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การเก็บรวบรวมข้อมูล บันทึก จัดระเบียบ จัดโครงสร้าง จัดเก็บ ดัดแปลง ปรับเปลี่ยน กู้คืน ให้คำปรึกษา ใช้เปิดเผย โดยการส่งแพร่กระจาย หรือทำให้มีอยู่ โดยการจัดวางให้ถูกตำแหน่งหรือการรวมจำกัด ลบ หรือทำลาย

7. เงื่อนไขความยินยอม หมายถึง การแสดงเจตนาของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อนุญาตให้ผู้อื่นเก็บรวบรวม ใช้ เผยแพร่ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ผ่านเอกสาร หรือผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับงานวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร นั้น มีกรอบแนวความคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในงานวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยนำเสนอผ่านหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตระหนักรู้
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และพฤติกรรม的开รับข่าวสาร
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์
4. แนวคิดสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตระหนักรู้

สำหรับแนวคิดในเรื่องตระหนักรู้ (Awareness) เป็นแนวคิดเชิงจิตวิทยา (Psychological Approach) ผสมผสานกับแนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Sciences)

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความตระหนักรู้ หมายถึงการกระทำที่แสดงว่าจำได้ รับรู้ หรือมีความรู้ มีความสำนึก (Consciousness) (Good, 1973)

พจนานุกรมเว็บสเตอร์ (Webster, 1977) ได้นิยามการตระหนักรู้ไว้ว่า เป็นลักษณะของการรู้สึกตัวภายใต้จิตสำนึก โดยผ่านกระบวนการความคิด เกิดเป็นรูปแบบความระแวงระวังไม่ว่าจะเป็นทางสังคมหรือทางการเมืองระดับสูง

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) ให้ความหมายของคำว่าตระหนักไว้ว่า รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง

รูเนส (Runes, 1971) ได้กล่าวถึงการตระหนักรู้ว่าเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของพฤติกรรมที่เกิดจากความสำนึก

โวลแมน (Wolman, 1973) ให้ความหมายของการตระหนักรู้ไว้ว่า เป็นสภาวะของบุคคลที่เข้าใจในเหตุการณ์ผ่านประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

บลูม (Bloom, 1971) ให้ความหมายของ ความตระหนัก (Awareness) ว่า เป็นความรู้สึกใคร่ครวญ ในลักษณะของความจำเป็นและเป็นสิ่งที่ต้องทำ ปรากฏออกมาในลักษณะการปฏิบัติหรือที่เรียกว่าเป็นการแสดงพฤติกรรม ซึ่งถือว่าการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ดังนั้นจะพบว่าความตระหนักเป็นกระบวนการของสิ่งเร้าที่เข้ามากระตุ้นให้บุคคลเกิดความรู้สึกที่ต่างจากกระบวนการเกิดความรู้สึกที่ไม่ถูกกระตุ้นด้วยความตระหนัก

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2517) กล่าวถึงการตระหนักรู้ไว้ว่า การตระหนักรู้เป็นความรู้สึกของบุคคลที่ผ่านความสำนึกที่เป็นเหตุ เป็นผลที่ก่อให้เกิดการแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายใต้สถานการณ์ที่บุคคลพบเจอ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) กล่าวถึงการตระหนักรู้ว่า เป็นสิ่งที่ผ่านความรู้สึกของบุคคลแต่ละคนจะถูกต้องเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ภายใต้สภาวะจิตใจของแต่ละบุคคลจะระลึกได้หรือไม่ก็ตาม

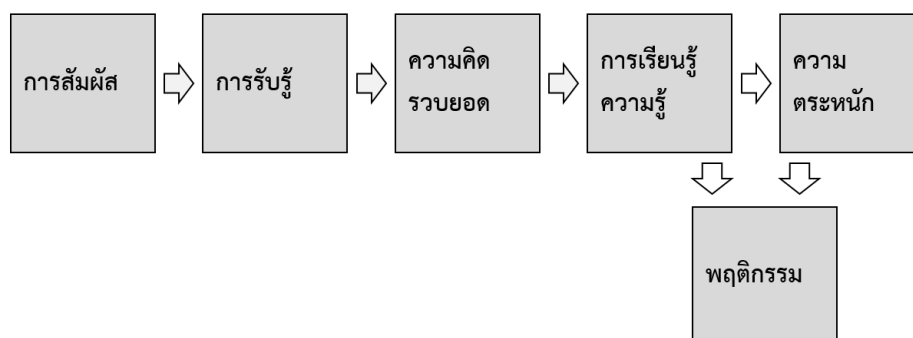
วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523) ได้กล่าวว่า การตระหนักรู้เป็นความรู้สึกในขั้นต่ำสุดของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมทางความรู้สึก (Affective domain) อีกทั้ง การตระหนักรู้นั้นเกี่ยวข้องกับสภาวะทางจิตใจที่ไม่ใช่ขั้นตอนของความจำหรือการระลึกได้

เกษม จันทรแก้ว (2547) กล่าวถึงการตระหนักรู้ว่า การตระหนักรู้เป็นสิ่งที่บุคคลหนึ่งจะสามารถคิดได้ภายใต้เหตุการณ์หนึ่ง ๆ โดยที่บุคคลสามารถแสดงออกผ่านการพูด การเขียน การอ่าน หรืออื่น ๆ จากสิ่งเร้าทางสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า จนสามารถเกิดเป็นการเรียนรู้และนำไปสู่พฤติกรรมในการแสดงออกต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

จากการให้ความหมายของการตระหนักรู้ข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายเกี่ยวกับการตระหนักรู้ได้ว่า การตระหนักรู้เป็นสภาวะจิตใจของบุคคล ที่เกิดขึ้นจากสิ่งเร้าภายนอกที่กระทบต่อจิตใจ ซึ่งบุคคลจะเกิดการตระหนักรู้แตกต่างกัน เนื่องมาจากสถานการณ์ สภาพแวดล้อม และขอบเขตประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ดังนั้น เมื่อบุคคลผ่านขั้นตอนการตระหนักรู้แล้วก็จะแสดงพฤติกรรมต่อเรื่องนั้น ๆ ออกมา

ขั้นตอนและกระบวนการ การตระหนักรู้นั้น มาจากกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) ของบุคคลที่ถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้า หรือจากการสัมผัสสิ่งเร้านั้นจนเกิดเป็นความคิดรวบยอด นำไปสู่การเรียนรู้และความตระหนักต่างก็นำไปสู่พฤติกรรมของบุคคล ดังนั้น จะเห็นว่าความตระหนักรู้ของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้มี

จุดหมาย เพื่อให้บุคคลมองเห็นความสำคัญ ความรับผิดชอบ รวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจะส่งผลให้บุคคลเกิดความตระหนักต่อสิ่งนั้น ๆ (Good, 1973) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก

ที่มา: Good (1973) Dictionary of Education

องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก เบคเกอร์ (Becker, 1986) กล่าวว่า ความตระหนักนั้นเกิดมาจากทัศนคติเมื่อปะทะสังสรรค์กับสิ่งเร้า ผ่านการสัมผัส การรับรู้ กระบวนการคิด การตีความ การที่บุคคลจะเรียนรู้เรื่องความตระหนักที่นำมาสู่พฤติกรรมความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) ความลุ่มลึก ความชัดเจน (Intelligibility) บุคคลต้องเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ในแต่ละกลุ่มสังคม ที่แต่ละกลุ่มจะเป็นตัวกำหนดความตระหนักไม่ว่าจะทางบวกหรือทางลบ ผ่านประสบการณ์ของบุคคลภายใต้สถานการณ์กลุ่มสังคม โดยมีองค์ประกอบสำคัญ ที่จะก่อให้เกิดการตระหนัก 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นขั้นพื้นฐานที่ง่ายที่สุด 2) ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นอารมณ์ความรู้สึกที่หมายรวมถึงทัศนคติและค่านิยม ความชอบหรือไม่ชอบ ความดีหรือไม่ดี เมื่อบุคคลต้องใช้ประเมินสิ่งเร้าภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ 3) ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) ด้านนี้เป็นการแสดงออกของบุคคลเมื่อเจอสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดความตระหนักต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การแสดงออกต่อสถานการณ์นั้น ๆ

สื่อหรือสิ่งเร้าถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้บุคคลเกิดการตระหนักรู้ต่อสถานการณ์ทางสังคมได้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการเกิดความตระหนักของบุคคลได้แก่ (ณัฐยา พัวทด, 2549)

1. ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินกับสภาพแวดล้อม ยิ่งถ้าบุคคลใดที่มีความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมใดสภาพแวดล้อมหนึ่งจะยิ่งมีผลทำให้บุคคลนั้นไม่เกิดความตระหนักในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากความเคยชินนั่นเอง
3. ความใส่ใจกับการให้คุณค่า ของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นมาจากความสนใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เมื่อบุคคลสนใจหรือใส่ใจกับประเด็นเหล่านั้นอยู่ในระดับมาก ก็จะมีผลต่อความตระหนักกับเรื่องนั้นมากเช่นกัน
4. ระยะเวลาและความถี่ เมื่อบุคคลได้รับรู้เรื่องราวบ่อยครั้งมากขึ้นเท่าไร ก็ยิ่งส่งผลให้เกิดความตระหนักรู้เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

การวัดความตระหนักรู้

ความตระหนัก (Awareness) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Conscious of Something) รวมถึงเป็นการจำแนกระดับการรับรู้ (Cognitive) จะเห็นได้ว่าความตระหนักรู้เป็นความรู้สึกที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น การวัดความตระหนักรู้ของบุคคลต้องมีกระบวนการ ขั้นตอน หรือวิธีการเฉพาะที่เป็นเครื่องมือวัด ดังนี้ (ชวาล แพรัตกุล, 2526)

1. การสัมภาษณ์ (Interview) ถือว่าเป็นเครื่องมือสำหรับการวัดความตระหนักรู้แบบมีโครงสร้างทางคำถามที่ผ่านการจัดเรียงประเด็นก่อน-หลังไว้เป็นอย่างดี อีกทั้ง ยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถตอบได้อย่างอิสระ
2. แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดความตระหนักรู้ผ่านการวิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามในลักษณะแบบปลายปิดหรือปลายเปิด รวมถึงแบบผสมระหว่างปลายปิดหรือปลายเปิดก็ได้
3. แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดความตระหนักรู้วัดชนิดที่ให้ตรวจสอบว่าเห็นด้วยไม่เห็นด้วย หรือมีไม่มีสิ่งที่กำหนดตามรายการอาจออยู่ในรูปแบบของการทำเครื่องหมายตอบหรือเลือกว่าใช่หรือไม่ใช่ก็ได้

นอกจากนี้สิ่งที่กำหนดตามรายการอาจแบ่งเป็นข้อคำถามจอห์น ดับเบิลยู เบส (Best, 1981) ได้กล่าวถึงข้อคำถามว่าประกอบด้วยคำถามเชิงบวกและถามเชิงลบ ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนตามวิธีของลิเคอร์ท์ คือ

คำถามเชิงบวกด้วยคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วยมาก	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

คำถามเชิงลบให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วยอย่างมาก	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

4. มาตรวัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) เป็นเครื่องมือสำหรับการวัดความตระหนักรู้สำหรับวัดอารมณ์ และความรู้สึกที่ผู้วัดต้องการวัดความเข้ม (Intensity) สำหรับความตระหนักรู้ต่อเรื่องนั้น ๆ ว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด

ทิตินา แชมมณี (2546) กล่าวถึงกระบวนการการวัดความตระหนักรู้ไว้ว่า เป็นกระบวนการที่ผ่านการกระตุ้นให้เกิดความสนใจ การรับรู้ การเห็นคุณค่าของบุคคลต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งทางสังคม

ทฤษฎีการตระหนักรู้สถานการณ์

การตระหนักรู้สถานการณ์ (Situational Awareness) ความคิดนี้เริ่มมีตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 ซึ่งเห็นความสำคัญของการเพิ่มการรับรู้ หรือความตระหนักรู้ในตัวศัตรู ก่อนที่ศัตรูจะมีต่อเรา และการพัฒนาวิธีที่จะไปสู่หนทางนั้น (Gilson, 1995)

การตระหนักรู้สถานการณ์ (Situational Awareness) คือการรับรู้สภาพที่เกิดขึ้นของสิ่งแวดล้อมในขณะและเวลานั้นสามารถเข้าใจความหมายหรือสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดต่อไปในอนาคตได้ ความตระหนักจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับการสัมผัสจากสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมเป็นการรับรู้ที่นำไปสู่ความคิดรวบยอดการเรียนรู้และการปฏิบัติ ซึ่งการเรียนรู้และความตระหนักรู้จะนำไปสู่ความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมต่อไป (Endsley, 1998)

การตระหนักรู้สถานการณ์คือสภาพสะท้อนของการมีสติหรือการตระหนักรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งช่วยให้มีการวางทิศทางกำหนดสถานการณ์และเป็นโอกาสที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในสถานการณ์นั้นอย่างแจ่มชัด ภาพสะท้อนที่กล่าวถึงนี้ประกอบไปด้วยตรรกะความคิดจินตนาการสติและจิตใต้สำนึก ซึ่งส่งผลให้พัฒนารูปแบบจิตของเหตุการณ์ภายนอก (Bedny & Meister, 1999)

สำหรับการวัดการตระหนักรู้ได้มีการกำหนดประเด็น เพื่อสามารถวัดการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานครนั้น สามารถสรุปได้ว่า การวัดการตระหนักรู้จากประสบการณ์ความรู้สึที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ไม่เน้นความสามารถในการจดจำได้ หรือระลึกได้

บลูม และคณะ (Bloom, et al., 1956) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการคิดเรื่องราวของบุคคลล้วนเป็นความสามารถที่เกิดจากสมองของมนุษย์ที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพที่เรียกว่า พฤติกรรมทางพุทธิพิสัย แบ่งได้เป็น 6 ระดับ ได้แก่

ระดับความรู้ความจำ (Remembering) เป็นความสามารถในการประมวลเรื่องราวต่าง ๆ จากประสบการณ์ของมนุษย์

ระดับความเข้าใจ (Understanding) เป็นความสามารถของมนุษย์ในระดับการจับใจความในสถานการณ์หนึ่ง ๆ รวมถึงการตีความภายใต้บริบทนั้น ๆ

ระดับการนำความรู้ไปใช้ (Applying) เป็นความสามารถที่มนุษย์นำความรู้จากประสบการณ์ที่สั่งสมมานำไปแก้ปัญหาดifferent ๆ ได้

ระดับการวิเคราะห์ (Analyzing) เป็นความสามารถของมนุษย์ในระดับการแยกแยะสถานการณ์ หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยสังเกตเห็นองค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ของสถานการณ์หรือจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถของมนุษย์ที่ผ่านการคิดอย่างเป็นระบบ จนเกิดแนวคิดใหม่ หรือสิ่งใหม่ที่สมบูรณ์แบบมากขึ้นกว่าเดิม เป็นการพัฒนาทางด้านความคิดของมนุษย์ในการมองปรากฏการณ์ทางสังคมโดยผสมผสานทั้งแนวคิดที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถของมนุษย์ที่ตีความตัดสิน หรือให้คุณค่ากับสิ่งต่าง ๆ ผ่านประสบการณ์และกฎเกณฑ์ทางสังคม

สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางพุทธิพิสัยของบลูมนี้ เมื่อพฤติกรรมด้านสมองของมนุษย์ผ่านความสามารถในระดับต่าง ๆ ที่ เป็นความสามารถทางสติปัญญาของมนุษย์

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้และพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร

ทฤษฎีการรับรู้ การเลือกสรรข่าวสารของบุคคล สามารถใช้อธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลแต่ละบุคคลได้ว่า เมื่อบุคคลมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางหลักประชากรหรือทางหลักจิตวิทยาล้วนมีผลต่อการเปิดรับข่าวสาร ทั้งนี้ข่าวสารเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์ใช้ข่าวสารเป็นเครื่องมือในการสนทนาในชีวิตประจำวัน อาทิเช่น เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจ ยิ่งสังคมในปัจจุบัน ถือว่าเป็นยุคสังคมข่าวสาร (The Information Society) (ปรเม สตะเวทิน, 2539) ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการตัดสินใจของมนุษย์ หากมนุษย์ยังไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใดมนุษย์ยังมีความต้องการข่าวสารเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

แอตคิน (Atkin, 1973) กล่าวถึงการที่บุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารเป็นจำนวนมากมักจะมีความวิตกกังวลที่กว้างไกล รวมถึงมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ทางสังคม และยังเป็นบุคคลที่ทันสมัยมากกว่าบุคคลที่ไม่เปิดรับข่าวสารหรือเปิดรับข่าวสารน้อย

อีกทั้ง เมื่อผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยด้านผู้รับสาร พบว่า ผู้รับสารนั้นไม่ได้เป็นผู้รับสารในลักษณะถูกกระทำจากสื่อ (Passive audience) ในทางกลับกันกลับพบว่าผู้รับสารมีลักษณะเป็นผู้กระทำ (Active audience) กล่าวคือ ผู้รับสารจะทำการเปิดรับข้อมูลข่าวสารตามความสนใจของตน และผู้รับสารจะมีลักษณะการตอบสนองต่อข่าวสารแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแคลปเปอร์ (Klapper, 1960) ได้อธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการเลือกรับข่าวสารของผู้รับสารที่ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) ผู้รับสารมักจะเลือกเปิดรับข่าวสารตามความสนใจของตนเอง และมักจะหลีกเลี่ยงข้อมูลข่าวสารที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อ หรือความคิดเห็นของตน

2. การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) ผู้รับสารมักจะให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับความสนใจและตามความต้องการของตนเอง

3. การเลือกรับรู้ (Selective Perception) เมื่อผู้รับสารเลือกเปิดรับและเลือกให้ความสนใจกับข้อมูลข่าวสารที่ตนเองเปิดรับแล้ว ในขั้นตอนต่อมาก็จะเลือกรับรู้และตีความข้อมูลข่าวสารที่ตนได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และทัศนคติ ความเชื่อ แรงจูงใจ หรือแม้กระทั่งอารมณ์ ณ ขณะนั้น ดังนั้น หลายครั้งจะพบว่าผู้รับสารมักจะตีความข้อมูลข่าวสารให้สอดคล้องกับทัศนคติของตน จนเกิดการตีความผิดพลาดอย่างไม่รู้ตัว

4. การเลือกจดจำ (Selective Retention) ผู้รับสารมักจะเลือกจดจำข้อมูลข่าวสารที่สอดคล้องกับความสนใจหรือความต้องการของตนเอง ดังนั้น การเลือกจดจำสารของผู้รับสารยังเป็นการช่วยตอกย้ำทัศนคติ ความเชื่อเดิมที่มีอยู่ของผู้รับสารอีกทางหนึ่ง อีกทั้ง (Schramm, 1964) ได้พูดถึง ข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงความต้องการและสนใจของผู้รับสารได้มากย่อมทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้น จะพบว่า กระบวนการเลือกเปิดรับสารของมนุษย์เปรียบเสมือนเครื่องกรอง (Filters) ข่าวสารสำหรับการรับรู้ของมนุษย์เช่นกัน ผู้รับสารมักจะมี ความแตกต่างกัน ซึ่งผู้รับสารแต่ละคนจะมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อและข่าวสารที่แตกต่างกันส่วนหนึ่งมาจากแรงผลักดันของบุคคลจากการเลือกเปิดรับสื่อและข่าวสารนั้น มาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเหงา เป็นสาเหตุทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้น โดยปกติมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคมเมื่ออยู่ลำพังก็จะเกิดความเหงา จึงเกิดการรวมกลุ่มทางสังคม ในทางกลับกันหากไม่สามารถติดต่อสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคมได้ มนุษย์จึงเลือกใช้สื่อมวลชนเป็นเพื่อนแก้เหงา
2. ความอยากรู้อยากเห็นโดยปกติมนุษย์มักมีความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้น ผู้รับสารจึงใช้สื่อมวลชนเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในสังคม
3. ประโยชน์ใช้สอยของตนเอง มนุษย์มักจะเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับตนเอง รวมถึงการเปิดรับข่าวสารเพื่อความสนุกสนานหรือเพื่อความบันเทิงแก่ตนเอง โดยการเลือกใช้สื่อของผู้รับสารมักจะเลือกเปิดรับสื่อที่ใช้ความพยายามน้อยที่สุดแต่ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนมากที่สุดนั่นเอง
4. ลักษณะเฉพาะของสื่อแต่ละประเภทที่แตกต่างกันทำให้ผู้รับสารเลือกเปิดรับข่าวสารและใช้ประโยชน์แตกต่างกันในการตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจจากการเลือกใช้สื่อของตนเอง

เบคเกอร์ (Becker, 1983) นิยามความหมายของการเปิดรับสื่อไว้ ดังนี้

1. การแสวงหาข้อมูล (Information Seeking) บุคคลมักจะแสวงหาความรู้ เพื่อให้มีความกลมกลืนกับบุคคลอื่นในสังคม
2. การเปิดรับข้อมูล (Information Receptivity) บุคคลมักเลือกเปิดรับสื่อ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านข้อมูลข่าวสารที่ตนเองต้องการหรือสนใจใคร่รู้
3. การเปิดรับประสบการณ์ (Experience Receptivity) บุคคลมักเปิดรับข่าวสารเนื่องจากต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดในแต่ละวัน

นอกจากนี้ แมคลอยด์ และโอคีฟ (McLeod & O'Keefe, 1972) ได้กล่าวถึงตัวชี้วัด (Index) ที่ใช้วัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ (Media Exposure) ของผู้รับสาร ได้แก่

1. วัดจากจำนวนเวลาที่ผู้รับสารใช้สื่อ
2. วัดจากจำนวนความถี่ในการใช้สื่อของผู้รับสาร

สรุปได้ว่าการวัดพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้รับสาร ได้แก่ ความบ่อยครั้งหรือความถี่ในการเปิดรับ ระยะเวลา ความต่อเนื่อง ช่วงเวลา รวมไปถึงจำนวนสื่อมวลชน หรือช่องทางที่ใช้ในการเปิดรับข่าวสารด้วย

ชแรมม์ (Schramm, 1973) ได้แสดงสูตรของการเลือกรับข่าวสาร ดังนี้

$$\text{การเลือกรับข่าวสาร} = \frac{\text{สิ่งตอบแทนที่คาดหวัง}}{\text{ความพยายามที่ต้องใช้}}$$

ภาพประกอบ 3 สูตรการเลือกรับข่าวสาร

ที่มา: Schramm (1973)

จากสูตรนี้จะเห็นได้ว่าการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสาร มักจะมีแนวโน้มการเลือกเปิดรับข่าวสารที่เข้าถึงได้ง่ายโดยใช้พยายามน้อย เช่น ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ใกล้ ๆ ตัว รวมถึงมีประโยชน์ทั้งต่อตนเองและบุคคลใกล้ชิด สำหรับการเลือกเปิดรับข่าวสารนั้นอาจมีสาเหตุอื่นอีกหลายประการ เช่น ประสบการณ์ของผู้รับสารที่ต่างกัน ความสามารถในการประเมินการใช้ประโยชน์ของข้อมูลข่าวสาร

นอกเหนือจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายไว้อีกมากมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

กิติมา สุรสนธิ (2541) ได้กล่าวถึงการเปิดรับข้อมูลข่าวสารของผู้รับสารว่า มนุษย์ไม่สามารถเปิดรับข้อมูลข่าวสารได้ทั้งหมด หากแต่บุคคลต่างเลือกเปิดรับข่าวสารที่มีประโยชน์แก่ตนเองและบุคคลรอบข้างของตน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารจะถูกผู้รับสารคัดเลือกอยู่ตลอดเวลาว่าข่าวสารใดมีประโยชน์และน่าสนใจ สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดของตน

ยุพดี ฐิติกุลเจริญ (2537) กล่าวว่า การเลือกเปิดรับข่าวสารเป็นปัจจัยทางการสื่อสารที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่มีความจำเป็นนอกเหนือจากปัจจัยสี่ เนื่องจากมนุษย์เปิดรับข่าวสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของตนและเพื่อดำรงสถานะกลุ่มทางสังคมของตน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์

ประชากรศาสตร์ (Demography) เป็นการศึกษาเกี่ยวข้องกับประชากร หากพิจารณาคำว่า “Demo” ที่หมายถึง “People” ซึ่งแปลความได้ว่า “ประชาชน” หรือ “ประชากร” ส่วนคำว่า “Graphy” หมายถึง “Writing Up” หรือ “Description” ซึ่งแปลได้ว่า ลักษณะ ดังนั้น เมื่อนำมาพิจารณาจากรากศัพท์ คำว่า “Demography” จึงมีความหมายว่า วิชาที่เกี่ยวกับประชากรนั่นเอง (ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และณรงค์ เทียนสง, 2521)

แนวความคิดนี้ได้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ เดอร์เฟลอร์และบอลล์ โรคิช (DeFleur & Ball-Rokeach, 1996) ที่ได้อธิบายพฤติกรรมของมนุษย์ที่แตกต่างกันตามคุณลักษณะทางประชากร ซึ่งความแตกต่างนี้สามารถแบ่งได้เป็นกลุ่ม ๆ กล่าวคือ กลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมในลักษณะที่คล้ายกันมักจะอยู่ในกลุ่มลักษณะประชากรเดียวกัน ดังนั้น เมื่อผู้รับสารที่จัดอยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรเดียวกันก็จะเลือกเปิดรับและตอบสนองต่อเนื้อหาและข้อมูลข่าวสารในลักษณะเดียวกัน ในทางตรงกันข้ามหากผู้รับสารที่มีคุณลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันก็就会有ความสนใจหรือใส่ใจกับข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน อีกทั้ง ในความเป็นจริงนักวิจัยไม่สามารถวิเคราะห์ผู้รับสารได้เป็นจำนวนมากการจำแนกผู้รับสารออกเป็นกลุ่มตามลักษณะประชากร (Demographic Characteristics) ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา และศาสนา เป็นต้น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวต่างมีผลต่อการนำมาศึกษาการรับรู้ ทัศนคติ และความเข้าใจในการสื่อสาร (อดุลย์ จาตุรงค์กุล, 2539)

แนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ เป็นแนวคิดที่เชื่อว่าผู้รับสารมีพฤติกรรมในการเปิดรับสารจากแรงผลักดันภายนอก (Exogenous Factors) ยิ่งไปกว่านั้นจะพบว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ล้วนดำเนินไปในรูปแบบทางสังคมที่เป็นตัวกำหนด เช่น คนรุ่นไหนควรจะมีความประพฤติอย่างไร รวมถึงสังคมมักจะกำหนดพฤติกรรมของบุคคลจากคุณสมบัติด้านประชากร ดังนั้น พฤติกรรมในการเลือกเปิดรับสื่อและการเลือกเปิดรับสารก็เป็นในทำนองเดียวกับลักษณะทางประชากรที่สังคมได้กำหนดไว้เช่นเดียวกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2541)

ศิววรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2538) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะประชากรทางด้านสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับข่าวสาร เนื่องจากความ

แตกต่างกันทางสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจนำมาสู่ทัศนคติ ค่านิยม และการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

เบเรลสันและสไตเนอร์ (Berelson & Steiner, 1964) กล่าวว่า ผู้รับสารมักจะเลือกรับสารจากกรอบค่านิยม ทัศนคติ ความคิด บทบาททางเพศ การศึกษา ความสนใจใคร่รู้ รวมถึงสถานภาพอื่น ๆ ทางสังคม ที่เป็นตัวแปรในการกำหนดกรอบอ้างอิงต่อพฤติกรรมและการเลือกเปิดรับสื่อและข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกันของผู้รับสาร

ยุบล เบญจรงค์กิจ (2534) ได้กล่าวถึงปัจจัยด้านรายได้ว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่นำมาอธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลได้เช่นเดียวกับตัวแปรทางการศึกษา เนื่องจาก ตัวแปรด้านรายได้มีบทบาทและความสัมพันธ์กับตัวแปรทางการศึกษา กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการศึกษาในระดับสูงก็จะมีรายได้ที่สูงขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน และเมื่อนั้นผู้รับสารที่มีการศึกษาและรายได้สูงมักจะถูกแรงผลักดันจากสังคมให้แสวงหาข้อมูลข่าวสารมากกว่ากลุ่มอื่น

ในขณะที่ยานวิจัยของ เมเยอร์ (Myers & Myers, 1982) ได้อธิบายถึงลักษณะประชากรศาสตร์ว่า อายุ หรือวัย เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างกันในเรื่องของระบบความคิดและพฤติกรรม บุคคลที่มีอายุมากกว่ามักจะเปิดรับสื่อแตกต่างกับกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า

จากการศึกษาของโรบินสัน (Robinson, 1972) พบว่า ตัวแปรด้านระดับการศึกษาของผู้รับสาร มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อ อีกทั้ง ระดับความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารของบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการใช้สื่อและข้อมูลข่าวสารแตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้รับสารที่ได้รับการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชน เพื่อจะพัฒนาทักษะของตนเองอยู่ตลอดเวลา

ประมะ สตะเวทิน (2538) ได้อธิบายคุณลักษณะทางประชากรของผู้รับสาร ประกอบด้วย

1. อายุ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้ผู้รับสารที่แตกต่างกันในปัจจัยทางด้านอายุที่แตกต่างกันส่งผลทั้งความคิดที่และพฤติกรรม รวมถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร การตีความ และการตอบสนองก็แตกต่างกัน

2. เพศ เป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้รับสารที่มีความต่างกันในเรื่องเพศ หรือรสนิยมทางเพศมีพฤติกรรมการเปิดรับข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น เพศหญิงมักจะมีความต้องการในการเปิดรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย อีกทั้งยังพบผลการศึกษาทางจิตวิทยาว่า เพศหญิงกับเพศชายมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความคิด ค่านิยมระหว่างกลุ่ม หรือทัศนคติ เนื่องจากวัฒนธรรมทางสังคมเป็นตัวกำหนดบทบาทและสถานะทางเพศของแต่ละสังคมไว้อย่างเด่นชัดนั่นเอง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เนื่องจากผู้รับสารที่มีการศึกษาสูง มักจะเป็นผู้รับสารที่มีความรู้หลากหลายด้าน และมีทักษะทางความคิด การเข้าใจสารได้ดีกว่า ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับสื่อและการเลือกใช้ประโยชน์จากข่าวสารได้ดีกว่าผู้รับสารที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่า

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรที่แสดงอาชีพ รายได้ และภูมิหลังทางครอบครัว ที่เป็นปัจจัยที่แสดงถึงประสบการณ์ ทักษะคิด ความคิด ค่านิยม และเป้าหมายของผู้รับสารในระดับสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจเดียวกัน

5. ภูมิลำเนา เป็นอีกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เนื่องจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันทำให้ผู้รับสารวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น ผู้รับสารในเขตกรุงเทพมหานครมักจะเลือกรับสารต่างจากผู้รับสารในภาคใต้ อีกทั้งในแต่ละภูมิภาคก็จะมีสื่อท้องถิ่นที่ใช้ภาษาและนำเสนอเนื้อหาที่แตกต่างกัน

6. สถานภาพสมรส เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เนื่องจากผู้รับสารที่มีสถานภาพโสด กับแต่งงานแล้วย่อมสนใจเนื้อหาสาระที่แตกต่างกัน

โดยสรุปแล้วปัจจัยทางด้านประชากรนั้น เป็นแนวคิดที่พยายามชี้ให้เห็นประเด็นความแตกต่างทางประชากรของผู้รับสารแต่ละกลุ่ม ซึ่งอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับสื่อ การใช้ประโยชน์จากข่าวสารที่แตกต่างกัน สำหรับการศึกษาวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร จึงต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ทางด้านประชากรศาสตร์ เป็นแนวทางในการศึกษา เนื่องจากจะทำให้สามารถรู้ปัจจัยแต่ละปัจจัยของแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกันทางด้านประชากรศาสตร์นั้น ถือเป็นตัวกำหนดขั้นพื้นฐานและทำให้รับรู้ถึงการเปิดรับข่าวสารความรู้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

แนวคิดสิทธิในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ปัจจุบันความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบสื่อสารทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำได้ไม่ยาก อีกทั้ง ยังสะดวกรวดเร็วแค่เพียงปลายนิ้ว ขั้นตอนการใช้งานที่ไม่ยุ่งยากของเทคโนโลยีดังกล่าวอาจเป็นเหรียญสองด้าน ซึ่งอีกด้านหนึ่งก็นำมาด้วยความเดือดร้อนและสร้างความรำคาญให้แก่ผู้ใช้งาน ยังไม่นับความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่มีการนำไปแสวงหาประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมหรือแจ้งล่วงหน้า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเราจะมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังขาดกลไกที่เข้ามากำกับดูแลผู้ใช้เทคโนโลยีที่นับวันจำนวนผู้ใช้จะยิ่งเพิ่มขึ้น

จากจำนวนผู้ใช้เทคโนโลยีที่เพิ่มสูงขึ้นในทุก ๆ วัน หน่วยงานที่กำกับดูแลได้ออกตราพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 (สำนักงานคณะกรรมการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2562) มาใช้บังคับเพื่อการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นกลไกในการคุ้มครองผู้ใช้งาน

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีที่มาจากสิทธิมนุษยชนที่ให้ความสำคัญกับ “ความเป็นส่วนตัว” หรือ “Privacy” ที่แทบทุกประเทศให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยมีผลสืบมาตั้งแต่ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 จนเกิดเป็นหลักสากลที่รองรับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนจากสนธิสัญญาที่ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติร่วมกันลงนาม ในบรรดาสิทธิที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชน “ความเป็นส่วนตัว” นับเป็น “สิทธิ” ที่สังคมยุคใหม่เกือบทุกประเทศให้ความสำคัญอย่างมาก

“สิทธิ” ในทางนิติศาสตร์ถือเป็นมโนทัศน์ (Concept) ที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งโดยหมายถึงอำนาจที่ระบบกฎหมายให้ไว้แก่บุคคลอย่างเป็นรูปธรรมในอันที่จะเรียกร้องให้บุคคลอื่นกระทำการงดเว้นกระทำการ หรือยอมให้กระทำการโดยไม่เข้าขัดขวางเพื่อประโยชน์ของผู้ทรงสิทธิ โดยที่ปัจจุบันได้แบ่งแยกแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิออกเป็น 2 แขนงด้วยกันคือ สิทธิในระบบกฎหมายเอกชน และสิทธิในระบบกฎหมายมหาชน

สิทธิในระบบกฎหมายเอกชนนั้นอาจแบ่งแยกออกได้เป็นสิทธิสัมบูรณ์ (Absolute Rechte) และสิทธิสัมพัทธ์ (Relative Rechte) โดยที่สิทธิสัมบูรณ์คือกรณีที่บุคคลผู้ทรงสิทธิสามารถยกขึ้นใช้ยันบุคคลใดก็ได้ (Erga Omne) บุคคลทุกคนย่อมเป็นผู้ที่มีหน้าที่ต้องเคารพสิทธิดังกล่าวเช่น กรรมสิทธิในทรัพย์สิน ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร หรือสิทธิในความเป็นบุคคล อาทิเช่น สิทธิในชื่อ ส่วนสิทธิสัมพัทธ์ (Relative Rechte) คือ กรณีที่บุคคลผู้ทรงสิทธิย่อมสามารถเรียกร้องเฉพาะ จากบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจงเท่านั้น (Inter Partes) โดยที่สิทธิประเภทหลังนี้อาจมีลักษณะเป็นสิทธิเรียกร้องให้บุคคลหนึ่งกระทำการหรืองดเว้นกระทำการสำหรับสิทธิอีกแขนง

ที่มีการพัฒนาแนวคิดมาจากในระบบกฎหมายเอกชนคือ สิทธิในระบบกฎหมายมหาชนอันเกิดจากการที่บุคคลรวมตัวกันเป็นสังคม และได้ร่วมกันมอบอำนาจการปกครองให้แก่รัฐ ในการกำกับดูแลสังคมโดยรวม ภายใต้แนวคิดสัญญาประชาคม แต่อย่างไรก็ดีระบบกฎหมายก็ได้ให้อำนาจทางกฎหมายไว้แก่ปัจเจกบุคคลในอันที่จะเรียกร้องให้รัฐกระทำการ หรืองดเว้นการกระทำเพื่อประโยชน์แก่ปัจเจกบุคคลผู้ทรงสิทธินั้น โดยมีลักษณะเป็นสิทธิป้องกัน (Status Negativus) ที่ผู้ทรงสิทธิที่เป็นปัจเจกบุคคลสามารถเรียกร้องให้รัฐงดเว้นการกระทำที่ก้าวล่วงแดนแห่งสิทธิของตน เช่น สิทธิในเสรีภาพในเคหสถาน หรือสิทธิในการแสดงเจตจำนงทางการเมือง (Status Activus) ซึ่งผู้ทรงสิทธิสามารถเรียกร้องการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองได้เช่น สิทธิเลือกตั้ง หรือกรณีเป็นสิทธิที่ผู้ทรงสิทธิสามารถเรียกร้องให้รัฐกระทำการในสิ่งที่ให้ประโยชน์แก่ตน (Status Positivus) เช่น สิทธิที่จะได้รับเงินอุดหนุนในการประกอบอาชีพบางประเภท เป็นต้น (วรเจตน์ ภาคีรัตน์, 2555)

สิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

สิทธิมนุษยชน (Human Right) เป็นสิทธิลักษณะหนึ่งที่ว่าผู้ทรงสิทธิคือมนุษย์ทุกคน แนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์นี้แบ่งระดับออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทแรกสิทธิการคุ้มครองรับรองต่อชีวิตร่างกาย ซึ่งเป็นสิทธิที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดไม่สามารถถ่ายโอนให้กันได้อยู่เหนือกฎหมายและอำนาจใด ๆ ของรัฐ สิทธิเหล่านี้ได้แก่ สิทธิในชีวิต ห้ามฆ่าหรือทำร้ายชีวิต ห้ามการค้ามนุษย์ มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกหรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่น สิทธิเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ เนื่องจากเป็นสิ่งที่ต้องดำรงอยู่ในมโนธรรมของแต่ละบุคคลเป็นปกติอยู่แล้ว

และประเภทถัดไป คือ สิทธิในความเสมอภาค เป็นสิทธิที่ต้องได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย เพื่อรับรองความเท่าเทียมหรือความเสมอภาคให้กับแต่ละบุคคลได้แก่ การได้รับสัญชาติ การมีงานทำ การได้รับการคุ้มครองแรงงาน ความเสมอภาคของชายหญิง เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ การได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น (อิทธิพร สิทธิธีรรัตน์, 2558)

ในทางกฎหมายระหว่างประเทศก็มีการรับรองเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนไว้ เพื่อเป็นหลักการสำคัญในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประชาคมโลก โดยยึดถือเป็นกฎหมายจารีตระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนที่สำคัญที่สุด (แอมเนสตี้, ม.ป.ป) ซึ่งปรากฏในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ ค.ศ. 1948 ข้อ 12 กำหนดว่า “บุคคลใด ๆ จะถูกแทรกแซงโดยพลการในชีวิตส่วนตัว ครอบครัว ที่อยู่อาศัย หรือการสื่อสาร หรือจะ ถูกกลบหลู่เกียรติยศและชื่อเสียงไม่ได้ ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองของกฎหมายต่อการแทรกแซงสิทธิหรือการกลบหลู่ดังกล่าวนี้” (Universal Declaration of Human Rights Article 12 No "one shall be subjected

to arbitrary interference with his privacy, family, home or correspondence, nor to attacks upon his honour and reputation. Everyone has the right to the protection of the law against such interference or attacks")

สำหรับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2560 (2560) ซึ่งถือเป็นกฎหมายลำดับศักดิ์สูงสุดของไทย ได้นำเอาแนวคิดตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์บัญญัติรับรองสิทธิดังกล่าวไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ในหลายมาตรา อันเป็นการรับรองถึงความมีอยู่ของสิทธิของบุคคลและกำหนดให้รัฐ รวมถึงบุคคลอื่น มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ทรงสิทธิให้เป็นไปตามกฎหมาย ดังนี้

มาตรา 4 “ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง”

มาตรา 26 “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรมไม่เพิ่มภาระ หรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุดังกล่าวความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย”

มาตรา 32 “บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อยุติการที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ”

บรรเจิด สิงคะเนติ (2558) ได้ให้คำอธิบาย ข้อมูลส่วนบุคคลมีฐานะเป็นสิทธิของปัจเจกบุคคลชนิดหนึ่งมีพัฒนาการเกี่ยวโยงมาจากสิทธิมนุษยชน โดยที่ผู้ทรงสิทธิในชีวิตและร่างกายจะได้รับการคุ้มครองเนื่องจากมีพื้นฐานแนวคิดมาจากสิทธิความเป็นส่วนตัว (Privacy) ที่เชื่อว่าปกติแต่ละบุคคลมีพื้นที่หรือข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ซึ่งเป็นข้อมูลหรือพื้นที่ที่บางครั้งไม่ต้องการเปิดเผยหรือต้องการ เก็บเป็นความลับ ซึ่งเป็นสิ่งไม่พึงปรารถนาหากสิ่งของหรือการกระทำทุกอย่างของเราสามารถถูกใครบางคนตรวจสอบและจับตามองได้ ในบริบทสากลจึงให้ความสำคัญกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในฐานะที่เป็นสิทธิความเป็นส่วนตัว (Right to Privacy) โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (Information Privacy) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสิทธิความเป็นส่วนตัว นอกเหนือจากความเป็นส่วนตัวในอาณาเขต หรือสถานที่ของตนเอง (Territorial Privacy) โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นส่วนตัวในชีวิตและร่างกาย (Bodily Privacy) รวมถึงความ

เป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy) อันหมายถึงสถานะที่บุคคลจะต้องรอดพ้นจากการเฝ้าดู การรู้ การสืบความลับ การรบกวนจากหน่วยงานต่าง ๆ หากบุคคลจะถือความสันโดษไม่ติดต่อกับสังคมก็เป็นขอบเขตที่บุคคลจะได้รับการคุ้มครอง และให้ความเคารพในสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระ โดยมีการพัฒนาบุคลิกภาพตามที่ตนเองต้องการ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะแสวงหาความสุขในชีวิตตามวิถีทางที่อาจเป็นไปได้ และเป็นความพอใจที่ปราศจากข้อขัดข้อง หมาย ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น

แนวปฏิบัติและนโยบายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

Thailand Data Protection Guidelines 3.0 (ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง และคณะ, 2563) ได้กล่าวถึงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้ว่า

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายถึง ข้อมูลใด ๆ ที่ระบุไปถึง **“เจ้าของข้อมูล”** (Data Subject) ได้

“เจ้าของข้อมูล” หมายถึง บุคคลที่ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นระบุไปถึง ทั้งนี้ ไม่ใช่กรณีที่บุคคลมีความเป็นเจ้าของข้อมูล หรือเป็นผู้สร้างหรือเก็บ รวบรวมข้อมูลนั้นเองเท่านั้น

“บุคคล” ในที่นี้หมายถึง บุคคลธรรมดาที่มีชีวิตอยู่ ไม่รวมถึง **“นิติบุคคล”** (Juridical Person) ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย เช่น บริษัท, สมาคม, มูลนิธิ หรือ องค์การอื่นใด

“ข้อมูล” เป็นข้อมูลในลักษณะเข้าใจได้ เป็นข้อมูลที่คอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์เข้าถึงได้โดยอัตโนมัติหรือถูกจัดไว้อย่างเป็นระบบ การประมวลผลโดยคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์นั้นตามคำสั่งหรือโปรแกรมที่กำหนดไว้

ตัวอย่างข้อมูลที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

- (1) ชื่อ - นามสกุล หรือชื่อเล่น
- (2) เลขประจำตัวประชาชน, เลขหนังสือเดินทาง, เลขบัตรประกันสังคม, เลขใบอนุญาตขับ ขี่, เลขประจำตัวผู้เสียภาษี, เลขบัญชีธนาคาร, เลขบัตรเครดิต (การเก็บเป็นภาพสำเนาบัตรประชาชนหรือสำเนาบัตรอื่น ๆ ที่มีข้อมูลส่วนบุคคลที่กล่าวมาย่อมสามารถใช้ระบุตัวบุคคลได้โดยตัวมันเองจึงถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล)
- (3) ที่อยู่, อีเมล, เลขโทรศัพท์
- (4) ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address, MAC address, Cookie ID
- (5) ข้อมูลทางชีวมิติ (Biometric) เช่น รูปภาพใบหน้า, ลายนิ้วมือ, ฟิล์มเอกซเรย์, ข้อมูลสแกนม่านตา, ข้อมูลอัตลักษณ์เสียง, ข้อมูลพันธุกรรม
- (6) ข้อมูลระบุทรัพย์สินของบุคคล เช่น ทะเบียนรถยนต์, โฉนดที่ดิน

(7) ข้อมูลที่สามารถเชื่อมโยงไปยังข้อมูลข้างต้นได้ เช่น วันเกิดและสถานที่เกิด, เชื้อชาติ, สัญชาติ, น้ำหนัก, ส่วนสูง, ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (Location), ข้อมูลการแพทย์, ข้อมูลการศึกษา, ข้อมูลทางการเงิน, ข้อมูลการจ้างงาน

(8) ข้อมูลหมายเลขอ้างอิงที่เก็บไว้ในไมโครฟิล์ม แม้ไม่สามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ แต่หากใช้ร่วมกับระบบดัชนีข้อมูลอีกระบบหนึ่งก็จะสามารถระบุไปถึงตัวบุคคลได้ ดังนั้น ข้อมูลในไมโครฟิล์มจึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

(9) ข้อมูลการประเมินผลการทำงานหรือความเห็นของนายจ้างต่อการทำงานของลูกจ้าง

(10) ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File

(11) ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหาข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต

ตัวอย่างข้อมูลที่ไม่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

(1) เลขทะเบียนบริษัท

(2) ข้อมูลสำหรับการติดต่อทางธุรกิจที่ไม่ได้ระบุถึงตัวบุคคล เช่น หมายเลขโทรศัพท์หรือแฟกซ์ที่ทำงาน, ที่อยู่สำนักงาน, อีเมลที่ใช้ในการทำงาน, อีเมลของบริษัท เช่น name@company.com เป็นต้น

(3) ข้อมูลนิรนาม (Anonymous Data) หรือข้อมูลแฝง (Pseudonymous Data) หมายถึง ข้อมูลหรือชุดข้อมูลที่ถูกทำให้ไม่สามารถระบุตัวบุคคลได้อีกโดยวิธีการทางเทคนิค

(4) ข้อมูลผู้ตาย

ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการถูกใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษ ทั้งนี้ข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหว อาทิ เชื้อชาติ, เผ่าพันธุ์, ความคิดเห็นทางการเมือง, ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา, พฤติกรรมทางเพศ, ประวัติอาชญากรรม, ข้อมูลสุขภาพ, ความพิการหรือข้อมูลสุขภาพจิต, ข้อมูลสภาพแรงงาน, ข้อมูลพันธุกรรม, ข้อมูลชีวภาพหรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในเชิงหลักการแล้วการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทย จึงไม่ด้อยไปกว่าการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในที่อื่นหรือในสหภาพยุโรป เพราะยึดถือหลักการและมาตรฐานเดียวกันในเชิงเนื้อหา การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลใด ๆ จะต้อง

เป็นไปตามมาตรฐานของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 โดยไม่มีข้อยกเว้น
อย่างไรก็ดี

การประมวลผลในกรณีดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอม

(1) การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมใน
ครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(2) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ
ซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่
เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคง
ปลอดภัยไซเบอร์

(3) กิจกรรมสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรม
แห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(4) การพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และ
รัฐสภา รวมถึง คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยสภาดังกล่าว

(5) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ใน
กระบวนการพิจารณาคดีการบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการ
ยุติธรรมทางอาญา

(6) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่า
ด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

**ในเชิงพื้นที่การประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานของ
พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.2562 ในกรณีต่อไปนี้**

(1) ผู้ประกอบการมีบริษัทหรือสาขาที่จัดตั้งในประเทศไทยไม่ว่าการประมวลผล
ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศไทยหรือไม่ก็ตาม

(2) ผู้ประกอบการที่ไม่มีบริษัทหรือสาขาที่จัดตั้งในประเทศไทย แต่เสนอขาย
สินค้าหรือบริการแก่เจ้าของข้อมูลในประเทศไทยไม่ว่าจะมีการชำระเงินหรือไม่ก็ตาม หรือมีการ
ติดตามและจัดเก็บข้อมูลพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลในประเทศไทยตราบเท่าที่พฤติกรรมที่จัดเก็บ
นั้นเกิดขึ้นในประเทศไทย

การกำหนดและแยกแยะข้อมูลส่วนบุคคล ตามความเสี่ยงและความร้ายแรงที่อาจ
กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล โดยหลักการแล้วผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบในข้อมูล
ส่วนบุคคลที่ตนเองได้เก็บรวบรวมและใช้

สุรางคณา วายุภาพ (2562) กล่าวถึงกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล, 2562) กับบริบทการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในด้านรูปแบบการปฏิบัติที่ดีที่สุด ที่ควรใช้ประกอบการจัดทำข้อปฏิบัติในการดูแลข้อมูลส่วนบุคคลได้ระบุและกำหนดข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านการวิเคราะห์และจำแนกมิติที่สำคัญที่สุดของสภาพแวดล้อมข้อมูล การทำการวิเคราะห์ช่องว่าง (GAP Analysis) ของกระบวนการและมาตรการควบคุมความมั่นคงปลอดภัยข้อมูลสำคัญ การทำแผนการลดความเสี่ยง เพื่อจัดลำดับความสำคัญและทดสอบแนวทางแก้ไข และการตรวจสอบกรอบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยการปกป้องข้อมูลสำคัญจะวางแผนออกแบบและดำเนินการอย่างไร

อีกทั้งการปกป้องข้อมูลนั้นมีความสำคัญในการทำความเข้าใจกลยุทธ์โดยรวมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล ซึ่งเป็นการทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมข้อมูลโครงสร้างและวงจรชีวิต ดำเนินการตรวจค้น วิเคราะห์และจำแนกอย่างต่อเนื่อง การกำหนดเป้าหมายการปกป้องในการทำคำวัดผลพื้นฐานความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล การประเมินกระบวนการ และมาตรการควบคุมความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล

การตรวจสอบการวิเคราะห์ช่องว่างและกำหนดแนวทางแก้ไข รวมถึงเป็นการพัฒนาโครงสร้างโมเดลข้อมูลหรืออนุกรมวิธาน สามารถวางแผนออกแบบและดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนและกำหนดลำดับความสำคัญของกระบวนการการเปลี่ยนแปลงทางเทคนิคและกระบวนการทางธุรกิจ การออกแบบและดำเนินการเพื่อปกป้องข้อมูลสำคัญ ทำให้เข้าถึงและสอดคล้องกับเป้าหมายเติบโตทางธุรกิจจะจัดการการปกป้องข้อมูลการพัฒนากรอบธรรมาภิบาลหน่วยวัดค่าความเสี่ยงและกระบวนการเฝ้าระวัง รวมถึงการตรวจสอบกลยุทธ์และวิธีการในการปกป้องข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันมีการคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ให้มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายเฉพาะเรื่องดังกล่าวไว้ ซึ่งมีหลักการและเนื้อหาพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ดังที่จะกล่าวถึงในภาคผนวก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีนักวิชาการได้ศึกษาเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ดังนี้

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2564) ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2563 พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 11 ชั่วโมง 25 นาที ในปี 2563 เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ถึง 1 ชั่วโมง 3 นาที โดยปีแรกที่สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เริ่มทำผลสำรวจคือปี 2556 คนไทยใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยเพียงวันละ 4 ชั่วโมง 36 นาทีเท่านั้น คิดเป็นอัตราการเติบโตที่เพิ่มขึ้นถึงสามเท่าตัว

78.3% ของผู้ตอบแบบสำรวจฯ ตอบว่า มีการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น จากเหตุผลหลักคือ การที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่าย และมีเครือข่ายที่ครอบคลุม ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ มีความจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น และบริการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันสามารถทำผ่านออนไลน์มากขึ้นด้วย ขณะเดียวกันผลกระทบจาก COVID - 19 ยังเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้คนหันมาเลือกทำกิจกรรมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น แทนการเดินทางจากบ้านเรือน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการต้องพบปะผู้คนโดยเฉพาะในที่สาธารณะอีกด้วย

ทั้งนี้ หากดูในรายละเอียดจะพบว่า ในวันธรรมดาจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยอยู่ที่ 11 ชั่วโมง 23 นาทีต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 1 ชั่วโมง 31 นาที ส่วนในวันหยุดจะมีการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 11 ชั่วโมง 29 นาทีต่อวัน ลดลงจากปีที่ผ่านมา 6 นาที เมื่อแบ่งตามเจนเนอเรชันพบว่า กลุ่ม Gen Y (อายุ 20-39 ปี) มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดอยู่ที่ 12 ชั่วโมง 26 นาที รองลงมาคือ Gen Z (อายุน้อยกว่า 20 ปี) จำนวน 12 ชั่วโมง 8 นาที ขณะที่กลุ่ม Gen X (อายุ 40-55 ปี) จำนวน 10 ชั่วโมง 20 นาที ส่วน Baby Boomer (อายุ 56-74 ปี) มีการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ที่ 8 ชั่วโมง 41 นาที ตามลำดับ

เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสำรวจฯ ตามอาชีพ พบว่า ในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวันสูงที่สุด อยู่ที่ 12 ชั่วโมง 43 นาที รองลงมาได้แก่ อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์ อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 28 นาที พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 10 นาที เจ้าของกิจการ/ประกอบธุรกิจส่วนตัว อยู่ที่ 10 ชั่วโมง 21 นาที ว่างาน/ไม่มีงานทำ อยู่ที่ 10 ชั่วโมง 10 นาที ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นของส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจ/องค์กรอิสระ/องค์การมหาชน/หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ อยู่ที่ 9 ชั่วโมง 41 นาที และพ่อบ้าน/แม่บ้าน อยู่ที่ 9 ชั่วโมง 1 นาที

อีกทั้ง ผลการสำรวจ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการใช้อินเทอร์เน็ตโดยเฉลี่ยต่อวันมากที่สุด อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 29 นาที รองลงมา คือ ภาคเหนือ อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 28 นาที กรุงเทพฯ อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 25 นาที ภาคใต้ อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 23 นาที และภาคกลาง อยู่ที่ 11 ชั่วโมง 22 นาที จำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวันเพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่จากปีที่ผ่านมา และพบว่า จำนวนชั่วโมงฯ มีความใกล้เคียงกันในทุกพื้นที่ แสดงถึงความครอบคลุมของอินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อระยะเวลาการใช้อินเทอร์เน็ต

สำหรับกิจกรรมออนไลน์ที่นิยมที่พบ 10 อันดับแรก ได้แก่ 1) ใช้ Social Media เช่น Facebook, LINE, Instagram คิดเป็น 95.3% 2) ดูโทรทัศน์/ดูคลิป/ดูหนัง/ฟังเพลงออนไลน์ คิดเป็น 85.0% 3) การค้นหาข้อมูล คิดเป็น 82.2% 4) การติดต่อสื่อสารออนไลน์ ทั้งการโทรศัพท์และพูดคุย (Chat) คิดเป็น 77.8% 5) การรับ-ส่งอีเมล คิดเป็น 69.0% 6) การซื้อสินค้าออนไลน์ คิดเป็น 67.3% 7) การอ่านข่าว/บทความ/หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) คิดเป็น 64.2% 8) การเรียนออนไลน์ (e-Learning) คิดเป็น 57.5% 9) การเล่นเกมออนไลน์ คิดเป็น 56.8% และ 10) การทำธุรกรรมทางการเงินออนไลน์ คิดเป็น 56.5%

จากรูรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ดำเนินการศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมด้านการประกอบอาชีพ และปัจจัยการมีรายได้ที่แตกต่างกันทำให้กลุ่มตัวอย่าง มีพฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่แตกต่างกัน ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับผลกระทบจากการลดลงของรายได้ มักจะไม่ค่อยเปิดรับข่าวสาร เนื่องจากอาจจะนำไปสู่สภาวะทางจิตที่แย่งความเครียดและอาจนำไปสู่การฆ่าตัวตาย

ในการระบาดช่วงแรก กลุ่มตัวอย่างเปิดรับสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ และตามมาด้วยสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ ในส่วนของเนื้อหาข่าวสาร กลุ่มตัวอย่างเปิดรับเนื้อหาการป้องกันตนเองมากที่สุด รองลงมาคือ ตัวเลขผู้ติดเชื้อจากศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) และเนื้อหาด้านความบันเทิง นอกจากนั้นยังพบว่า การเปิดรับเนื้อหาการป้องกันตนเองยังส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นและนำไปสู่พฤติกรรมปกติแบบใหม่

กลุ่มตัวอย่างใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์และสื่อบุคคลตามลำดับในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ในส่วนเนื้อหาที่ได้รับจากสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาด้านความรู้ การแนะนำในการป้องกันโรค การตรวจสอบการแพร่กระจาย

โรค ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเปิดรับและได้รับประโยชน์จากรายงานสถานการณ์ผู้ติดเชื้อประจำวัน เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจากหน่วยงานภาครัฐ

กิตติพงศ์ กมลธรรมวงศ์ (2563) ได้ดำเนินการศึกษาประสบการณ์ของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ : บทเรียนสำหรับประเทศไทย พบว่าความสำเร็จของการบังคับใช้ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น มิได้เกิดจากการบัญญัติกฎหมายที่ดีในส่วนเนื้อหาเท่านั้น แต่ต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการบังคับใช้กฎหมายด้วย ดังนั้นสำหรับประเทศไทยทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลกฎหมาย มีความจำเป็นต้องเตรียมการวางแผนรองรับการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย การสร้างการรับรู้ร่วมกันของสังคมไทยทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชนภาครัฐ และประชาชนทั่วไปให้ทราบถึงข้อกำหนดสำคัญตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติ และการสร้างความตระหนักในความสำคัญของข้อมูลส่วนบุคคลผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ

อรณัฐ ทะนันชัย (2561) ได้ดำเนินการศึกษาปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จึงเปรียบเสมือนดาบสองคม ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษในเวลาเดียวกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้นำข้อมูลไปใช้ หากนำข้อมูลไปใช้ในทางที่มีชอบด้วยกฎหมายก็จะสร้างความเดือดร้อนเสียหายให้กับผู้เป็นเจ้าของข้อมูลและประชาชน อันเป็นการกระทำละเมิดต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวในข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างคาดไม่ถึง การนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการไปใช้โดยมิชอบโดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล ทำให้ผู้ให้บริการผู้ที่เป็นเจ้าของข้อมูลนั้นได้รับความเดือดร้อนรำคาญเป็นอย่างมากจากการถูกคุกคามสร้างความสงสัยว่าได้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์รวมทั้งชื่อมาจากใครหรือที่ใด ซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือนำไปประมวลผลเพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านสถิติ อันจะเป็นการต่อยอดให้ข้อมูลเหล่านั้นมีมูลค่าทางการตลาดมากยิ่งขึ้น

ดาวัลย์ ขาวสนิท (2561) ได้ดำเนินการศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล : ศึกษาเฉพาะกรณีด้านการเงินการธนาคารของธนาคารพาณิชย์ พบว่า มาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย ยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้ให้บริการธนาคารพาณิชย์ได้อย่างเพียงพอ ธนาคารพาณิชย์เป็นองค์ใหญ่ที่เชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เป็นแหล่งรวมฐานข้อมูลส่วนบุคคล การขาดหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะและผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดต่อข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหายเท่าที่ควร แม้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญจะได้มีการบัญญัติให้

ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียว ไม่อาจจะให้ความคุ้มครองแก่ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บโดยภาคเอกชนได้อย่างเพียงพอ

พีร์ พวงมะลิ ตพรเพ็ญ ไตรพงษ์ และยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล (2561) ได้ดำเนินการศึกษาทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย พบว่า ทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (S.D. = 0.54) และการรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพฯ ต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการเปลี่ยนโคมลอยจำแนกตามเพศ และจำนวนครั้งที่ปล่อยโคมลอย ระดับทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอยไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ประสบการณ์ปล่อยโคมลอย และระดับทัศนคติของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยโคมลอยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คณาธิป ทองรวีวงศ์ (2559) ได้ดำเนินการศึกษาการปฏิรูปกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ประเทศสมาชิกในอาเซียนหลายประเทศมีกฎหมายนโยบายของภาครัฐที่ทำให้เกิดการสอดแนมหรือเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน เช่น กรณีสหรัฐอเมริกา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ เมียนมา แม้จะมีกฎหมายภายในรองรับแต่เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ด้านสิทธิมนุษยชนแล้ว พบว่ากฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนเหล่านั้นมุ่งให้น้ำหนักกับความมั่นคงของรัฐผลประโยชน์ของภาครัฐมากกว่าการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยรวมของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีกฎหมายดังกล่าว อาจอยู่ในระดับการคุ้มครองข้อมูลที่ไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับยุโรปหรือประเทศอื่น

อิทธิพร สิทธิธีรรัตน์ (2559) ได้ดำเนินการศึกษาปัญหากฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบริบทอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ปัญหากฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ในปัจจุบันที่เทคโนโลยีมีความก้าวหน้า และได้ถูกนำมาใช้งานอย่างแพร่หลาย โดยมีอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของทุกเพศทุกวัยไม่ว่าวัยเด็กหรือผู้ใหญ่ ทั้งในรูปแบบการสื่อสาร การทำธุรกรรม การค้นคว้าหาความรู้ หรือการพักผ่อนหย่อนใจ รวมถึงการใช้อินเทอร์เน็ตในการตัดสินใจซื้อสินค้าหรือการเลือกใช้บริการอย่างใดอย่างหนึ่งผู้บริโภคหลายคนหันมาใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้า พุดคุยปรึกษาข้อดี ข้อเสียของสินค้าหรือบริการนั้น และในหลายครั้งคนเหล่านี้ตัดสินใจสั่งซื้อสินค้าผ่านทางออนไลน์ ซึ่งพฤติกรรมการซื้อขายจาก

อินเทอร์เน็ตมักจะถูกจับตาและเฝ้าตามอง โดยเครื่องมือที่ผู้ประกอบการใช้โดยที่พวกเขาไม่รู้ตัว ดังนั้น เทคโนโลยีทางอิเล็กทรอนิกส์ที่มีผลกระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว

ภพธร วุฒินาร (2559) ได้ดำเนินการศึกษาศึกษาการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และ แนวโน้มพฤติกรรมต่อโครงการบ้านประชารัฐของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 28 - 35 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีรายได้ ต่อเดือนระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท มีเปิดรับสื่อเกี่ยวกับ โครงการบ้านประชารัฐจากสื่อ อินเทอร์เน็ต/โซเชียลเน็ตเวิร์ก เป็นอันดับที่ 1 เปิดรับประเภทข่าวสารในเรื่องราคาที่อยู่อาศัยมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับความรู้ที่มีต่อโครงการบ้านประชารัฐในระดับน้อย กลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติ โดยรวมต่อโครงการบ้านประชารัฐในเชิงบวก มีแนวโน้ม พฤติกรรมที่จะเข้าร่วมโครงการบ้านประชารัฐ ในระดับตั้งใจปานกลาง

สุพิชา ปทุมานันท์ (2558) ได้ดำเนินการศึกษามาตรการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของ ลูกจ้างในเครือข่ายสังคม พบว่า นายจ้างตรวจสอบประวัติผู้สมัครงานและเฝ้าตรวจดูแลลูกจ้างผ่าน ทางเครือข่ายสังคม เนื่องจากเป็นวิธีที่สะดวกรวดเร็วและประหยัด ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดที่ให้ ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างจากการที่นายจ้างขอหรือสั่งให้ลูกจ้างกระทำการให้ นายจ้างเข้าถึงเครือข่ายสังคมไว้เป็นการเฉพาะ การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในประเทศไทย ในบางประเทศมีกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในเครือข่ายสังคมไว้ เป็นการเฉพาะ หรือในบางประเทศมีการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้อย่างชัดเจน ซึ่งเหมาะสมที่จะนำมาเป็นแนวทางในการให้ความคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในเครือข่าย ในประเทศไทย

วรพจน์ แพทย์คุณ (2553) ได้ดำเนินการศึกษาปัญหากฎหมายในการคุ้มครองสิทธิ ลูกค้าในเชิงพาณิชย์ : กรณีศึกษาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. พบว่า ฐานข้อมูล ลูกค้าเป็นหัวใจสำคัญในการทำตลาดยุคใหม่ เนื่องจากสถานการณ์การแข่งขันกันอย่างสูง ดังนั้น ฐานข้อมูลของลูกค้าสามารถช่วยให้ธุรกิจบริหารความสัมพันธ์และพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอย ของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การมีฐานข้อมูลและบัญชีรายชื่อลูกค้าที่เพียงพอและทัน เหตุการณ์นับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำตลาดทางตรงในปัจจุบัน หากการดำเนินธุรกิจไม่ สามารถสื่อสาร หรือสร้างความเข้าใจแก่ลูกค้าเป้าหมายได้อย่างที่ต้องการหรือคาดหวังไว้ จะ ส่งผลเกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากปราศจากฐานข้อมูลและบัญชีรายชื่อ ของลูกค้าการวางแผนทางการตลาดเพื่อเข้าถึงใจผู้บริโภคก็จะทำได้ยากขึ้น ดังนั้น หากเกิดการซื้อ ขายฐานข้อมูลลูกค้าในเชิงพาณิชย์ที่เกิดผลกระทบต่อกฎหมายโดยตรง เพราะการซื้อขาย

ฐานข้อมูลลูกค้า นั้น ย่อมเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. 2550

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เพื่ออธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ และเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยถือเป็นประโยชน์ในส่วนของภาครัฐและภาคธุรกิจ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงการรู้เท่าทันสังคมและ/หรือภาคธุรกิจ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) แบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผ่านแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionares) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นประชากรที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนรวมทั้งสิ้น 50 เขต (กองยุทธศาสตร์และสารสนเทศที่อยู่อาศัย, 2562) ประชากรเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 18 – 60 ปี ที่พำนักอาศัยและประกอบอาชีพอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนประชากรสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ 5,588,222 คน จากจำนวนประชากรประเทศไทยกว่า 66.10 ล้านคนทั่วประเทศ (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง, 2564)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นประชากรที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุ ตั้งแต่ 18 - 60 ปี ที่พำนักอาศัยและประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และในรอบ 6 เดือน ที่ผ่านมา เป็นผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ อย่างน้อย 1 สื่อ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของทาโร ยามาเน (Yamane, 1970) ที่ค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ทำให้ได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ราย และผู้วิจัยได้มีการเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง 10 % หรือ 40 คน เพื่อให้แบบสอบถามนั้นมีความครอบคลุมมากขึ้น จึงทำให้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 440 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) แบบ บังเอิญ (Accidental Sampling)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เพื่อมุ่งศึกษาการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ โดยมีแหล่งข้อมูล (Source of data) ที่ใช้ในการวิจัย เป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 440 คน ผ่านการเก็บข้อมูลจากกูเกิลฟอร์ม (Google's Form) ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Closed - Ended Questionnaire) และชนิดปลายเปิด (Open - Ended Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง (Self Administered Questionnaire) ตั้งแต่ เดือนมีนาคม - เมษายน 2564 ซึ่งข้อมูลในแบบสอบถามถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Response Question) แบบหลากหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) และแบบสำรวจรายการ (Checklist) โดยทำการเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุด ประกอบด้วย

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) อาชีพ
- 5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Question) ให้เลือกตอบหลายข้อ (Multiple Choices) ลักษณะประเมินผลแบบ Likert Scale และวัดข้อมูลแบบอันตรภาค (Interval Scale)

สำหรับแบบสอบถามที่มีลักษณะของข้อคำถามที่ประเมินผลแบบสอบถามแบบ Likert Scale ที่มีระดับเกณฑ์ 5 คะแนน ได้แก่ มากที่สุด, มาก, ปานกลาง, น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งได้กำหนดเป็นค่าคะแนนดังนี้ (วิพร เกตุแก้ว, 2562)

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การกำหนดเกณฑ์ข้างต้น สามารถแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามการคำนวณระดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2555)

- ค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

โดยสามารถแปลความหมายของการเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ได้ตามรายละเอียดดังนี้

- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000 – 0.999 หมายถึง มีการกระจายของข้อมูลไม่แตกต่างกันมาก
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.000 ขึ้นไป หมายถึง มีการกระจายของข้อมูลแตกต่างกันมาก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Question) แบบให้เลือกตอบหลายข้อ (Multiple Choices)

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือข้อแนะนำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยในตอนนี้จะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended Response Question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนความรู้สึกหรือความต้องการอื่น ๆ ได้

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ

- คุณลักษณะประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน
- พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ประกอบด้วย ช่องทางที่เปิดรับและความเข้มข้นในการเปิดรับ

ตัวแปรตาม คือ

การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

- ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ
- ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลโดยแท้ของบุคคล มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการถูกใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล
- การประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล
- เงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่แตกต่างกันกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ

■ ข้อมูลด้านประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตัวแปรตาม คือ

■ การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดจากหนังสือ บทความวิชาการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัจจัย และกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาแนวทางในการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ บทความวิชาการ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามตัวแปรของงานวิจัย

3. รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาและนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลเป็นหลักในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

4. สร้างแบบสอบถามเพื่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

5. นำข้อคำถามในแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และภาษาที่ใช้โดยหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหา เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้เป็นแบบสอบถามได้ และแบบสอบถามที่มีค่าต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก แล้วพิจารณาแบบสอบถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 – 1.00 เป็นแบบสอบถาม แล้วทำการแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ (Try – out) (สุรพงษ์ คงสัตย์ และ ธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับตัวแปรและ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาที่สอดคล้องตัวแปรและ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ให้คะแนน -1 คะแนน เมื่อแน่ใจว่าข้อนั้นมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับตัวแปรและ
วัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา

ผลคะแนนของผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญสามารถคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตามสูตร
ดังนี้

$$\text{สูตรคำนวณค่า } IOC = \frac{\text{ผลรวมคะแนน}}{\text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}} \quad \text{หรือ} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

งานวิจัย การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) กับผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

1) นายเกียรติชัย ณ นคร	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
2) ผศ.ดร.ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3) ดร.มานะ ตริยาภิวัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและ
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

โดยผลการตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญเท่ากับ 1.00 นั้นหมายความว่ามีความเที่ยงตรง สามารถนำแบบสอบถามไปใช้ได้

ตาราง 1 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ คำถาม	คะแนนความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1.1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 1.2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 1.3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 1.4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 1.5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 2.8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ คำถาม	คะแนนความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 3.1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
ข้อ 3.2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

6. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) จาก ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ โดยนำไปทดลองใช้ (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่อยู่นอกกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (สมบัติ ทำยเรือคำ, 2551) ดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

โดยที่ α คือ สัมประสิทธิ์แอลฟา

K คือ จำนวนข้อคำถาม

$\sum S_i^2$ คือ ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ผลการทดสอบพบว่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับอยู่ในระดับดีมาก (0.962)

7. นำแบบสอบถามที่ได้วิเคราะห์ความเชื่อมั่นและปรับปรุงใหม่แล้วไปใช้ในการสอบถามกับกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 440 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบเชิงสำรวจ (Research Survey) โดยแบ่งการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ (Primary Data) ได้แก่ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจากการให้ผู้ตอบแบบสอบถามทำการกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-Administration Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ไปจัดทำในรูปแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เพื่อส่งให้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บข้อมูล
2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) ให้กับกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และชี้แจงความเป็นมาวัตถุประสงค์และแนวทางในการทำแบบสอบถาม
3. ดำเนินการตรวจสอบและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 18 – 60 ปี และพำนักอาศัย ประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา เป็นผู้ที่เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอย่างน้อย 1 สื่อ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) จำนวน 440 คน
4. นำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์มาดำเนินการเข้ารหัส และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยรวบรวมแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเรียบร้อยแล้วมาลงรหัส (Coding) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS โดยเลือกใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพรรณนาลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ศึกษา
2. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาหาความแตกต่างของตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test และ F-test เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบของ Tukey's HSD โดยกำหนดที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

โดยมีสมมติฐานดังนี้

1. เพศ ที่แตกต่างกันมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน
2. อายุ ที่แตกต่างกันมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน
3. ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน
4. อาชีพ ที่แตกต่างกันมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกันมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย 440 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาลงรหัสป้อนข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 440 คน มีตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลทั้งหมด 5 ตัวแปรได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	157	35.68
หญิง	283	64.32
2. อายุ		
อายุ 18 – 20 ปี	5	1.14
อายุ 21 – 30 ปี	74	16.82
อายุ 31 – 40 ปี	129	29.32
อายุ 41 – 50 ปี	152	34.55
อายุ 51 – 60 ปี	80	18.18
3. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.32
กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี	21	4.77
ปริญญาตรี	263	59.77
สูงกว่าปริญญาตรี	137	31.14
4. อาชีพ		
นักศึกษา/นิสิต	18	4.09
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	29	6.59
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท – เอกชน	251	57.05
ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ	64	14.55
อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	63	14.32
อื่น ๆ	15	3.41
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	38	8.64
ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	119	27.05
ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	90	20.45
ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	115	26.14
ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป	78	17.73

จากตารางที่ 2

เพศ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 64.32 และ เพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 35.68

อายุ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 41 - 50 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 51 - 60 ปี ตามลำดับ

ระดับการศึกษา

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี และกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ตามลำดับ

อาชีพ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท – เอกชน ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ และอาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์ ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท และรายได้ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ผลการศึกษาระดับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามตารางที่ 3-9

ตาราง 3 การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อน/ความเสียหาย

ท่านเคยประสบกับปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัว			
ส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหายให้แก่ท่านหรือไม่		จำนวน	ร้อยละ
• เคย		374	85.00
• ไม่เคย		66	15.00
รวม		440	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหาย จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และไม่เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ตาราง 4 การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ

ปัญหาที่ท่านพบมากที่สุด จากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
• การเสนอขายประกันภัย	344	37.97
• การเสนอวงเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต	297	32.78
• การเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส	142	15.67
• การเสนอสมาชิกบัตรที่พัก/โรงแรม/รีสอร์ท	83	9.16
• การเสนอขายตัวเครื่องบิน/แพคเกจท่องเที่ยว	25	2.76
• ปัญหาอื่นๆ	15	1.66
รวม	906	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากการเสนอขายประกันภัย จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 37.97 การเสนอวงเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 การเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ตามลำดับ

ตาราง 5 การตระหนักรู้ถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกันการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลท่านทราบรายละเอียดในข้อกฎหมายฉบับนี้หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
• ทราบ	270	61.36
• ไม่ทราบ	170	38.64
รวม	440	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบรายละเอียดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 และไม่ทราบรายละเอียดของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่ามีกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกันการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64

ตาราง 6 การตระหนักรู้ถึงการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

ถ้าท่านในฐานะของลูกค้า/สมาชิกบัตรผู้ทรงเกียรติ มีเจ้าหน้าที่ของศูนย์การค้ามาขอข้อมูลด้านศาสนา เพื่อใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบ โดยแจ้งว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่าน จะไม่สามารถให้บริการได้ ท่านจะให้หรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
ให้ เพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา	166	37.73
ไม่ให้ เพราะไม่อยากได้รับการบริการ	78	17.73
ไม่ให้ เพราะข้อมูลด้านศาสนาไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร	163	37.05
อื่นๆ	33	7.50
รวม	440	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะข้อมูลด้านศาสนาไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร หรือเพราะไม่อยากได้รับการบริการ คิดเป็นร้อยละ 54.78 ส่วนที่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 37.87

ตาราง 7 ความคิดเห็นในการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

การขอข้อมูลด้านศาสนาเพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบโดยแจ้งว่า ถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่านจะไม่สามารถให้บริการได้ ซึ่งการขอข้อมูลส่วนบุคคลของท่านในครั้งนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร	จำนวน	ร้อยละ
รู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล เพราะควรจะกำหนดและเงื่อนไขและนโยบายการจัดเก็บรักษา/ความลับส่วนบุคคลของบริษัท	63	14.32
ข้อมูลศาสนา เป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคล มีความละเอียดอ่อนและอาจสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติ อย่างไม่เป็นธรรม	45	10.23
การบริการอาหารเป็นความชอบส่วนบุคคล ดังนั้นควรถามเฉพาะรายการหมวดหมู่อาหาร อาทิ หมู, ไก่, เนื้อ, ซีฟู้ด หรือแพ้อาหารทะเลหรือไม่ทานอาหารประเภท ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องถามเรื่องข้อมูลด้านศาสนา	216	49.09
ถูกทุกข้อ	116	26.36
รวม	440	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการบริการอาหารเป็นความชอบส่วนบุคคลไม่มีความจำเป็นต้องถามเรื่องข้อมูลด้านศาสนาจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 49.09 คิดว่าถูกทุกข้อ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 ไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 14.32 และคิดว่าข้อมูลศาสนา เป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคล มีความละเอียดอ่อนและอาจสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 ตามลำดับ

ตาราง 8 ความคิดเห็นในเรื่องของการให้ความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

ความคิดเห็นในเรื่องของการให้ความยินยอม ในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหา เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล	308	70.00
ไม่มีปัญหา เพราะข้อมูลชัดเจนและผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล	69	15.68
ไม่รู้ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจ	29	6.59
อื่นๆ	34	7.73
รวม	440	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการให้ความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลมีปัญหา เนื่องจาก ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 คิดว่าไม่มีปัญหาเพราะข้อมูลชัดเจน และผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 อื่น ๆ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และไม่รู้ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59 ตามลำดับ

ตาราง 9 การตระหนักรู้ถึงการติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขต

ถ้าท่านจะติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำ ข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความ ยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ท่านจะต้องติดต่อหน่วยงานไหน	จำนวน	ร้อยละ
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)	89	20.23
สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.)	35	7.95

ตาราง 9 (ต่อ)

ถ้าท่านจะติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำ ข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความ ยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ท่านจะต้องติดต่อหน่วยงานไหน	จำนวน	ร้อยละ
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.)	203	46.14
ไม่รู้	113	25.68
รวม	440	100.00
ตอบถูก	203	46.14
ตอบผิด	124	28.18
ไม่รู้	113	25.68

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สามารถระบุหน่วยงานที่ต้องติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 46.14 ไม่รู้หรือระบุหน่วยงานผิด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ตาราง 10 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	แปลผล
ชื่อ – นามสกุล	4.19	1.006	มาก
ชื่อเล่น	2.93	1.137	ปานกลาง
เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตร ประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต	4.67	0.881	มากที่สุด
ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์	4.42	0.866	มาก
ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address MAC address Cookie ID	4.45	1.004	มาก
ข้อมูลวันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้ำหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (Location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน	4.47	0.895	มาก
ข้อมูลการประเมินผลการทำงาน หรือความเห็นของ นายจ้างต่อการ ทำงานของลูกจ้าง	4.08	1.007	มาก
ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File	4.20	1.008	มาก
ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหา ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นใน อินเทอร์เน็ต	4.28	0.996	มาก
รวม	4.19	0.693	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต (ค่าเฉลี่ย 4.67) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อมูลวันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้ำหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (Location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน (ค่าเฉลี่ย 4.47) ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address MAC address Cookie ID (ค่าเฉลี่ย 4.45) ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์ (ค่าเฉลี่ย 4.42) ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหา ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย 4.28) ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File (ค่าเฉลี่ย 4.20) ชื่อ – นามสกุล (ค่าเฉลี่ย 4.19) ข้อมูลการประเมินผลการทำงาน หรือความเห็นของนายจ้างต่อการทำงานของลูกจ้าง (ค่าเฉลี่ย 4.08) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อมูลชื่อเล่น (ค่าเฉลี่ย 2.93) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	แปลผล
เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์	3.80	1.023	มาก
ความคิดเห็นทางการเมือง	4.15	1.107	มาก
ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา	3.98	1.051	มาก
พฤติกรรมทางเพศ	4.09	1.071	มาก
ประวัติอาชญากรรม	4.06	1.199	มาก
ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือข้อมูลสุขภาพจิต	4.10	1.067	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อน และส่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	แปลผล
ข้อมูลสภาพแรงงาน เช่น เงื่อนไขการจ้างเงินเดือน การ กำหนดวันและเวลาทำงาน รายการสวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้างหรือลูกจ้างอันเกี่ยวกับการจ้าง หรือการทำงาน	4.17	0.962	มาก
ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพส่วนบุคคล	4.13	1.044	มาก
รวม	4.06	0.805	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและส่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.06) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อย พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อมูลสภาพแรงงาน เช่น เงื่อนไขการจ้างเงินเดือน การกำหนดวันและเวลาทำงาน รายการสวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้างหรือลูกจ้าง อันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.17) ความคิดเห็นทางการเมือง (ค่าเฉลี่ย 4.15) ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย 4.13) ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือ ข้อมูลสุขภาพจิต (ค่าเฉลี่ย 4.10) พฤติกรรมทางเพศ (ค่าเฉลี่ย 4.09) ประวัติอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 4.06) ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา (ค่าเฉลี่ย 3.98) และเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ (ค่าเฉลี่ย 3.80) ตามลำดับ

ตาราง 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิ และเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล

การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	แปลผล
การบันทึกเวลา/ข้อมูลการเข้าออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ	3.76	0.985	มาก
การจัดเก็บข้อมูลการใช้งานภายในองค์กร (Intranet Activity Tracking) ของพนักงาน เช่น IP Address URL การเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เช่น เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่ท่านดาวน์โหลดไว้ในคอมพิวเตอร์บริษัท	4.24	0.904	มาก
การใส่รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลในโปรไฟล์ของสื่อสังคมออนไลน์	4.26	0.925	มาก
การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ/หรือโมบายแอปพลิเคชันรายการ เพื่อส่งเสริมการขายกิจกรรมการตลาด ส่วนลด โปรโมชั่น และ สิทธิหรือ/ประโยชน์จากบริษัทและพันธมิตรทางธุรกิจที่ส่งมาถึงท่าน เนื่องจากท่านไปให้ความยินยอมแก่บริษัทผ่านทางเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน	4.28	0.932	มาก
บริษัท/นายจ้างเปิดเผยข้อมูลการรายงานการประพฤติมิชอบ เช่น ข้อมูลการร้องเรียน การกล่าวหาว่ารับสินบน หรือการละเลยไม่บังคับใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัยของท่าน	4.24	0.986	มาก
รวม	4.16	0.753	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อย พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย

จากมากไปน้อย ได้แก่ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ/หรือโมบายแอปพลิเคชันรายการ เพื่อส่งเสริมการขาย กิจกรรมการตลาด ส่วนลด โปรโมชั่น และสิทธิประโยชน์จากบริษัทและ/หรือพันธมิตรทางธุรกิจที่ส่งมาถึงท่าน เนื่องจากท่านไปให้ความยินยอมแก่บริษัทผ่านทางเว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชัน (ค่าเฉลี่ย 4.28) การใส่รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลในโปรไฟล์ของสื่อสังคมออนไลน์ (ค่าเฉลี่ย 4.26) การจัดเก็บข้อมูลการใช้งานภายในองค์กร (Intranet Activity Tracking) ของพนักงาน เช่น IP Address URL การเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เช่น เว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชัน ที่ท่านดาวน์โหลดไว้ในคอมพิวเตอร์บริษัท (ค่าเฉลี่ย 4.24) บริษัท/นายจ้างเปิดเผยข้อมูลการรายงานการประพฤติมิชอบ เช่น ข้อมูลการเรียน การกล่าวหาว่ารับสินบน หรือการละเลยไม่บังคับใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัยของท่าน (ค่าเฉลี่ย 4.24) การบันทึกเวลา/ข้อมูลการเข้าออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.76) ตามลำดับ

ตาราง 13 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล

การประมวลผลข้อมูล การเปิดเผย การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	แปลผล
ผู้ประกอบการเว็บไซต์ E – Commerce	4.22	0.953	มาก
ผู้ประกอบการเว็บไซต์รับจองโรงแรม	4.15	0.954	มาก
บริษัท/นายจ้างซึ่งมีข้อมูลบัญชีธนาคารของลูกค้า	4.35	1.028	มาก
รวม	4.24	0.893	มาก

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.24) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ผู้ประกอบการเว็บไซต์ E – Commerce (ค่าเฉลี่ย 4.22) บริษัท/นายจ้างซึ่งมีข้อมูลบัญชีธนาคารของลูกค้า (ค่าเฉลี่ย 4.35) ผู้ประกอบการเว็บไซต์รับรองโรงแรม (ค่าเฉลี่ย 4.15) ตามลำดับ

ตาราง 14 ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวมใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว

เงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.	แปลผล
คุกกี้ (Cookies) จัดจำข้อมูลส่วนบุคคลในการเข้าใช้งานเว็บไซต์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยจะประมวลผลข้อมูลและตำแหน่งที่อยู่ของผู้เข้าใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลไปประมวลผลสำหรับการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ	4.25	0.885	มาก
เมื่อร้านค้าต่าง ๆ ต้องการให้ผู้ใช้บริการ ยินยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไปประมวลผลนำไปจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ โดยจะแลกกับการที่ร้านค้าสามารถนำข้อมูลส่วนบุคคลไป	4.27	0.881	มาก
ในการสมัครใช้บัตรเครดิต/สถาบันการเงิน ต้องการให้ผู้สมัครระบุให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บางประการให้กับบุคคลที่สามเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางธุรกิจ	4.45	0.893	มาก
รวม	4.32	0.790	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ในการสมัครใช้บัตรเครดิต/สถาบันการเงินต้องการให้ผู้สมัครระบุให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบางประการให้บุคคลที่สามเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.45) เมื่อร้านค้าต่าง ๆ ต้องการให้ผู้ใช้บริการ ยินยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไปประมวลผลนำไปจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ โดยจะแตกต่างกับการที่ร้านค้าสามารถนำข้อมูลส่วนบุคคลไป (ค่าเฉลี่ย 4.27) คุกกี้ (Cookies) ซึ่งจดจำข้อมูลส่วนบุคคลในการเข้าใช้งานเว็บไซต์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยจะประมวลผลข้อมูลและตำแหน่งที่อยู่ของผู้ใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลไปประมวลผล สำหรับการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 4.25) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

1) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านช่องทางที่เปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

จากพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านช่องทางที่เปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ผู้วิจัยได้ใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อนำเสนอข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 15 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านช่องทางที่เปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ช่องทางที่เปิดรับข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
1. วิทยู	57	5.89
2. โทรศัพท์	228	23.58
3. หนังสือพิมพ์	55	5.69
4. อินเทอร์เน็ต (Internet) / สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)	403	41.68
5. นิตยสาร/วารสาร	15	1.55
6. แผ่นพับ/โปสเตอร์	7	0.72
7. การจัดกิจกรรม	25	2.59
8. สื่อบุคคล	157	16.24
9. สื่ออื่นๆ	20	2.07
รวม	967	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet) / สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) (41.68%) สื่อโทรศัพท์ (23.58%) และ สื่อบุคคล (16.24%) ตามลำดับ

2) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

จากพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อนำเสนอข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 16 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ความเข้มข้นในการ เปิดรับข่าวสาร	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	แปลผล
1. วิทยุ	2.92	1.364	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
2. โทรทัศน์	3.60	1.213	อ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบรายละเอียด
3. หนังสือพิมพ์	2.77	1.475	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
4. อินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคม ออนไลน์ (Social Media)	4.26	0.897	อ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบรายละเอียด
5. นิตยสาร/วารสาร	2.74	1.341	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
6. แผ่นพับ/โปสเตอร์	2.58	1.284	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
7. การจัดกิจกรรม	2.72	1.310	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
8. สื่อบุคคล	3.58	1.164	อ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบรายละเอียด
9. สื่ออื่น ๆ	2.57	1.321	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย
ภาพรวม	3.08	0.682	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.08) และเมื่อจำแนกตามสื่อที่เปิดรับข่าวสาร โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต (Internet) / สื่อ

สังคมออนไลน์ (Social Media) (ค่าเฉลี่ย 4.26) สื่อโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย 3.60) สื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.58) โดยมีพฤติกรรมในการอ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบรายละเอียด

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐาน: คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

1) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ

ตาราง 17 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศ

การตระหนักรู้	ชาย			หญิง			t	p-value
	n = 157			n = 283				
	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	แปลผล	ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	แปลผล		
ข้อมูลส่วนบุคคล	4.15	0.668	มาก	4.21	0.707	มาก	-0.788	0.431
ข้อมูลส่วนบุคคล ออนไลน์	4.07	0.792	มาก	4.06	0.813	มาก	0.195	0.845
การกำหนด ความเสี่ยงข้อมูล	4.19	0.729	มาก	4.14	0.767	มาก	0.603	0.547
การประมวลผล ข้อมูล	4.19	0.912	มาก	4.26	0.883	มาก	-0.819	0.414
เงื่อนไขความ ยินยอม	4.29	0.820	มาก	4.34	0.775	มาก	-0.644	0.520
ภาพรวม	4.15	0.645	มาก	4.17	0.656	มาก	-0.280	0.780

จากตารางที่ 17 พบว่าเพศชายกับเพศหญิง มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ

ตาราง 18 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		F	p-value
			เบี่ยงเบน	แปลผล		
			มาตรฐาน			
ข้อมูลส่วนบุคคล	18 ปี - 20 ปี	3.47	1.007	ปานกลาง	4.768	0.001*
	21 ปี - 30 ปี	3.96	0.825	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.26	0.674	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	4.18	0.664	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.33	0.545	มาก		
ข้อมูลส่วนบุคคล อ่อนไหว	18 ปี - 20 ปี	3.68	0.489	มาก	3.641	0.006*
	21 ปี - 30 ปี	3.85	0.922	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.17	0.772	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	3.99	0.789	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.25	0.728	มาก		
การกำหนดความเสี่ยง ข้อมูล	18 ปี - 20 ปี	3.76	1.381	มาก	2.555	0.038*
	21 ปี - 30 ปี	4.02	0.862	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.16	0.788	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	4.13	0.704	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.37	0.585	มาก		
การประมวลผลข้อมูล	18 ปี - 20 ปี	3.87	0.960	มาก	2.826	0.025*
	21 ปี - 30 ปี	4.05	0.841	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.27	0.929	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	4.18	0.967	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.48	0.658	มาก		

ตาราง 18 (ต่อ)

การตระหนักรู้	อายุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล	F	p-value
			เบี่ยงเบน มาตรฐาน			
เงื่อนไขความยินยอม	18 ปี - 20 ปี	3.87	1.216	มาก	3.215	0.013*
	21 ปี - 30 ปี	4.13	0.941	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.30	0.817	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	4.34	0.749	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.54	0.572	มากที่สุด		
ภาพรวม	18 ปี - 20 ปี	3.66	0.853	มาก	4.590	0.001*
	21 ปี - 30 ปี	3.97	0.740	มาก		
	31 ปี - 40 ปี	4.22	0.677	มาก		
	41 ปี - 50 ปี	4.13	0.626	มาก		
	51 ปี - 60 ปี	4.35	0.478	มาก		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ที่มีอายุแตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 19-24 โดยใช้วิธีของ Tukey's HSD

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวม จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
ภาพรวม	51 ปี - 60 ปี	1	4.35		0.13	0.22*	0.39*	0.69*
	31 ปี - 40 ปี	2	4.22			0.09	0.26*	0.56*
	41 ปี - 50 ปี	3	4.13				0.17	0.47*
	21 ปี - 30 ปี	4	3.97					0.30*
	18 ปี - 20 ปี	5	3.66					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 19 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
ข้อมูลส่วนบุคคล	51 ปี - 60 ปี	1	4.33		0.07	0.15	0.37*	0.86*
	31 ปี - 40 ปี	2	4.26			0.08	0.31*	0.80*
	41 ปี - 50 ปี	3	4.18				0.22*	0.72*
	21 ปี - 30 ปี	4	3.96					0.49*
	18 ปี - 20 ปี	5	3.47					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 20 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
ข้อมูลส่วนบุคคล	51 ปี - 60 ปี	1	4.25		0.08	0.26*	0.40*	0.57*
อ่อนไหว	31 ปี - 40 ปี	2	4.17			0.18	0.32*	0.49*
	41 ปี - 50 ปี	3	3.99				0.14	0.31*
	21 ปี - 30 ปี	4	3.85					0.17
	18 ปี - 20 ปี	5	3.68					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล	51 ปี - 60 ปี	1	4.37		0.21*	0.23*	0.34*	0.61*
	31 ปี - 40 ปี	2	4.16			0.03	0.13	0.40*
	41 ปี - 50 ปี	3	4.13				0.11	0.37*
	21 ปี - 30 ปี	4	4.02					0.26*
	18 ปี - 20 ปี	5	3.76					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี อายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ตาราง 23 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูล จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
การประมวลผลข้อมูล	51 ปี - 60 ปี	1	4.48		0.21	0.30*	0.44*	0.62*
	31 ปี - 40 ปี	2	4.27			0.09	0.23	0.41*
	41 ปี - 50 ปี	3	4.18				0.14	0.32*
	21 ปี - 30 ปี	4	4.05					0.18
	18 ปี - 20 ปี	5	3.87					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ตาราง 24 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอม จำแนกตามอายุ

การตระหนักรู้	อายุ	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
เงื่อนไขความ	51 ปี - 60 ปี	1	4.54		0.20*	0.24*	0.41*	0.67*
ยินยอม	31 ปี - 40 ปี	2	4.34			0.04	0.21*	0.47*
	41 ปี - 50 ปี	3	4.30				0.17	0.43*
	21 ปี - 30 ปี	4	4.13					0.26*
	18 ปี - 20 ปี	5	3.87					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมจำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี อายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

3) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านระดับการศึกษา

ตาราง 25 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านการศึกษา

การตระหนักรู้	ระดับการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		F	p-value
			เบี่ยงเบน	แปลผล		
		มาตรฐาน				
ข้อมูลส่วนบุคคล	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.00	1.054	มาก	0.621	0.601
	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.13	0.524	มาก		
	ปริญญาตรี	4.19	0.651	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.22	0.734	มาก		
ข้อมูลอ่อนไหว	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.07	0.876	มาก	0.565	0.639
	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี	3.84	0.770	มาก		
	ปริญญาตรี	4.07	0.800	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.08	0.813	มาก		
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.24	0.908	มาก	0.256	0.857
	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.21	0.694	มาก		
	ปริญญาตรี	4.17	0.743	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.12	0.764	มาก		
การประมวลผลข้อมูล	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.30	0.895	มาก	0.116	0.951
	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี	4.27	0.750	มาก		
	ปริญญาตรี	4.22	0.886	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.26	0.934	มาก		

ตาราง 25 (ต่อ)

การตระหนักรู้	ระดับการศึกษา	ส่วน			F	p-value
		ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน	แปลผล		
		มาตรฐาน				
เงื่อนไขความ ยินยอม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.26	0.907	มาก	0.137	0.938
	กำลังศึกษาในระดับ ปริญญาตรี	4.27	0.886	มาก		
	ปริญญาตรี	4.32	0.800	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.35	0.747	มาก		
ภาพรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี	4.12	0.862	มาก	0.143	0.934
	กำลังศึกษาในระดับ ปริญญาตรี	4.09	0.531	มาก		
	ปริญญาตรี	4.17	0.641	มาก		
	สูงกว่าปริญญาตรี	4.18	0.661	มาก		

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน

4) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ

ตาราง 26 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพ

การตระหนักรู้	อาชีพ	ส่วน			F	p-value
		ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน	แปลผล		
ข้อมูลส่วนบุคคล	นักศึกษา/นิสิต	4.01	0.744	มาก	0.777	0.566
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4.06	1.002	มาก		
	ลูกจ้าง/พนักงาน	4.21	0.683	มาก		
	บริษัท - เอกชน					
	ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ	4.12	0.684	มาก		
	อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	4.27	0.597	มาก		
	อื่น ๆ	4.25	0.494	มาก		
	ข้อมูลอ่อนไหว	นักศึกษา/นิสิต	3.78	0.662		
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ		4.18	0.893	มาก		
ลูกจ้าง/พนักงาน		4.09	0.824	มาก		
บริษัท - เอกชน						
ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ		3.99	0.839	มาก		
อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์		4.07	0.698	มาก		
อื่น ๆ		4.03	0.747	มาก		
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล		นักศึกษา/นิสิต	4.16	0.962	มาก	0.056
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4.15	0.883	มาก		
	ลูกจ้าง/พนักงาน	4.16	0.739	มาก		
	บริษัท - เอกชน					

ตาราง 26 (ต่อ)

การตระหนักรู้	อาชีพ	ส่วน			F	p-value
		ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน	แปลผล		
		มาตรฐาน				
การกำหนด ความเสี่ยง ข้อมูล (ต่อ)	ธุรกิจส่วนบุคคล/ เจ้าของกิจการ	4.19	0.810	มาก		
	อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	4.14	0.689	มาก		
	อื่น ๆ	4.09	0.544	มาก		
การประมวลผล ข้อมูล	นักศึกษา/นิสิต	4.13	0.841	มาก	0.400	0.849
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4.28	0.926	มาก		
	ลูกจ้าง/พนักงาน บริษัท - เอกชน	4.21	0.910	มาก		
	ธุรกิจส่วนบุคคล/ เจ้าของกิจการ	4.31	0.911	มาก		
	อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	4.33	0.761	มาก		
	อื่น ๆ	4.09	1.102	มาก		
เงื่อนไขความ ยินยอม	นักศึกษา/นิสิต	4.22	0.886	มาก	0.553	0.736
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4.17	1.038	มาก		
	ลูกจ้าง/พนักงาน บริษัท - เอกชน	4.33	0.767	มาก		
	ธุรกิจส่วนบุคคล/ เจ้าของกิจการ	4.38	0.830	มาก		
	อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	4.39	0.725	มาก		
	อื่น ๆ	4.16	0.653	มาก		
ภาพรวม	นักศึกษา/นิสิต	4.01	0.633	มาก	0.312	0.906
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ	4.15	0.884	มาก		
	ลูกจ้าง/พนักงาน บริษัท - เอกชน	4.18	0.654	มาก		

ตาราง 26 (ต่อ)

การตระหนักรู้	อาชีพ	ส่วน			F	p-value
		ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน	แปลผล		
ภาพรวม (ต่อ)	ธุรกิจส่วนบุคคล/ เจ้าของกิจการ	4.14	0.686	มาก		
	อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์	4.21	0.522	มาก		
	อื่น ๆ	4.13	0.516	มาก		

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจที่มีอาชีพแตกต่างกันในภาพรวมและรายด้านพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน

5) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตาราง 27 การวิเคราะห์หาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาครัฐกิจตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การตระหนักรู้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล	F	p-value
			เบี่ยงเบนมาตรฐาน			
ข้อมูลส่วนบุคคล	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	4.02	0.612	มาก	0.755	0.555
	ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	4.17	0.716	มาก		
	ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	4.23	0.668	มาก		
	ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	4.23	0.721	มาก		
	ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป	4.20	0.685	มาก		
ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	3.67	0.667	มาก	2.459	0.045*
	ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	4.11	0.820	มาก		
	ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	4.08	0.818	มาก		
	ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	4.11	0.787	มาก		
	ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป	4.09	0.821	มาก		

ตาราง 27 (ต่อ)

การตระหนักรู้	รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		F	p-value
			เบี่ยงเบน	แปลผล		
			มาตรฐาน			
การกำหนด ความเสี่ยง ข้อมูล	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	3.99	0.619	มาก	0.765	0.549
	ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	4.20	0.772	มาก		
	ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	4.15	0.771	มาก		
	ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	4.21	0.669	มาก		
	ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป	4.12	0.874	มาก		
การประมวลผล ข้อมูล	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	4.04	0.703	มาก	0.577	0.679
	ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	4.22	0.899	มาก		
	ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	4.25	0.960	มาก		
	ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	4.29	0.836	มาก		
	ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป	4.27	0.972	มาก		
เงื่อนไขความ ยินยอม	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	4.12	0.840	มาก	1.117	0.348
	ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท	4.29	0.857	มาก		

ตาราง 27 (ต่อ)

การตระหนักรู้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล	F	p-value
			เบี่ยงเบนมาตรฐาน			
เงื่อนไขความยินยอม (ต่อ)	ตั้งแต่ 35,001 บาท	4.41	0.720	มาก		
	แต่ไม่เกิน 50,000 บาท					
	ตั้งแต่ 50,001 บาท	4.37	0.739	มาก		
	แต่ไม่เกิน 100,000 บาท					
	ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป	4.30	0.809	มาก		
ภาพรวม	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	3.93	0.512	มาก	1.45	0.216
	ตั้งแต่ 15,001 บาท	4.18	0.690	มาก		
	แต่ไม่เกิน 35,000 บาท					
	ตั้งแต่ 35,001 บาท	4.19	0.662	มาก		
	แต่ไม่เกิน 50,000 บาท					
	ตั้งแต่ 50,001 บาท	4.21	0.600	มาก		
	แต่ไม่เกิน 100,000 บาท					
	ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป	4.17	0.703	มาก		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันในภาพรวมพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้ในด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างในด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวที่แตกต่างกันในตารางที่ 28

ตาราง 28 การทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

การตระหนักรู้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	อันดับ	ค่าเฉลี่ย	1	2	3	4	5
ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว	ตั้งแต่ 50,001 บาท	1	4.11		0.00	0.02	0.03	0.43*
	แต่ไม่เกิน 100,000 บาท							
	ตั้งแต่ 35,001 บาท	2	4.11			0.02	0.03	0.43*
	แต่ไม่เกิน 50,000 บาท							
	ตั้งแต่ 15,001 บาท	3	4.09				0.01	0.42*
	แต่ไม่เกิน 35,000 บาท							
	ตั้งแต่ 100,001 บาทขึ้นไป	4	4.08					0.40*
	ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท	5	3.67					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 เมื่อทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาทมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท มีการตระหนักรู้

เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคล
ที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นการอธิบายคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชาชนในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เพื่ออธิบายพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ และเพื่อวิเคราะห์คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร โดยถือเป็นประโยชน์ในส่วนของภาครัฐและภาคธุรกิจ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจถึงการรู้เท่าทันสังคมและ/หรือภาคธุรกิจ เพื่อนำไปใช้ในเชิงของการวางแผนในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างการตระหนักรู้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์ต่อไป

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non - Probability Sampling) แบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยกำหนดผู้ตอบแบบสอบถามที่จะทำการศึกษานี้จากประชากรอายุตั้งแต่ 18 - 60 ปี ที่พำนักอาศัยและประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา เป็นผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอย่างน้อย 1 สื่อ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) สํารวจผ่านแบบสอบถาม (Survey Research) ประกอบไปด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Response Question) แบบหลากหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choices Question) และแบบสำรวจรายการ (Checklist) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Question) ให้เลือกตอบหลายข้อ (Multiple Choices) ลักษณะประเมินผลแบบ Likert Scale และวัดข้อมูลแบบอันตรภาค (Interval Scale) ที่มีระดับเกณฑ์ 5 คะแนน ประกอบไปด้วย จำนวน 6 ด้าน แบ่งเป็น ด้านการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ 7 ข้อ ด้านข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ 9 ข้อ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว

ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลโดยแท้ของบุคคล มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการถูกใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 8 ข้อ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล 5 ข้อ ด้านการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล 3 ข้อ ด้านเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว 3 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม的开รับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Close - Ended Question) แบบให้เลือกตอบหลายข้อ (Multiple Choices) จำนวน 2 ด้าน แบ่งเป็น ช่องทางที่เปิดรับ 9 ข้อ ความเข้มข้นในการเปิดรับ 9 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อแนะนำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เพื่อมุ่งศึกษาการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ โดยมีแหล่งข้อมูล (Source of Data) ที่ใช้ในการวิจัยเป็นแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 440 คน ผ่านการเก็บข้อมูลจากกูเกิลฟอร์ม (Google's Form) ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Closed - Ended Questionnaire) และชนิดปลายเปิด (Open - Ended Questionnaire) โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเอง (Self-Administered Questionnaire) ตั้งแต่ เดือนมีนาคม – เมษายน 2564

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ไปจัดทำในรูปแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) เพื่อส่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการเก็บข้อมูล และชี้แจงความเป็นมาวัตถุประสงค์และแนวทางในการทำแบบสอบถาม ดำเนินการตรวจสอบและเก็บรวบรวมแบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 – 60 ปี พำนักอาศัยและประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครเท่านั้น และในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมา เป็นผู้ที่เคยเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้

ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอย่างน้อย 1 สื่อ (พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) จำนวน 440 คน จากนั้นนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์มาดำเนินการเข้ารหัส และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อพรรณนาลักษณะโดยทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาหาความแตกต่างของตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติ t-test และ F-test เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบของ Tukey's HSD โดยกำหนดที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 64.32 และ เพศชาย จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 35.68

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อายุ 41 - 50 ปี อายุ 31 - 40 ปี และอายุ 51 - 60 ปี ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี และกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท – เอกชน ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ และอาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์ ตามลำดับ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท รายได้ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท และรายได้ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ มีรายละเอียดดังนี้

การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อน/ความเสียหาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหาย จำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 และไม่เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหาย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

การตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากการเสนอขายประกันภัย จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 37.97 การเสนอวงเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 การเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ตามลำดับ

การตระหนักรู้ถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบรายละเอียดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 61.36 และไม่ทราบรายละเอียดของกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ว่ามีกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกันการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 38.64

การตระหนักรู้ถึงการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะไม่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะข้อมูลด้านศาสนาไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร หรือเพราะไม่อยากจะได้รับการบริการ คิดเป็นร้อยละ 54.78 ส่วนที่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา คิดเป็นร้อยละ 37.87

ความคิดเห็นในการขอข้อมูลด้านศาสนา ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการบริการอาหารเป็นความชอบส่วนบุคคลไม่มีความจำเป็นต้องถามเรื่องข้อมูลด้านศาสนาจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 40.09 คิดว่าถูกทุกข้อ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 26.36 ไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 14.32 และคิดว่าข้อมูล

ศาสนา เป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคล มีความละเอียดอ่อนและอาจส่งเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 ตามลำดับ

ความคิดเห็นในเรื่องของความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการให้ความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลมีปัญหา เนื่องจาก ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 คิดว่าไม่มีปัญหาเพราะข้อมูลชัดเจน และ ผู้ใช้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.68 อื่น ๆ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.73 และไม่รู้ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 6.59 ตามลำดับ

การตระหนักรู้ถึงการติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขต พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สามารถระบุหน่วยงานที่ต้องติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล) จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 46.14 ไม่รู้หรือระบุหน่วยงานผิด จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 28.18

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.19) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต (ค่าเฉลี่ย 4.67) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อมูลวันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้าหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (Location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน (ค่าเฉลี่ย 4.47) ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address MAC address Cookie ID (ค่าเฉลี่ย 4.45) ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์ (ค่าเฉลี่ย 4.42) ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหา ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต (ค่าเฉลี่ย 4.28) ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตามตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File (ค่าเฉลี่ย 4.20) ชื่อ - นามสกุล (ค่าเฉลี่ย 4.19) ข้อมูลการประเมินผลการทำงาน

หรือความเห็นของนายจ้างต่อการทำงานของลูกจ้าง (ค่าเฉลี่ย 4.08) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ส่วนข้อมูลชื่อเล่น (ค่าเฉลี่ย 2.93) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.06) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อย พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ข้อมูลสหภาพแรงงาน เช่น เงื่อนไขการจ้างเงินเดือน การกำหนดวันและเวลาทำงาน รายการสวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้างหรือลูกจ้าง อันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.17) ความคิดเห็นทางการเมือง (ค่าเฉลี่ย 4.15) ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพส่วนบุคคล (ค่าเฉลี่ย 4.13) ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือข้อมูลสุขภาพจิต (ค่าเฉลี่ย 4.10) พฤติกรรมทางเพศ (ค่าเฉลี่ย 4.09) ประวัติอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 4.06) ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา (ค่าเฉลี่ย 3.98) และเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ (ค่าเฉลี่ย 3.80) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อย พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ/หรือโมบายแอปพลิเคชันรายการ เพื่อส่งเสริมการขาย กิจกรรมการตลาด ส่วนลด โปรโมชั่น และ สิทธิประโยชน์จากบริษัทและ/หรือพันธมิตรทางธุรกิจที่ส่งมาถึงท่าน เนื่องจากท่านไปให้ความยินยอมแก่บริษัทผ่านทางเว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชัน (ค่าเฉลี่ย 4.28) การใส่รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลในโปรไฟล์ของสื่อสังคมออนไลน์ (ค่าเฉลี่ย 4.26) การจัดเก็บข้อมูลการใช้งานภายในองค์กร (Intranet Activity Tracking) ของพนักงาน เช่น IP Address URL การเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เช่น เว็บไซต์ หรือ แอปพลิเคชันที่ท่านดาวน์โหลดไว้ในคอมพิวเตอร์บริษัท (ค่าเฉลี่ย 4.24) บริษัท/นายจ้างเปิดเผยข้อมูลการรายงานการประพฤตินิชอบ เช่น ข้อมูลการร้องเรียน การกล่าวหาว่ารับสินบน หรือการละเลยไม่บังคับใช้มาตรการเพื่อความปลอดภัยของท่าน (ค่าเฉลี่ย 4.24) การบันทึกเวลา/ข้อมูลการเข้าออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 3.76) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อการประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.24) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ผู้ประกอบการเว็บไซต์ E – Commerce (ค่าเฉลี่ย 4.22) บริษัท/นายจ้างซึ่งมีข้อมูลบัญชีธนาคารของลูกค้า (ค่าเฉลี่ย 4.35) ผู้ประกอบการเว็บไซต์รับจองโรงแรม (ค่าเฉลี่ย 4.15) ตามลำดับ

ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่มีต่อเงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.32) และเมื่อจำแนกตามหัวข้อย่อยพบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ในการสมัครใช้บัตรเครดิต/สถาบันการเงินต้องการให้ผู้สมัครระบุให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบางประการให้บุคคลที่สามเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางธุรกิจ (ค่าเฉลี่ย 4.45) เมื่อร้านค้าต่าง ๆ ต้องการให้ผู้ใช้บริการ ยินยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไปประมวลผลนำไปจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ โดยจะแตกต่างกับการที่ร้านค้าสามารถนำข้อมูลส่วนบุคคลไป (ค่าเฉลี่ย 4.27) คุกกี้ (Cookies) ซึ่งจดจำข้อมูลส่วนบุคคลในการเข้าใช้งานเว็บไซต์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยจะประมวลผลข้อมูลและตำแหน่งที่อยู่ของผู้เข้าใช้บริการ เพื่อนำข้อมูลไปประมวลผล สำหรับการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ (ค่าเฉลี่ย 4.25) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านช่องทางที่เปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) (41.68%) สื่อโทรทัศน์ (23.58%) และสื่อบุคคล (16.24%) ตามลำดับ

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย (ค่าเฉลี่ย 3.08) และเมื่อจำแนกตามสื่อที่เปิดรับข่าวสาร โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media (ค่าเฉลี่ย 4.26) สื่อโทรทัศน์ (ค่าเฉลี่ย 3.60) สื่อบุคคล (ค่าเฉลี่ย 3.58) โดยมีพฤติกรรมในการอ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบรายละเอียด

ตอนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการทดสอบสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐาน: คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 29 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

การตระหนักรู้	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
ข้อมูลส่วนบุคคล	○	●	○	○	○
ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นใด	○	●	○	○	●
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล	○	●	○	○	○
การประมวลผลข้อมูล	○	●	○	○	○
เงื่อนไขความยินยอม	○	●	○	○	○
ภาพรวม	○	●	○	○	○

● สอดคล้องตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ปัจจัยด้านเพศ

จากผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์กับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากความสนใจการเปิดรับข้อมูลข่าวสารและการมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามจากการศึกษานี้มากกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ ประมะสตะเวทิน (2538) กล่าวถึงคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสารเกี่ยวกับปัจจัยด้านเพศ โดยเฉพาะเพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย รวมถึงการอ้างอิงจากการวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรม และสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน จึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมีความสนใจเข้ามาตอบแบบสอบถามมากกว่าเพศชาย แต่เมื่อพิจารณาตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านเพศที่แตกต่างกัน

กลับพบว่า ค่าเฉลี่ยของการตระหนักรู้จำแนกตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านเพศระหว่างเพศชายกับเพศหญิงนั้น ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายให้ความสำคัญกับเงื่อนไขความยินยอมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.29 อันดับรองลงมา ได้แก่ การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.19 และการให้ความสำคัญกับข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.15 ตามลำดับ ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงให้ความสำคัญกับเงื่อนไขความยินยอมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.34 อันดับรองลงมา ได้แก่ การประมวลผลข้อมูล มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.26 และข้อมูลส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 4.21 ตามลำดับ ดังนั้นการเปิดรับข้อมูลข่าวสารรายช้อย่อยใน 3 อันดับแรกทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างให้ความสำคัญในเรื่องเดียวกันแต่แตกต่างกันในลำดับความสำคัญ ซึ่งจากผลการศึกษาสอดคล้องกับ Bloom (1971) ได้กล่าวเกี่ยวกับความตระหนัก (Awareness) ว่าเป็นความรู้สึกใคร่ครวญว่า มีความจำเป็นต้องทำ หรือเห็นด้วยหรือคัดค้านตามจนแสดงออกในลักษณะการปฏิบัติ และยังคงกล่าวอีกว่าความตระหนักไม่จำเป็นต้องเน้นปรากฏการณ์ หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีสิ่งเร้าให้เกิดความตระหนัก ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าเรื่องเดียวกัน ในเรื่องของการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ปัจจัยด้านอายุ

ในส่วนผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจที่มีอายุแตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจแตกต่างกัน และเมื่อผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน พบว่ามีค่าเฉลี่ยคู่ที่แตกต่างกัน

เมื่อทดสอบความแตกต่างจำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี

ซึ่งผลการศึกษได้สะท้อนให้เห็นว่า ยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้ฯ ในภาพรวมมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ เนื่องจากประสบการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุมากกว่าจะมีประสบการณ์ต่อเรื่องนั้น ๆ มากกว่าในผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุน้อยกว่า เมื่อประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากกว่าและการได้เห็นได้ใช้สื่อที่หลากหลายตั้งแต่เทปคาสเซต วีดีโอ เพจเจอร์ โทรศัพท์มือถือ รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศต่าง ๆ ตั้งแต่ยุค 1.0 จนกระทั่งยุคปัจจุบัน ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้มีความรู้มากพอจนกระทั่งส่งผลให้เกิดการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าช่วงอายุอื่น ๆ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ ญัตติฯ พัวพัน (2549) ที่กล่าวว่าประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้ถือว่าเป็นปัจจัยที่จะส่งผลต่อการเกิดความตระหนักรู้ของบุคคลได้

อีกทั้ง ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ยิ่งเป็นภาพสะท้อนผลการศึกษาที่ว่า ยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วงอายุที่มากขึ้นก็ยิ่งจะมีความตระหนักรู้ฯ มากกว่าช่วงอายุที่น้อยกว่า ผลการศึกษาดังกล่าว สามารถยืนยันข้อค้นพบของนักวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยด้านคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ทั้งชาวไทย (ปรมะ สตะเวทิน, 2538; ยุกต บุญจรงค์กิจ, 2534; ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2538; อดุลย์ จาตุรงค์กุล 2539) และชาวต่างประเทศ (Berelson & Steiner, 1964; DeFleur & Ball-Rokeach, 1996; Myers & Myers, 1982; Robinson, 1972) ที่ได้ยืนยันสอดคล้องกันว่า ปัจจัยด้านอายุที่คล้ายกันนั้นจะมีพฤติกรรมคล้ายคลึงกัน และมักจะให้ความสนใจและตอบสนองกับข้อมูลข่าวสารในประเด็นต่าง ๆ

คล้ายกัน ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้มีผลต่อการรับรู้ การตีความ และความเข้าใจในการสื่อสาร นำมาสู่ความเชื่อ ทศนคติและค่านิยม ซึ่งเป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้อธิบายอิทธิพลเกี่ยวกับพฤติกรรม การสื่อสารของมนุษย์ได้

ยิ่งไปกว่านั้น ผลการทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคล ที่จำแนกตามอายุเป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ และผู้ตอบผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ก็ยิ่งตอกย้ำว่าปัจจัยทางด้านอายุมีผลต่อการตระหนักรู้ ๕ ที่แตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ก็ยังมีความเข้าใจในประเด็นด้านข้อมูลส่วนบุคคลมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุที่น้อยกว่าลดหลั่นกันไปตามช่วงอายุ สอดคล้องกับกาญจนา แก้วเทพ (2541) ที่กล่าวถึงความแตกต่างด้านด้านอายุของประชากรเป็นผลมาจากแรงผลักดันจากภายนอก (Exogenous Factors) ซึ่งสถานการณ์ในปัจจุบันที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคน ที่ถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้ใช้งานต่างมีความตระหนักรู้ ๕ โดยเฉพาะด้านข้อมูลส่วนบุคคล จำนวนชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้นในสังคมไทยจากการรายงานผลของ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2564) ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2563 พบว่า ผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตมีการใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉลี่ยวันละ 11 ชั่วโมง 25 นาที และพบว่าปัญหาถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 ก็ยังเป็นสาเหตุสนับสนุนว่า ผู้ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั้น ซึ่งการตระหนักรู้ ๕ ดังกล่าวถือว่าเป็นพฤติกรรมรูปแบบหนึ่งทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามเทคโนโลยีการสื่อสารในสังคมยุคปัจจุบัน

จากผลการวิจัยข้างต้นนำมาสู่ข้อค้นพบด้านข้อมูลอ่อนไหว เมื่อผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ซึ่งผลการศึกษาก็สะท้อนภาพที่ว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ มีความตระหนักรู้ ๔ ด้านข้อมูลอ่อนไหวมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า สอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2538) กล่าวถึง คุณลักษณะทางประชากร ปัจจัยด้านอายุว่าเป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องความคิดและพฤติกรรม บุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารต่างจากบุคคลที่มีอายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อตนเองมีอายุมากขึ้น ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ มีความตระหนัก ๔ ด้านข้อมูลอ่อนไหวมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า

ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูล เมื่อผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี อายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน

ภาคธุรกิจ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี จากผลการวิจัยสะท้อนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุมากต่างมีความตระหนัก ๔ ด้านความเสี่ยงของข้อมูลมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า สอดคล้องกับ อตุลย์ จาตุรงค์กุล (2539) ที่กล่าวว่า ปัจจัยด้านอายุที่แตกต่างกันเป็นคุณสมบัติที่มีผลต่อการรับรู้การตีความและการเข้าใจในการสื่อสาร เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุมากที่ผ่านการใช้งานสื่อที่หลากหลาย ตั้งแต่ยุคสื่อสิ่งพิมพ์เฟื่องฟูจนถึงยุคปัจจุบันที่สมาร์ทโฟนเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันจึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มที่มีช่วงอายุมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั้นมีความตระหนัก ๔ ด้านการกำหนดความเสี่ยงข้อมูลต่างกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุน้อยกว่า

เมื่อผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูล เป็นรายคู่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านการประมวลผลข้อมูลสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี จากผลการวิจัยได้สะท้อนภาพให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามอื่น ๆ มีความตระหนัก ๔ ด้านการประมวลผลข้อมูลมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่น้อยกว่า สอดคล้องกับการรายงานผลของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2564) ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2563 พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจนิยมใช้บริการทางออนไลน์ผ่าน Facebook มากที่สุด รองลงมาได้แก่ Line, Instagram ตามลำดับ ผลการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นข้อค้นพบว่าเพราะเหตุใด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 - 60 ปี มีการตระหนักรู้ ๔ มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุน้อยกว่า เนื่องจากผลการสำรวจของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ยังพบว่าชั่วโมงการใช้งานอินเทอร์เน็ตที่เพิ่มสูงขึ้นในปีพ.ศ. 2563 นั้น เนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 19) ที่เป็นเหตุผลสนับสนุนผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประชากรในช่วงอายุ ที่พบว่า กลุ่ม Gen Y ที่มีอายุ 20 - 30 ปี มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ภายใต้เงื่อนไขการเรียนรู้ - การทำงานในรูปแบบออนไลน์ และกลุ่ม Gen Z ที่มีอายุ

น้อยกว่า 20 ปี มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ภายใต้เงื่อนไขการเรียนออนไลน์ด้วยเช่นกัน ดังนั้นในกลุ่ม Gen X (อายุ 40 - 55 ปี) Baby Boomer (อายุ 56 - 74 ปี) ที่ไม่ได้มีข้อจำกัดในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนหรือเพื่อทำงานออนไลน์จะเป็นช่วงอายุที่มีความตระหนักรู้ฯ ด้านการประมวลผลข้อมูล สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น ๆ เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตด้านการเรียนและการทำงานออนไลน์เหมือนกับช่วงอายุอื่น ๆ รวมถึงความนิยมใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นช่องทาง Social Commerce ในรูปแบบการซื้อ - ขาย สินค้าผ่านช่องทางออนไลน์

ด้านเงื่อนไขความยินยอม เมื่อผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี อายุ 41 ปี - 50 ปี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 41 ปี - 50 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มี อายุ 21 ปี - 30 ปี อายุ 18 ปี - 20 ปี ตามลำดับ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 31 ปี - 40 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 21 ปี - 30 ปี มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านเงื่อนไขความยินยอมสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 18 ปี - 20 ปี จากผลการวิจัยสะท้อนว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุที่มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ จะมีความตระหนักรู้ฯ ด้านเงื่อนไขความยินยอม มากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มช่วงอายุน้อยกว่า สอดคล้องกับ Myers & Myers (1982) ได้อธิบายถึงลักษณะประชากรศาสตร์ว่า อายุหรือวัยเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างในเรื่องความคิดและพฤติกรรม บุคคลที่มีอายุมากจะมีพฤติกรรมสนองต่อการสื่อสารจากบุคคลที่มีอายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อการติดต่อสื่อสารเปลี่ยนไปเมื่อมีอายุมากขึ้นจะเห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 51 ปี - 60 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงอายุที่มากที่สุดสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ที่พบว่ามีความตระหนักรู้ฯ ด้านเงื่อนไขความยินยอมมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น ๆ สอดคล้องกับ ประมะสตะเวทิน (2538) ที่กล่าวว่า อายุของผู้รับสารจะมีอิทธิพลกับการสื่อสาร เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในช่วงอายุน้อยกว่าจะมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากกว่า และมีความสามารถในการตีความหมายสารที่แตกต่างจาก

ผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุที่น้อยกว่าในกลุ่มต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ดังผลการวิจัยแสดงออกมาข้างต้น

ปัจจัยด้านการศึกษา

ผลการศึกษาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านการศึกษาที่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการตระหนักรู้สถานการณ์เดียวกันในประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอยู่ในระดับมาก รวมถึงการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจเป็นเรื่องใหม่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งจากผลการศึกษาข้างต้นสามารถยืนยันข้อค้นพบเดียวกันจากนักวิชาการ ได้แก่ Bedny & Meister (1999) ที่ได้ยืนยันสอดคล้องกันว่า การตระหนักรู้สถานการณ์ (Situational Awareness) คือการรับรู้สภาพที่เกิดขึ้นของสิ่งแวดล้อมในขณะและเวลานั้นสามารถเข้าใจความหมายหรือสิ่งที่เกิดขึ้น และสามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดต่อไปในอนาคตได้ เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันแต่ต่างก็สนใจในสถานการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจไม่ต่างกัน

ปัจจัยด้านอาชีพ

ผลการศึกษาความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ด้านอาชีพที่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับอาชีพที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ไม่แตกต่างกัน เนื่องมาจากการตระหนักรู้สถานการณ์เดียวกันในประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจอยู่ในระดับมาก รวมถึงการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจเป็นเรื่องใหม่ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งจากผลการศึกษาข้างต้นสามารถยืนยันข้อค้นพบเดียวกันจากนักวิชาการในต่างประเทศ ได้แก่ Endsley (1998) ที่กล่าวถึงการตระหนักรู้สถานการณ์ (Situational Awareness) ว่าเป็นการรับรู้สภาพที่เกิดขึ้นของสิ่งแวดล้อมในขณะและเวลานั้นสามารถเข้าใจความหมายหรือสิ่งที่เกิดขึ้นและสามารถคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดต่อไปในอนาคตได้ความตระหนักจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับการสัมผัสจากสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมเป็นการรับรู้ที่นำไปสู่ความคิด

รวบยอดการเรียนรู้และการปฏิบัติ ซึ่งการเรียนรู้และความตระหนักรู้จะนำไปสู่ความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมต่อไป เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเกิดความตระหนักจะเกิดขึ้นจากสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อม จึงส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงพฤติกรรมการตระหนักรู้ถึงความสำคัญในเรื่องดังกล่าว

อีกทั้งยังช่วยให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถกำหนดทิศทางจากการเปิดรับข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ จากผลการศึกษาก็สามารถสะท้อนให้เห็นถึงว่า ถึงแม้ปัจจัยด้านอาชีพที่แตกต่างกันก็ไม่สามารถเป็นตัวปิดกั้นสิ่งเร้าที่เป็นข้อมูลข่าวสารจากประเด็นที่ตนเองสนใจ ณ ขณะนั้นได้

ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ตามคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันในภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันจะมีการตระหนักรู้ในด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน และพบค่าเฉลี่ยด้านข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหวที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ตั้งแต่ ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน

ภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า หรือเทียบเท่า 15,000 บาท

ผลการวิจัยข้างต้นสามารถวิเคราะห์ได้ว่า ยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีรายได้มากเท่าไรจะยังมีตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหว สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า สอดคล้องกับ ยุกต เบญจรงค์กิจ (2534) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า รายได้เป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมการสื่อสารของบุคคลได้ดี เนื่องจากกลุ่มผู้มีรายได้สูงนั้นมักมี มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่ดี มักถูกผลักดันให้มีความจำเป็นต้องเรียนรู้หาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในกลุ่มที่รายได้สูงกว่าจะมีความตระหนักรู้ ฯ ด้านข้อมูลอ่อนไหวสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้น้อยกว่า ซึ่งเป็นผลมาจากแรงผลักดันจากสภาพสังคมที่ต้องแสวงหาข้อมูลข่าวสารให้ทันต่อสถานการณ์จึงมีความตระหนักรู้ ฯ ในด้านข้อมูลอ่อนไหวจากความจำเป็นสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มนี้มากกว่ากลุ่มอื่น

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหายจำนวน 374 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00 เพราะผู้ตอบแบบสอบถามมีความตระหนักรู้ถึงปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจจนสร้างความเดือดร้อน/ความเสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ คณาธิป ทองรวีวงศ์ (2559) ที่ศึกษาการปฏิรูปกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ประเทศสมาชิกในอาเซียนหลายประเทศมีกฎหมายนโยบายของภาครัฐที่ทำให้เกิดการสอดแนมหรือเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน เช่น กรณีสหรัฐอเมริกา มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ เมียนมา แม้จะมีกฎหมายภายในรองรับ แต่เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ด้านสิทธิมนุษยชนแล้ว พบว่ากฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียนเหล่านั้น มุ่งให้น้ำหนักกับความมั่นคงของรัฐผลประโยชน์ของภาคธุรกิจมากกว่าการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยรวมของประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีกฎหมายดังกล่าวอาจอยู่ในระดับการคุ้มครองข้อมูลที่ไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับยุโรปหรือประเทศอื่น

ซึ่งเหมือนกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ รวมถึงเคยถูกล่วงละเมิดสิทธิ

ความเป็นส่วนตัวจากการเสนอขายประกันภัย จำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 37.97 การเสนอวงเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 การเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 15.67 ตามลำดับ จากผลการศึกษามีความเทียบเคียงผลการศึกษาของ อรรถรัฐ ทะนันชัย (2561) ได้ศึกษาปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่จึงเปรียบเสมือนดาบสองคม ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษในเวลาเดียวกัน ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้นำข้อมูลไปใช้ หากนำข้อมูลไปใช้ในทางที่มิชอบด้วยกฎหมาย ก็สร้างความเดือดร้อนเสียหายให้กับผู้เป็นเจ้าของข้อมูล และประชาชน อันเป็นการกระทำละเมิดต่อสิทธิความเป็นส่วนตัวในข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างคาดไม่ถึง การนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการไปใช้โดยมิชอบ โดยที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล ทำให้ผู้ใช้บริการผู้ที่เป็นเจ้าของ ข้อมูล นั้นได้รับความเดือดร้อนรำคาญเป็นอย่างมาก จากการถูกคุกคาม สร้างความสงสัยว่า ได้ข้อมูลหมายเลขโทรศัพท์ รวมทั้งชื่อมาจากใครหรือที่ใด ซึ่งเหมือนกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามตระหนักว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือนำไปประมวลผลเพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านสถิติ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์จากตน รวมถึงเป็นการต่อยอดให้ข้อมูลเหล่านั้นมีมูลค่าทางการตลาดมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้นผลการศึกษาของ ดาวัลย์ ขาวสนิท (2561) ได้ศึกษามาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล : ศึกษาเฉพาะกรณีด้านการเงินการธนาคารของธนาคารพาณิชย์ พบว่า มาตรการทางกฎหมายของประเทศไทย ยังไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้ใช้บริการธนาคารพาณิชย์ได้อย่างเพียงพอ ธนาคารพาณิชย์ เป็นองค์กรใหญ่ที่เชื่อมโยงกับองค์กรธุรกิจต่าง ๆ เป็นแหล่งรวมฐานข้อมูลส่วนบุคคล การขาดหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะและผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดต่อข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยาความเสียหายเท่าที่ควร แม้ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญจะได้มีการบัญญัติให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพียงอย่างเดียวไม่อาจจะให้ความคุ้มครองแก่ข้อมูลส่วนบุคคลที่จัดเก็บโดยภาคเอกชนได้อย่างเพียงพอ แต่ในขณะเดียวกันผู้ตอบแบบสอบถามเคยถูกล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจที่สะท้อนออกมาจากผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบรายละเอียดกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 61.3 เป็นเพราะว่า

มูลค่าทางการตลาดที่มาจากฐานข้อมูลลูกค้าซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการทำตลาดเพื่อเข้าถึงใจผู้บริโภคในยุคปัจจุบัน

สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรพจน์ แพทย์คุณ (2553) ได้ศึกษาปัญหากฎหมายในการคุ้มครองสิทธิลูกค้าในเชิงพาณิชย์ : กรณีศึกษาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ... พบว่า ฐานข้อมูลลูกค้าเป็นหัวใจสำคัญในการทำตลาดยุคใหม่ที่มีสภาพการแข่งขันอย่างสูง ฐานข้อมูลลูกค้ายังช่วยให้ธุรกิจสามารถบริหารความสัมพันธ์และพฤติกรรมของลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ การมีฐานข้อมูลและบัญชีรายชื่อลูกค้าที่เพียงพอและทันเหตุการณ์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำตลาดทางตรง เพราะกิจการจะไม่สามารถสื่อสารหรือเข้าใจถึงกลุ่มลูกค้าที่คาดหวังได้เลยหากปราศจากข้อมูลและบัญชีรายชื่อลูกค้า การซื้อขายฐานข้อมูลลูกค้ามีผลกระทบต่อกฎหมายโดยตรง เพราะการซื้อขายฐานข้อมูลลูกค้านั้นย่อมเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

ในส่วนของผลการศึกษาด้านการตระหนักรู้ถึงการขอข้อมูลด้านศาสนา ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว มีความละเอียดอ่อนและสุ่มเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลด้านศาสนา เพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา และไม่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการให้ความหมายของ Wolman (1973) ที่กล่าวถึง ความตระหนักรู้ไว้ว่า ความตระหนักรู้เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจ หรือสำนึกถึงบางอย่างของเหตุ ประสพการณ์หรือวัตถุสิ่งของได้ ทั้งนี้เหมือนกับผลการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลด้านศาสนา เพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา ซึ่งถือว่าการตระหนักถึงสถานการณ์ข้อจำกัดทางด้านศาสนาของตน และในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ให้ข้อมูลด้านศาสนาเพราะไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหารเนื่องจากสถานการณ์หรือสภาวะทางศาสนาของตนไม่ได้มีข้อจำกัดทางด้านอาหาร ยิ่งไปกว่านั้น จรินทร์ ธานีรัตน์ (2517) ได้กล่าวถึงการตระหนักรู้ของมนุษย์ไว้ว่าเป็นความรู้สึกหรือสำนึกหาเหตุผลในพฤติกรรมที่ได้กระทำไปทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการบริการอาหารเป็นความชอบส่วนบุคคลไม่มีความจำเป็นต้องถามเรื่องข้อมูลด้านศาสนา

ผลการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องของความยินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่ายินยอมในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลมีปัญหา เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 308

คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิตติพงศ์ กมลธรรมวงศ์ (2563) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ : บทเรียนสำหรับประเทศไทย พบว่า ความสำเร็จของการบังคับใช้ กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น มิได้เกิดจากการบัญญัติกฎหมายที่ดีในส่วนเนื้อหาเท่านั้น แต่ต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนการบังคับใช้กฎหมายด้วย ดังนั้นสำหรับประเทศไทยทางสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลกฎหมาย มีความจำเป็นต้องเตรียมการวางแผนรองรับการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกฎหมาย การสร้างการรับรู้ร่วมกันของสังคมไทยทุกภาคส่วนทั้งภาคเอกชน ภาครัฐและประชาชนทั่วไปให้รับทราบถึงข้อกำหนดสำคัญตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติและการสร้างความตระหนักในความสำคัญของข้อมูลส่วนบุคคลผ่านช่องทางสื่อสารต่าง ๆ อีกทั้งการศึกษาของ กิตติพงศ์ กมลธรรมวงศ์ ยังเหมือนกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ได้แสดงให้เห็นว่าสำหรับประเทศไทยประชาชนทั่วไปยังขาดการตระหนักรู้เรื่องดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากผู้ตอบแบบสอบถามถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตจะสามารถติดต่อหน่วยงานใด

ซึ่งสะท้อนออกมาจากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าการติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล จะต้องติดต่อหน่วยงาน สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 46.14 และมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่รู้จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 25.68 และเมื่อรวมจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตอบตัวเลือกผิดจำนวน 124 คน ซึ่งจากผลการศึกษาข้างต้นหมายความว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบหรือเข้าใจผิดในกรณีที่ต้องการติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ถึงร้อยละ 53.86 ซึ่งมากกว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เข้าใจในหน้าที่และขอบข่ายความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ความคิดเห็นที่มีต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล การประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขความยินยอม โดยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความตระหนักรู้ในประเด็น

ดังกล่าวอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถยืนยันข้อค้นพบเดียวกันจากนักวิชาการในประเทศ ได้แก่ บรรเจิด สิงคะเนติ (2558) และสุรางคณา วายุภาพ (2562) ที่ได้ยืนยันสอดคล้องกับผลการศึกษา ในประเด็นดังต่อไปนี้

1) **ข้อมูลส่วนบุคคลมีฐานะเป็นสิทธิของปัจเจกบุคคล** เพราะมาจากผู้ตอบแบบสอบถามตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิในชีวิตและร่างกาย และการได้รับการคุ้มครองโดยมีพื้นฐานแนวคิดมาจากสิทธิความเป็นส่วนตัว (Privacy) เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (Information Privacy) ของตนเอง

2) **ความเป็นส่วนตัวในการติดต่อสื่อสาร (Communication Privacy)** ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการตระหนักรู้สถานะที่บุคคลจะรอดพ้นจากการสังเกต การรู้ การสืบความลับ การรบกวนต่าง ๆ เพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามทำการติดต่อสื่อสารกับสังคมอยู่ตลอดเวลา

3) **กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับบริบทการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล** เป็นรูปแบบการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการใช้ประกอบการจัดทำข้อปฏิบัติในการดูแลข้อมูลส่วนบุคคลได้ระบุและกำหนดข้อมูลส่วนบุคคล เพราะผู้ตอบแบบสอบถามตระหนักรู้ในระดับมากเกี่ยวกับมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านการวิเคราะห์ และจำแนกสภาพแวดล้อมข้อมูลรวมถึงกระบวนการและมาตรการควบคุมความมั่นคง ความปลอดภัยของข้อมูลสำคัญ การลดความเสี่ยง และแนวทางแก้ไขเมื่อข้อมูลส่วนบุคคลเกิดรั่วไหลไปในภาคธุรกิจ เพื่อเป็นการตรวจสอบและการแสดงความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลในด้านธุรกิจ

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ผลการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ โดยสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกใช้ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ ใช้สื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสาร มากที่สุด รองลงมาได้แก่สื่อโทรทัศน์ และอันดับสุดท้าย ได้แก่ สื่อบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ ประมว สตะเวทิน (2539) ที่กล่าวถึงการเปิดรับข่าวสารของมนุษย์ว่าในปัจจุบันเป็นยุคของสังคมข่าวสาร (The Information Society) และเรากำลังอยู่ในยุคข่าวสาร (The Information Age) ดังนั้นข่าวสารต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการตัดสินใจอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมนุษย์ไม่แน่ใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเท่าใด ความต้องการข่าวสารก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้นจะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเลือกใช้สื่อตามลักษณะเฉพาะของสื่อ เนื่องจากสื่อแต่ละประเภทมีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งไม่เหมือนกัน ดังนั้น สื่อแต่ละประเภทจึงตอบสนองความพึงพอใจของผู้รับสารไปคนละอย่าง เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ผู้ตอบแบบสอบถามจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารฯ อย่างทันทีทันใด อีกทั้งผู้ตอบแบบสอบถามสามารถการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต(Internet)/สื่อสังคมออนไลน์(Social Media) ได้อย่างไม่สิ้นสุด รวมถึงทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับรู้ประสบการณ์ในเรื่องที่ตนเองสนใจร่วมแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จารุวรรณ กิตตินราภรณ์ (2564) ได้ศึกษาเรื่องการใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วงการระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์และสื่อบุคคลตามลำดับในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ ในส่วนเนื้อหาที่ได้รับจากสื่ออินเทอร์เน็ตจะมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาด้านความรู้ การแนะนำในการป้องกันโรค การตรวจสอบการแพร่กระจายโรค ในขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเปิดรับและได้รับประโยชน์จากรายงานสถานการณ์ผู้ติดเชื้อประจำวัน เนื่องจากเป็นข้อมูลที่มาจากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเหมือนกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเปิดรับข้อมูลข่าวสารฯ จากสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เพราะว่าสื่อดังกล่าวอยู่ติดตัวกับผู้ตอบแบบสอบถามในรูปแบบของสมาร์ทโฟนที่สามารถเชื่อมต่อกับสื่ออินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา

จากผลการศึกษาข้างต้นส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้มข้นในการรับข้อมูลข่าวสารฯ ใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต (Internet)/สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) สื่อโทรทัศน์ และสื่อบุคคล ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2564) ได้รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2563 พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจฯ ใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยวันละ 11 ชั่วโมง 25 นาที ในปี 2563 เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ถึง 1 ชั่วโมง 3 นาที ของผู้ตอบแบบสำรวจฯ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดตามเจนเนอเรชัน พบว่า กลุ่ม Gen X (อายุ 40 - 55 ปี) มีการใช้อินเทอร์เน็ต จำนวน 10 ชั่วโมง 20 นาที อยู่ในลำดับที่ 3 รองจาก Gen Y และ Gen Z การใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มมากขึ้น จากเหตุผลหลัก คือ การที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่าย และมีเครือข่ายที่ครอบคลุม ส่วนสาเหตุรองลงมาคือ มีความจำเป็นต้องใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น โดยผลการศึกษาพบกิจกรรมออนไลน์ในการค้นหาข้อมูลที่ตนสนใจอยู่ในลำดับที่ 3 รองจากการใช้ Social Media และดูโทรทัศน์/ดูคลิป/ดูหนัง/ฟังเพลงออนไลน์

จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถสนับสนุนผลการศึกษาว่า เพราะเหตุใดผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จากการศึกษาในครั้งนี้ที่อยู่ในช่วงอายุ 41- 50 ปี เปิดรับข้อมูลข่าวสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เนื่องมาจากอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารและผู้ตอบแบบสอบถามสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจได้ตลอดเวลา ซึ่งผลการศึกษายังสอดคล้องกับ Schramm (1973) กล่าวถึงหลักการทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารว่า ขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด (Least Effect) และผลที่จะได้ (Promise of Reward) เนื่องจากคนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย ดังนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามจึงเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสาร จากสื่อตามสะดวกที่อยู่ใกล้ตัว สามารถเลือกรับได้ง่ายและมีสารประโยชน์ต่อตนเอง

ยิ่งไปกว่านั้นผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรม的开รับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วยและไม่ทราบรายละเอียด สอดคล้อง กิติมาสุรสนธิ (2541) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ว่าบุคคลจะไม่รับข่าวสารทุกอย่าง ที่ผ่านมาสู่ตนทั้งหมด แต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามจะตระหนักรู้ในข้อมูลข่าวสาร ฯ ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ นั้น จะถูกผู้ตอบแบบสอบถามคัดเลือกลอยตลอดเวลา ว่าข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์และเหมาะสมตามความนึกคิดของพวกเขา

อีกทั้งผลการศึกษาในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับ Klapper (1960) ในกระบวนการเลือกรับข่าวสาร ได้แก่ 1) การเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็น ความสนใจที่มีอยู่เดิมและพยายามหลีกเลี่ยงข่าวสาร ที่ไม่สอดคล้องกับทัศนคติและความคิดเห็นเดิมของตน 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) เนื่องจากสมองของมนุษย์สามารถรับข้อมูลได้จำกัด คือ รับข้อมูลได้เพียง 500 ส่วนใน 1 วินาทีเท่านั้น ในวันหนึ่ง ๆ สมองจะถูกกระตุ้นจากข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ทั้งจากความคิดของตนเองและสิ่งกระตุ้นจากภายนอก โดยสมองจะต้องคัดเลือกข่าวสารที่มากระตุ้นอยู่ตลอดเวลาว่าข่าวสารใดเป็นข่าวสารที่ควรรับรู้และข่าวสารใดไม่ควรรับรู้ ดังนั้นข่าวสารใดถูกคัดเลือกแล้วมักเป็นข่าวสารที่ตรงตามความสนใจและความต้องการของผู้รับสาร

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรม的开รับข่าวสารด้านความเข้มข้นในการเปิดรับเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย ส่งผลให้เกิด 3) การเลือกรับรู้

(Selective Perception) หลังจากการเลือกเปิดรับข่าวสารจาก แหล่งใดแหล่ง หนึ่งแล้วผู้รับสารจะเลือกรับรู้และตีความข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ ทักษะคติ ความต้องการ ความเชื่อ ความหวังแรงจูงใจ สภาวะร่างกาย หรือสภาวะอารมณ์ในขณะนั้น ดังนั้นผู้รับสารจะตีความผิดพลาดหรือบิดเบือนข่าวสารให้สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนเอง ยิ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร ในภาพรวม คือ อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำกิจกรรมอื่นไปด้วย อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในกระบวนการรับรู้ตามมาสู่ 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจความต้องการทัศนคติของตนเอง

ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการเก็บข้อมูล จึงไม่สามารถกระจายตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านลักษณะทางประชากรได้อย่างเท่ากันในแต่ละกลุ่ม รวมถึงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 19) ที่เกิดขึ้นตลอดปีที่ผ่านมาเป็นอุปสรรคของการเก็บข้อมูล การเก็บแบบสอบถามต้องเก็บในรูปแบบออนไลน์ โดยที่ผู้วิจัยไม่สามารถคัดเลือกหน่วยตัวอย่างที่จะนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างกระจายตัว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยโดยแบ่งกลุ่มประชากรเป็นกลุ่ม Generation ซึ่งเหมาะกับการศึกษาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตหรือสื่อสังคมออนไลน์ในปัจจุบัน เนื่องจากในแต่ละ Generation จะมีลักษณะนิสัย รูปแบบการใช้ชีวิต รวมถึงวิถีคิดที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมในการเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารของแต่ละ Generation สามารถสะท้อนข้อมูลเชิงลึก เกี่ยวกับการตระหนักรู้ ในแต่ละ Generation ได้

2. ควรเพิ่มการศึกษาเปรียบเทียบบริบทการตระหนักรู้ ในมิติจากคนวงใน (Emic Perspective) และคนวงนอก (Etic Perspective) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีความชัดเจน และรอบด้าน รวมทั้งทราบความสัมพันธ์ และองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรได้ดียิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาผ่านโมเดลเชิงสาเหตุปัจจัยการตระหนักรู้ที่เกี่ยวข้องกับรักษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อ เพื่อที่จะได้ทราบว่าโมเดลที่พัฒนาขึ้นนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้ตอบแบบสอบถามในพื้นที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้หรือไม่

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

จากการศึกษาเรื่อง การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ทำให้ทราบถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ หลังจากที่ได้ศึกษาแล้ว พบว่า อายุมีผลต่อการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาครัฐควรให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ เพื่อปกป้องสิทธิของประชาชนจากการใช้ข้อมูลของภาคธุรกิจ ภาครัฐจึงควรมีนโยบายในการให้ความรู้ และสื่อสารเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลที่ทำให้สามารถระบุตัวตน ข้อมูลที่เป็นข้อมูลอ่อนไหว ความเสี่ยงของข้อมูล การประมวลผลการจัดเก็บข้อมูล เงื่อนไขความยินยอม ในแต่ละช่วงอายุของประชาชน เพื่อให้ประชาชนในทุกช่วงอายุได้ตระหนักถึงความสำคัญ และสิทธิส่วนบุคคลจากการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ของภาคธุรกิจ ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตหรือสื่อสังคมออนไลน์ให้มากขึ้น เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเปิดรับข้อมูลข่าวสารและมีความเข้มข้นผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตหรือสื่อสังคมออนไลน์มากที่สุด ดังนั้นการเลือกใช้สื่อดังกล่าวจึงเหมาะสมสำหรับการทำชุดคู่มือเพื่อให้ความรู้แก่ภาคประชาชนเช่นเดียวกัน

2. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ควรสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องมาตรการคุ้มครองสิทธิของผู้ใช้บริการโทรคมนาคม เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิในความเป็นส่วนตัว และเสรีภาพในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม ในรูปแบบการจัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อหน่วยงานภาคเอกชนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาและต่อยอดที่เหมาะสมกับบริการของตน รวมถึงการป้องกันการใช้บริการที่ผิดพลาดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลในอนาคตได้

บรรณานุกรม

- Atkin. (1973). *Public Opinion Quarterly*. NY: Free Press.
- Becker, G. S. (1983). A theory of competition among pressure groups for political influence. *The Quarterly Journal of Economics*, 3(98), 371-400.
- Becker, W. A. (1986). *Manual of quantitative genetics*. Academic enterprises.
- Bedny, G. & Meister, D. (1999). Theory of Activity and Situation Awareness. *International Journal of Cognitive Ergonomics*, 3, 63-72.
- Best, J. W. (1981). *Research in Education* (4th ed). NJ : Prentice – Hall Inc
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objective*. NY: David McKay Company.
- Bloom, B. S. (1971). *Taxonomy of Education Objective: Handbook I: Cognitive Domain*. NY: David MoKey Company Inc.
- CJ WORX. (2561). *Data is the king Content is the Queen*. Retrieved from <https://www.posttoday.com/economy/news/563032>
- DeFleur, M. L., & Ball-Rokeach, S. J. (1996). *Theories of Mass Communication*. London: Longman.
- Endsley, M. R. (1998). Design and Evaluation for Situation Awareness Enhancement. in *Proceedings of The Human Factors Society 32nd and Annual Meeting*. Santa Monica.
- Gilson, R. D. (1995). *Situation Awareness-Special Preface*. Human Factors.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. NY: Mc Graw-Hill Book Company.
- Klapper, J. T. (1960). *The effects of mass communication*. NY: The Free Press.
- Marketingoops. (2020). กรณีศึกษา Data Privacy เมื่อ Google ถูกฟ้องละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แม้จะใช้งานผ่านโหมด “ส่วนตัว”. Retrieved from <https://www.marketingoops.com/exclusive/business-case/case-study-google->

privacy-lawsuit/

Mcleod, J. M., & O' Keefe, G. J. (1972). *Mass Communication Research*. London: Sage Publication.

Myers, M. T., & Myers, G. E. (1982). *Managing by Communication: An Organizational Approach*. Tokyo: McGraw-Hill Kogakusha.

Robinson, J. P. (1972). Mass Communication and Information Diffusion. In *Current Perspectives in Mass Communication Research*. (pp. 65). London: Sage.

Runes, D. D. (1971). *Dictionary of philosophy*. NJ: Littlefield Adam.

Schramm, W. (1964). *Mass media and national development: The role of information in the developing countries*. Stanford: Stanford University.

Schramm, W. (1973). *Men, messages, and media*. NY: Harper & Row.

Webster. (1977). *Dictionary Encyclopedia*. NY: Prentice Hall.

Wolman, B. B. (1973). *Handbook of general psychology*.

Yamane, T. (1970). *Statistics: An Introductory Analysis*. (2nd ed.). ToKyo: John Weatherhill, Inc.

กองยุทธศาสตร์และสารสนเทศที่อยู่อาศัย. (2562). *ข้อมูลประชากร ปี. 2562*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย การเคหะแห่งชาติ.

กิตติพงศ์ กมลธรรมวงศ์. (2563). ประสบการณ์ของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในประเทศไทย สาธารณรัฐสิงคโปร์: บทเรียนสำหรับประเทศไทย. *วารสารสังคมวิจัยและพัฒนา*, 2(2), 7-29.

กิติมา สุรสนธิ. (2541). *ความรู้ทางการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เกษม จันทรแก้ว. (2547). *การจัดการสิ่งแวดล้อมแบบผสมผสาน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

คณาริพ ทองรวิวงศ์. (2559). *รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การปฏิรูปกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา

ผู้แทนราษฎร.

จรินทร์ ธานีรัตน์. (2517). *รวมศัพท์ทางวิชาการศึกษา จิตวิทยา พลศึกษา กีฬา สุขศึกษาและ
นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: โพลีสามต้นการพิมพ์.

จรรววรรณ กิตตินราภรณ์. (2564). การใช้สื่อกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมปกติใหม่ด้านสุขภาพในช่วง
การระบาดของไวรัสโคโรนา (COVID - 19) : กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี. *วารสารนิเทศศาส
ตรปริทัศน์*, 25(1), 15 – 34. .

ชวาล แพรัตกุล. (2526). *เทคนิคการวัดผล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และ ณรงค์ เทียนสง. (2521). *ประชากรศาสตร์และประชากรศึกษา*. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐยา พัวทด. (2549). *การสร้างความตระหนักต่อการป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มแม่บ้าน
เกษตรกรตำบลป่าไผ่ อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, กรุงเทพฯ.

ดาร์ลีย์ ขาวสนิท. (2561). *มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล : ศึกษาเฉพาะ
กรณีด้านการเงินการธนาคารของธนาคารพาณิชย์*. (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานิติศาสตร์). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.

ทศนา แหมมณี. (2546). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้ เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรเจิด สิงคะเนติ. (2558). *หลักพื้นฐานเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน.

บุญใจ ศรีสถิตยน์ราภูร. (2555). *การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย: คุณสมบัติการวัด
เชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรมะ สตะเวทิน. (2538). *หลักนิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์

ปรมะ สตะเวทิน. (2539). *การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ประกาศสำนักทะเบียนกลาง. (2564, 10 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. (เล่ม 138 ตอนที่ 53ง, น. 21-

23).

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การจัดการการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง, พัฒนาพร โกวพัฒน์กิจ, พีรพัฒน์ โชคสุวัฒนสกุล, เสกสิริ นิวัติชัยวงศ์, ปิติ เอี่ยมจำรูญลาภ, ชวิน อุ่นภัทร, จิตติรัตน์ ทิพย์สัมฤทธิ์กุล, ภูมิศิริ ดำรงวุฒิ, และ โมกข์พิศุทธิ์ รัตนารุณ. (2563). *Thailand Data Protection Guidelines 3.0: แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล. (2562, 27 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. (เล่ม 136 ตอนที่ 69 ก, น. 52-95).

พีร พวงมะลิ, พรเพ็ญ ไตรพงษ์, และ ยุทธพงษ์ ลีลากิจไพศาล. (2561). *ทัศนคติและการรับรู้ของประชาชนต่อกฎหมายเกี่ยวกับการปล่อยคอมลอย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 12(2), 135-145

ภพธร วุฒินาร. (2559). *การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรม ต่อโครงการบ้านประชารัฐ ของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร*. (ปริญญานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2534). *การวิเคราะห์ผู้รับสาร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยุพดี จิตติกุลเจริญ. (2537). *ทฤษฎีการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา* (เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, น. 1-90).

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.

วรเจตน์ ภาคีรัตน์. (2555). *คำสอนว่าด้วยรัฐและกฎหมายมหาชน*. โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอนคณะนิติศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรพจน์ แพทย์คุณ. (2553). *ปัญหากฎหมายในการคุ้มครองสิทธิลูกค้าในเชิงพาณิชย์ : กรณีศึกษาร่างพระราชบัญญัติข้อมูลส่วนบุคคล*. (ปริญญานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต).

มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ชลบุรี.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). *พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรือง.

วิพร เกตุแก้ว. (2562). *ระเบียบวิธีการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: นิติธรรมการพิมพ์.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2538). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สำนักกรรมการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2562). *รายงานของ คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สภานิติบัญญัติแห่งชาติ.

สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, (ม.ป.ป.). *พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารราชการ 2540*. สืบค้นจาก <https://www.nia.go.th/niaweb59/page-olddata.asp?f=3115312145211211&a=2>

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2564). *รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2563*. สืบค้นจาก <https://www.etda.or.th/th/newsevents/pr-news/ETDA-released-IUB-2020.aspx>.

สุพิชา ปทุมมานนท์. (2558). *มาตรการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของลูกจ้างในเครือข่ายสังคม*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเอกชน). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

สุรพงษ์ คงสัตย์ และ ชีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). *การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)*. สืบค้นจาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/14329>

สุรางคณา วายุภาพ. (2562). *กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกับบริบทการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในกฎหมายฉบับอื่นๆ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล.

อดุลย์ จาตุรงคกุล. (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อชิพร สิทธิธีรรัตน์. (2559). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อชิพร สิทธิธีรรัตน์. (2558). *ปัญหากฎหมายการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบริบทอิเล็กทรอนิกส์*.

(ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

อรณัฐ ทะนันชัย. (2561). ปัญหาการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่.

วารสารวิชาการ กสทช. ประจำปี 2561, 2(2), 254 - 269

แอมเนสตี้. (ม.ป.ป). ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน. สืบค้นจาก

<https://www.amnesty.or.th/our-work/hre/udhr/>

ภาคผนวก ก

พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและเพื่อให้มีมาตรการเยียวยาเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจาก
การถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ หมวด ๗ และความใน มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น เว้นแต่

(๑) บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติ เกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม

(๒) บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน

(ข) ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณา ร้องเรียนตามกฎหมายดังกล่าวออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล แต่ไม่เพียงพอเท่ากับ อำนาจของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ร้องขอต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลผู้เสียหายยื่นคำร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ผู้เชี่ยวชาญตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือเพื่อกิจกรรมในครอบครัวของบุคคลนั้นเท่านั้น

(๒) การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ซึ่งรวมถึง ความมั่นคงทางการคลังของรัฐ หรือการรักษาความปลอดภัยของประชาชน รวมทั้งหน้าที่เกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน นิติวิทยาศาสตร์ หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๓) บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะ เพื่อกิจการสื่อสารมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพ หรือเป็นประโยชน์สาธารณะเท่านั้น

(๔) สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา รวมถึงคณะกรรมการการเลือกตั้งโดยสภาดังกล่าว ซึ่งเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลในการพิจารณาตามหน้าที่และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา หรือคณะกรรมการการเลือกตั้งแล้วแต่กรณี

(๕) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์ รวมทั้งการดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๖) การดำเนินการกับข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจกรรมใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานที่ได้รับยกเว้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วย

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยนั้น ได้กระทำในหรือนอกราชอาณาจักรก็ตาม

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่นอกราชอาณาจักร พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรโดยการดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว เมื่อเป็นกิจกรรม ดังต่อไปนี้

(๑) การเสนอสินค้าหรือบริการให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการชำระเงินของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ก็ตาม

(๒) การเฝ้าติดตามพฤติกรรมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้นในราชอาณาจักร

มาตรา ๖ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

หน้า ๕๕

เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

“ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งหรือในนามของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ บุคคลหรือนิติบุคคลซึ่งดำเนินการดังกล่าวไม่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนห้าคน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และอัยการสูงสุด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน หรือด้านอื่น ทั้งนี้ ต้องเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามมาตรา ๑๓ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความรู้ ภูมิปัญญา และความซื่อสัตย์สุจริตในการสรรหา

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ประกอบด้วย

- (๑) บุคคลซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสองคน
- (๒) บุคคลซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้งจำนวนสองคน
- (๓) บุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแต่งตั้งจำนวนสองคน และ
- (๔) บุคคลซึ่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติแต่งตั้งจำนวนสองคน

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตาม (๒) (๓) หรือ (๔) ไม่สามารถแต่งตั้งกรรมการสรรหาในส่วนของตนได้ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้สำนักงานเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการสรรหาแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้น

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหาแทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔)

มาตรา ๑๐ ในการสรรหาประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๘ (๑) หรือตามมาตรา ๘ (๔) แล้วแต่กรณี รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ที่จะได้รับแต่งตั้ง

เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔)

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
- (๖) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมาย
- (๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๑๒ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๒ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๔ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของคณะกรรมการอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนแม่บทการดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน ดำเนินกิจกรรมตามแผนแม่บทตาม (๑) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทดังกล่าว
- (๓) กำหนดมาตรการหรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ส่งหรือโอนไปยังต่างประเทศ
- (๖) ประกาศกำหนดข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นแนวทางให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติ
- (๗) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๘) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกาหรือทบทวนความเหมาะสมของพระราชบัญญัตินี้อย่างน้อยทุกห้าปี
- (๙) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๐) ศึกษาและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้
- (๑๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน
- (๑๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการแต่งตั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ กำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด ๒

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลไม่ได้หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ได้ให้ความยินยอมไว้ก่อนหรือในขณะนั้น เว้นแต่บทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

การขอความยินยอมต้องทำโดยชัดแจ้ง เป็นหนังสือหรือทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ โดยสภาพไม่อาจขอความยินยอมด้วยวิธีการดังกล่าวได้

ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้ง วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลไปด้วย และการขอความยินยอม นั้น ต้องแยกส่วนออกจากข้อความอื่นอย่างชัดเจน มีแบบหรือข้อความที่เข้าถึงได้ง่ายและเข้าใจได้ รวมทั้ง ใช้ภาษาที่อ่านง่าย และไม่เป็นการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ ดังกล่าว ทั้งนี้ คณะกรรมการจะให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามแบบและข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดก็ได้

ในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องคำนึง อย่างถึงที่สุดในความเป็นอิสระของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในการให้ความยินยอม ทั้งนี้ ในการเข้าทำสัญญา ซึ่งรวมถึงการให้บริการใด ๆ ต้องไม่มีเงื่อนไขในการให้ความยินยอมเพื่อเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่มีความจำเป็นหรือเกี่ยวข้องสำหรับการเข้าทำสัญญาซึ่งรวมถึงการให้บริการนั้น ๆ

เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลจะถอนความยินยอมเสียเมื่อใดก็ได้โดยไม่ต้องถอนความยินยอมได้ง่าย เช่นเดียวกับการให้ความยินยอม เว้นแต่มีข้อจำกัดสิทธิในการถอนความยินยอมโดยกฎหมายหรือสัญญาที่ให้ประโยชน์แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ การถอนความยินยอมย่อมไม่ส่งผลกระทบต่อการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมไปแล้ว โดยชอบตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ในกรณีที่มีการถอนความยินยอมส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในเรื่องใด ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงผลกระทบจากการถอนความยินยอมนั้น

การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ไม่มีผลผูกพันเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และไม่ทำให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะโดยการสมรส หรือไม่มีฐานะเสมือนดังบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วตามมาตรา ๒๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่การให้ความยินยอมของผู้เยาว์ไม่ใช่การใด ๆ ซึ่งผู้เยาว์อาจให้ความยินยอมโดยลำพังได้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์ด้วย

(๒) ในกรณีที่ผู้เยาว์มีอายุไม่เกินสิบปี ให้ขอความยินยอมจากผู้ใช้อำนาจปกครองที่มีอำนาจกระทำการแทนผู้เยาว์

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้อนุบาลที่มีอำนาจกระทำการแทนคนไร้ความสามารถ

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ การขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ให้ขอความยินยอมจากผู้พิทักษ์ที่มีอำนาจกระทำการแทนคนเสมือนไร้ความสามารถ

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับกับการถอนความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล การร้องเรียนของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องทำการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไว้ก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวม

การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างไปจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่

(๑) ได้แจ้งวัตถุประสงค์ใหม่นั้นให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบและได้รับความยินยอมก่อนเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยแล้ว

(๒) บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้กระทำได้

ส่วนที่ ๒

การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ให้เก็บรวบรวมได้เท่าที่จำเป็นภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๓ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะที่เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียด ดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ทราบถึงรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(๑) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมเพื่อนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเปิดเผยซึ่งรวมถึงวัตถุประสงค์ตามที่มาตรา ๒๔ ให้อำนาจในการเก็บรวบรวมได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) แจ้งให้ทราบถึงกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายหรือสัญญาหรือมีความจำเป็นต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเข้าทำสัญญา รวมทั้งแจ้งถึงผลกระทบที่เป็นไปได้จากการไม่ให้ข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะมีการเก็บรวบรวมและระยะเวลาในการเก็บรวบรวมไว้ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่สามารถกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้ชัดเจน ให้กำหนดระยะเวลาที่อาจคาดหมายได้ตามมาตรฐานของการเก็บรวบรวม

(๔) ประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อในกรณีที่ มีตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แจ้งข้อมูล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อของตัวแทนหรือเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย

(๖) สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๙ วรรคห้า มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(๑) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับการจัดทำเอกสารประวัติศาสตร์หรือจดหมายเหตุ เพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรือสถิติซึ่งได้จัดทำมาตรการปกป้องที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคล

(๓) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือ เพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น

(๔) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือปฏิบัติหน้าที่ในการใช้อำนาจอรัฐที่ได้มอบให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือของบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ประโยชน์ดังกล่าวมีความสำคัญน้อยกว่าสิทธิขั้นพื้นฐานในข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจาก แหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่

(๑) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบ โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมและได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่ตามมาตรา ๒๑ และการแจ้งรายละเอียดตามมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดนั้นอยู่แล้ว

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่าการแจ้งวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดดังกล่าวไม่สามารถทำได้หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ ในกรณีนี้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) การใช้หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องกระทำโดยเร่งด่วนตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ซึ่งล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลจากหน้าที่หรือจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและต้องรักษาวัตถุประสงค์ใหม่หรือรายละเอียดบางประการตามมาตรา ๒๓ ไว้เป็นความลับตามที่กฎหมายกำหนด

การแจ้งรายละเอียดตามวรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เก็บรวบรวมตามมาตรา ๒๖ เว้นแต่กรณีที่นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เพื่อการติดต่อกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งในการติดต่อครั้งแรก และกรณีที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผย ต้องแจ้งก่อนที่จะนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยเป็นครั้งแรก

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ ข้อมูลสหภาพแรงงาน ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพ หรือข้อมูลอื่นใด ซึ่งกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลในทำนองเดียวกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่

(๑) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม

(๒) เป็นการดำเนินกิจกรรมโดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการคุ้มครองที่เหมาะสมของมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการเมือง ศาสนา ปรัชญา หรือสหภาพแรงงานให้แก่สมาชิก ผู้ซึ่งเคยเป็นสมาชิก หรือผู้ซึ่งมีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอกับมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวโดยไม่ได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นออกไปภายนอกมูลนิธิ สมาคม หรือองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรนั้น

(๓) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะด้วยความยินยอมโดยชัดแจ้งของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) เป็นการจำเป็นเพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๕) เป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เกี่ยวกับ

(ก) เวชศาสตร์ป้องกันหรืออาชีวเวชศาสตร์ การประเมินความสามารถในการทำงานของลูกจ้าง การวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ การให้บริการด้านสุขภาพหรือด้านสังคม การรักษาทางการแพทย์ การจัดการด้านสุขภาพ หรือระบบและการให้บริการด้านสังคมสงเคราะห์ ทั้งนี้ ในกรณีที่ไม่ใช้การปฏิบัติตามกฎหมายและข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือผู้มีหน้าที่รักษาข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไว้เป็นความลับตามกฎหมาย ต้องเป็นการปฏิบัติตามสัญญาระหว่างเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลกับผู้ประกอบวิชาชีพทางการแพทย์

(ข) ประโยชน์สาธารณะด้านการสาธารณสุข เช่น การป้องกันด้านสุขภาพจากโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดที่อาจติดต่อหรือแพร่เข้ามาในราชอาณาจักร หรือการควบคุมมาตรฐานหรือคุณภาพของยา เวชภัณฑ์ หรือเครื่องมือแพทย์ ซึ่งได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมและเจาะจงเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะการรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลตามหน้าที่หรือตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ

(ค) การคุ้มครองแรงงาน การประกันสังคม หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้มีสิทธิตามกฎหมาย การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ หรือการคุ้มครองทางสังคม ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติตามสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล โดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(ง) การศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ หรือประโยชน์สาธารณะอื่น ทั้งนี้ ต้องกระทำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวเพียงเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(จ) ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ โดยได้จัดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลชีวภาพตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดจากการใช้เทคนิคหรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการนำลักษณะเด่นทางกายภาพหรือทางพฤติกรรมของบุคคลมาใช้ทำให้สามารถยืนยันตัวตนของบุคคลนั้นที่ไม่เหมือนกับบุคคลอื่นได้ เช่น ข้อมูลภาพจำลองใบหน้า ข้อมูลจำลองม่านตา หรือข้อมูลจำลองลายนิ้วมือ

ในกรณีที่เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมต้องกระทำภายใต้การควบคุมของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือได้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓

การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๖

บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่ได้แจ้งไว้กับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในการขอรับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกการใช้หรือเปิดเผยนั้นไว้ในรายการตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศ ประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๕) เว้นแต่

(๑) เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย

(๒) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยได้แจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เพียงพอของประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว

(๓) เป็นการจำเป็นเพื่อการปฏิบัติตามสัญญาซึ่งเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือเพื่อใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญานั้น

(๔) เป็นการกระทำตามสัญญาระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกับบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๕) เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือบุคคลอื่น เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถให้ความยินยอมในขณะนั้นได้

(๖) เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอของประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคล ให้เสนอต่อคณะกรรมการเป็นผู้นิยาม ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอาจขอให้ทบทวนได้เมื่อมีหลักฐานใหม่ทำให้เชื่อได้ว่าประเทศปลายทางหรือองค์การระหว่างประเทศที่รับข้อมูลส่วนบุคคลมีการพัฒนาจนมีมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เพียงพอ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรได้กำหนดนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอยู่ต่างประเทศและอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน หากนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้รับการตรวจสอบและรับรองจากสำนักงาน การส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศที่เป็นไปตามนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการตรวจสอบและรับรองดังกล่าวให้สามารถกระทำได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘

นโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะของเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกัน และหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่ยังไม่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๘ หรือยังไม่มีนโยบายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอาจส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังต่างประเทศได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองที่เหมาะสมสามารถบังคับตามสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ รวมทั้งมีมาตรการเยียวยาทางกฎหมายที่มีประสิทธิภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓

สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๐ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือขอให้เปิดเผยถึงการได้มาซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวที่ตนไม่ได้ให้ความยินยอม

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง จะปฏิเสธคำขอได้เฉพาะในกรณีที่เป็นการปฏิเสธตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล และการเข้าถึงและขอรับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๙

เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีคำขอตามวรรคหนึ่งและเป็นกรณีที่ไม่อาจปฏิเสธคำขอได้ตามวรรคสอง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามคำขอโดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเข้าถึงและการขอรับสำเนาตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งการขยายระยะเวลาตามวรรคสี่หรือหลักเกณฑ์อื่นตามความเหมาะสมก็ได้

มาตรา ๓๑ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอรับข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นอยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านหรือใช้งานโดยทั่วไปได้ด้วยเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ทำงานได้โดยอัตโนมัติและสามารถใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ รวมทั้งมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเมื่อสามารถทำได้ด้วยวิธีการอัตโนมัติ

(๒) ขอรับข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลในรูปแบบดังกล่าวไปยังผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่นโดยตรง เว้นแต่โดยสภาพทางเทคนิคไม่สามารถทำได้

ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ให้ความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ (๓) หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอื่นที่กำหนดในมาตรา ๒๔ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งจะใช้กับการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายไม่ได้ หรือการใช้สิทธินั้นต้องไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธคำขอด้วยเหตุผลดังกล่าว ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธคำขอพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๓๒ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนเมื่อใดก็ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมได้โดยได้รับยกเว้นไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๔ (๔) หรือ (๕) เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลพิสูจน์ได้ว่า

(ก) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้แสดงให้เห็นถึงเหตุอันชอบด้วยกฎหมายที่สำคัญยิ่งกว่า

(ข) การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเป็นไปเพื่อก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการตลาดแบบตรง

(๓) กรณีที่เป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หรือสถิติ เว้นแต่เป็นการจำเป็นเพื่อการดำเนินการกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลใช้สิทธิคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่สามารถเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องปฏิบัติโดยแยกส่วนออกจากข้อมูลอื่นอย่างชัดเจนในทันทีเมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้แจ้งการคัดค้านให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบ

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิเสธการคัดค้านด้วยเหตุผลตาม (๑) (ก) หรือ (ข) หรือ (๓) ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกการปฏิเสธการคัดค้านพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๙

มาตรา ๓๓ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการลบ หรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลหมดความจำเป็นในการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลถอนความยินยอมในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ต่อไป

(๓) เมื่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลคัดค้านการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๒ (๑) และผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อาจปฏิเสธคำขอตามมาตรา ๓๒ (๑) (ก) หรือ (ข) ได้ หรือเป็นการคัดค้านตามมาตรา ๓๒ (๒)

(๔) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลได้ถูกเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับกับการเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๒๖ (๕) (ก) หรือ (ข) การใช้เพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะและผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลถูกขอให้ลบหรือทำลายหรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการทั้งในทางเทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายเพื่อให้เป็นไปตามคำขอนั้น โดยแจ้งผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับคำตอบในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำขอ

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการลบหรือทำลาย หรือทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถระบุตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๔ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลระงับการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในระหว่างการตรวจสอบตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ดำเนินการตามมาตรา ๓๖

(๒) เมื่อเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องลบหรือทำลายตามมาตรา ๓๓ (๔) แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลขอให้ระงับการใช้แทน

(๓) เมื่อข้อมูลส่วนบุคคลหมดความจำเป็นในการเก็บรักษาไว้ตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล แต่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีความจำเป็นต้องขอให้เก็บรักษาไว้เพื่อใช้ในการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย

(๔) เมื่อผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ระหว่างการพิสูจน์ตามมาตรา ๓๒ (๑) หรือตรวจสอบตามมาตรา ๓๒ (๓) เพื่อปฏิเสธการคัดค้านของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการระงับการใช้ตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้องเป็นปัจจุบัน สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการตามมาตรา ๓๕ หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการตามคำร้องขอ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลพร้อมด้วยเหตุผลไว้ในรายการตามมาตรา ๓๔

ให้นำความในมาตรา ๓๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ และต้องทบทวนมาตรการดังกล่าวเมื่อมีความจำเป็นหรือเมื่อเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้ผู้นั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ

(๓) จัดให้มีระบบการตรวจสอบเพื่อดำเนินการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือตามที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลร้องขอ หรือที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ถอนความยินยอม เว้นแต่เก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

การเก็บรักษาไว้เพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๒๖ (๕) (ก) หรือ (ข) การใช้เพื่อการก่อตั้งสิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย การปฏิบัติตามหรือการใช้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือการยกขึ้นต่อสู้สิทธิเรียกร้องตามกฎหมาย หรือเพื่อการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๓ วรรคห้า มาใช้บังคับกับการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคลโดยอนุโลม

(๔) แจ้งเหตุการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่สำนักงานโดยไม่ชักช้าภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่ทราบเหตุเท่าที่จะสามารถกระทำได้ เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวไม่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ในกรณีที่มีการละเมิดมีความเสี่ยงสูงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ให้แจ้งเหตุการละเมิดให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบพร้อมกับแนวทางการเยียวยาโดยไม่ชักช้าด้วย ทั้งนี้ การแจ้งดังกล่าวและข้อยกเว้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) ในกรณีที่เป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง ต้องแต่งตั้งตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหนังสือซึ่งตัวแทนต้องอยู่ในราชอาณาจักรและตัวแทนต้องได้รับมอบอำนาจให้กระทำการแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่มีข้อจำกัดความรับผิดชอบใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวัตถุประสงค์ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา ๓๗ (๕) มิให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบอาชีพหรือธุรกิจในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๒๖ และไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๑ (๒)

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง มีผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล ให้นำความในมาตรา ๓๗ (๕) และความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลบันทึกรายการ อย่างน้อยดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานสามารถตรวจสอบได้ โดยจะบันทึกเป็นหนังสือหรือระบบอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม

(๒) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท

- (๓) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
- (๔) ระยะเวลาการเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) สิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลและเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
- (๖) การใช้หรือเปิดเผยตามมาตรา ๒๗ วรรคสาม
- (๗) การปฏิเสธคำขอหรือการคัดค้านตามมาตรา ๓๐ วรรคสาม มาตรา ๓๑ วรรคสาม มาตรา ๓๒ วรรคสาม และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง
- (๘) คำอธิบายเกี่ยวกับมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยตามมาตรา ๓๗ (๑)
- ความในวรรคหนึ่งให้นำมาใช้บังคับกับตัวแทนของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๕ วรรคสอง โดยอนุโลม
- ความใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๘) อาจยกเว้นมิให้นำมาใช้บังคับกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็กตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่มีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือมิใช่กิจการที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นครั้งคราว หรือมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖
- มาตรา ๔๐ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้
- (๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามคำสั่งที่ได้รับจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเท่านั้น เว้นแต่คำสั่งนั้นขัดต่อกฎหมายหรือบทบัญญัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจหรือโดยมิชอบ รวมทั้งแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทราบถึงเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เกิดขึ้น
- (๓) จัดทำและเก็บรักษาบันทึกรายการของกิจกรรมการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไว้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตาม (๑) สำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลใด ให้ถือว่าผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสำหรับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

การดำเนินงานตามหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ได้รับมอบหมายจากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีข้อตกลงระหว่างกัน เพื่อควบคุมการดำเนินงานตามหน้าที่ของผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ความใน (๓) อาจยกเว้นมิให้นำมาใช้บังคับกับผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นกิจการขนาดเล็กตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่มีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล หรือมิใช่กิจการที่เก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเป็นครั้งคราว หรือมีการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖

มาตรา ๔๑ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๒) การดำเนินกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผย จำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลหรือระบบอย่างสม่ำเสมอ โดยเหตุที่มีข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓) กิจกรรมหลักของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันเพื่อการประกอบกิจการหรือธุรกิจร่วมกันตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวอาจจัดให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลร่วมกันได้ ทั้งนี้ สถานที่ทำการแต่ละแห่งของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในเครือกิจการหรือเครือธุรกิจเดียวกันดังกล่าวต้องสามารถติดต่อกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยง่าย

ความในวรรคสองให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตาม (๑) ซึ่งมีขนาดใหญ่หรือมีสถานที่ทำการหลายแห่งโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งต้องแต่งตั้งตัวแทนตามมาตรา ๓๗ (๕) ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่ตัวแทนโดยอนุโลม

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลและสำนักงานทราบ ทั้งนี้ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลสามารถติดต่อเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลและการใช้สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้โดยคำนึงถึงความรู้หรือความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจเป็นพนักงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลหรือเป็นผู้รับจ้างให้บริการตามสัญญากับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้

มาตรา ๔๒ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบการดำเนินงานของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) รักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนล่วงรู้หรือได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์อย่างเพียงพอ รวมทั้งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการปฏิบัติหน้าที่

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจะให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลออกจากงานหรือเลิกสัญญาจ้างด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องสามารถรายงานไปยังผู้บริหารสูงสุดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรงได้

เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอื่นได้ แต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลต้องรับรองกับสำนักงานว่าหน้าที่หรือภารกิจดังกล่าวต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๔๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ

สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๔ นอกจากหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานวิชาการและงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ และ คณะอนุกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างแผนแม่บทการดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งร่างแผนแม่บทและ มาตรการแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์การปฏิบัติการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับชาติดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคล

(๓) วิเคราะห์และรับรองความสอดคล้องและความถูกต้องตามมาตรฐานหรือตามมาตรการหรือ กลไกการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งตรวจสอบและรับรองนโยบายใน การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๙

(๔) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล ติดตามความเคลื่อนไหวของสถานการณ์ด้านการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งวิเคราะห์และ วิจัยประเด็นทางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๕) ประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือ หน่วยงานอื่นของรัฐเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) ให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานของเอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) เป็นศูนย์กลางในการให้บริการทางวิชาการหรือให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูล ส่วนบุคคลแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน และประชาชน รวมทั้งเผยแพร่และให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๘) กำหนดหลักสูตรและฝึกอบรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผล ข้อมูลส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ลูกจ้าง ผู้รับจ้าง หรือประชาชนทั่วไป

(๙) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๔๕ ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติในมาตรา ๔๔ แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจทั่วไป ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการของสำนักงาน
- (๓) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของสำนักงาน
- (๔) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินงานต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน หรือตามที่คณะกรรมการ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๔๖ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย

- (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี
- (๓) เงินอุดหนุนจากหน่วยงานของรัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อันเกิดจากการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

เงินและทรัพย์สินของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๗ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาจากการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานตามมาตรา ๔๖ (๔) หรือ (๕) ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

มาตรา ๔๘ ให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และเลขาธิการคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคนซึ่งสรรหาและแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างน้อยสามคน และด้านอื่นที่เกี่ยวข้องอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงาน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ไม่เกินสองคน

ให้นำความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคนหนึ่งประกอบด้วยบุคคลซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนแปดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาและเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการสรรหาว่างลง ให้ดำเนินการเพื่อให้มีกรรมการสรรหาแทนในตำแหน่งนั้นโดยเร็ว ในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการสรรหาใหม่ ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความโปร่งใสและความเป็นธรรมในการสรรหา

มาตรา ๕๐ ในการสรรหาประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ วรรคสาม และยินยอมให้เสนอชื่อเข้ารับคัดเลือกเท่ากับจำนวนประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ ที่จะได้รับแต่งตั้ง

เมื่อได้คัดเลือกบุคคลเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ ครบจำนวนแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาแจ้งรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ พร้อมหลักฐานแสดงคุณสมบัติและการไม่มีลักษณะต้องห้าม รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘

ให้คณะกรรมการประกาศรายชื่อประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ ซึ่งได้รับแต่งตั้งในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๑ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๘ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทน และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันตำแหน่งว่างลง และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

มาตรา ๕๓ การประชุมคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมมิได้

การประชุมของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

มาตรา ๕๔ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน
- (๓) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน
- (๔) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานและเลขาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเลขาธิการ
- (๖) วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน
- (๗) ประเมินผลการดำเนินการของสำนักงาน และการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลหรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อบังคับตาม (๒) ถ้ามีการจำกัดอำนาจเลขาธิการในการทำนิติกรรมกับบุคคลภายนอก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมอบหมายได้

คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้

การปฏิบัติหน้าที่และจำนวนของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งหรือบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้สำนักงานมีเลขานุการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้ง มีหน้าที่บริหารกิจการของสำนักงาน

การแต่งตั้งเลขานุการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๕๘ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) อายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีแต่ไม่เกินหกสิบปี
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับการกิจของสำนักงานและการบริหารจัดการ

มาตรา ๕๙ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขานุการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือออกจากงานจากหน่วยงานที่เคยปฏิบัติหน้าที่ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกถอดถอนจากตำแหน่ง
- (๘) เคยถูกให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๖๒ (๔)

(๙) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๖๐ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระไม่ได้

ก่อนครบกำหนดตามวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาเพื่อสรรหาเลขาธิการคนใหม่ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเสนอรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมไม่เกินสามคนต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๖๑ ในแต่ละปีให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๖๐ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๘ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๙

(๔) คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๖๓ ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของสำนักงาน และตามนโยบายและแผนระดับชาติ แผนยุทธศาสตร์ นโยบายของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ และคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และระเบียบ ข้อบังคับหรือมติของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย มติของคณะรัฐมนตรี และระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตามระเบียบหรือข้อบังคับของสำนักงาน

(๔) แต่งตั้งรองเลขาธิการและผู้ช่วยเลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย

(๕) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด นโยบาย มติ หรือประกาศของคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้เลขาธิการรับผิดชอบในการบริหารงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๖๔ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๕ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๖๖ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงาน เลขาธิการอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราว ให้ถือว่า เป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสำนักงาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นกลับมารับบรรจุและได้รับแต่งตั้งในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิมตามวรรคสองแล้ว ให้นับระยะเวลาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๗ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานขอใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ให้ถือเป็นการขอใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นระยะเวลาในการขอใช้ทุน

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดประสงค์จะให้พนักงานของสำนักงานซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิบัติงานขอใช้ทุนการศึกษาที่ได้รับจากสำนักงานไปเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการก่อน และให้ถือว่าการไปปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นการขอใช้ทุนตามสัญญา และให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นเป็นระยะเวลาในการขอใช้ทุน

มาตรา ๖๘ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามหลักสากล ตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนด

มาตรา ๖๙ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานในรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรับรอง

มาตรา ๗๐ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน

รายงานการดำเนินงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดของงบการเงินที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งผลงานของสำนักงานและรายงานการประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว

การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามวรรคสอง จะต้องดำเนินการโดยบุคคลภายนอก
ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕
การร้องเรียน

มาตรา ๗๑ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้
ตามความเชี่ยวชาญในแต่ละเรื่องหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการดำเนินงานอื่น
ของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๗๒ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบการกระทำใด ๆ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ประมวลผลข้อมูล
ส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

(๓) ไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
ผู้เชี่ยวชาญหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๗๓ เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีสิทธิร้องเรียนในกรณีและผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
หรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งลูกจ้างหรือผู้รับจ้างของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผล
ข้อมูลส่วนบุคคล ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

การยื่น การไม่รับเรื่อง การยุติเรื่อง การพิจารณา และระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียน
ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยคำนึงถึงการกำหนดให้ไม่รับเรื่องร้องเรียนหรือ
ยุติเรื่องในกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่นด้วย

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๓
วรรคสอง หรือเป็นเรื่องร้องเรียนที่ระเบียบนั้นได้กำหนดไม่ได้รับไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ
ไม่รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา

เมื่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๗๒ (๑) หรือตรวจสอบ
การกระทำใด ๆ ตามมาตรา ๗๒ (๒) แล้วรับฟังได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นไม่มีมูล
ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีคำสั่งยุติเรื่อง

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหรือตรวจสอบตามวรรคสองแล้วรับฟังได้ว่า เรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นเป็นกรณีซึ่งอาจใกล้เคียงได้และคู่กรณีประสงค์จะให้ใกล้เคียง ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญดำเนินการใกล้เคียง แต่หากเรื่องร้องเรียนหรือการกระทำนั้นไม่อาจ ใกล้เคียงได้ หรือใกล้เคียงไม่สำเร็จ ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติหรือดำเนินการ แก้ไขการกระทำของตนให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งห้ามผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการที่ก่อให้เกิด ความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือให้กระทำการใดเพื่อระงับความเสียหายนั้นภายในระยะเวลา ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลไม่ยอมดำเนินการ ตามคำสั่งตามวรรคสาม (๑) หรือ (๒) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่ต้องมีการยึดอายัด หรือ ขยายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อบังคับ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้มีอำนาจสั่งยึด อายัด หรือขยายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อกำหนด

การจัดทำคำสั่งตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ให้ประธานกรรมการผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ลงนามแทน

คำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญตามมาตราสี่ให้เป็นที่สิ้นสุด

ในการดำเนินการตามมาตราสี่ เมื่อผลการพิจารณาเป็นประการใด ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมด้วยเหตุผล และในกรณีที่ไม่มีเรื่องร้องเรียนหรือยุติเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น ให้แจ้งผู้ร้องเรียนทราบ หากผู้ร้องเรียนประสงค์จะให้ส่งเรื่อง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาในเรื่องนั้นตามกฎหมายอื่น ให้ดำเนินการตามความประสงค์ดังกล่าว และให้ถือว่า ผู้มีอำนาจพิจารณาได้รับเรื่องร้องเรียนนับแต่วันที่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญได้รับเรื่องร้องเรียนนั้น

มาตรา ๗๕ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง จะสั่งให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ใดมาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการหรือการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง แล้วรายงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ในกรณี que ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือผู้ใดได้กระทำความผิดหรือทำให้เกิดความเสียหายเพราะฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

ในการดำเนินการตาม (๒) หากมีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ใดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและรวบรวมข้อเท็จจริง ยึดหรืออายัดเอกสารหลักฐาน หรือสิ่งอื่นใด que เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีไว้หรือใช้เพื่อกระทำความผิด

ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งจากข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับปฏิบัติการหรือเทียบเท่าและมีคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา นี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๖

ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๗๗ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้นแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลนั้นจะพิสูจน์ได้ว่า

(๑) ความเสียหายนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นเอง

(๒) เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย

ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ใช้จ่ายไปตามความจำเป็นในการป้องกันความเสียหายที่กำลังจะเกิดขึ้นหรือระงับความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วด้วย

มาตรา ๗๘ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ ผลประโยชน์ที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล การที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น หรือการที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงความเสียหายและรู้ตัวผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องรับผิดชอบ หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่มีการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑

โทษอาญา

มาตรา ๗๙ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๘๐ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผย ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่
- (๒) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี
- (๓) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศหรือต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๔) การเปิดเผยที่ได้รับคามยินยอมเป็นหนังสือเฉพาะครั้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่าง ๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

ส่วนที่ ๒

โทษทางปกครอง

มาตรา ๘๒ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๓๐ วรรคสี่ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๒ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือไม่ขอความยินยอมตามแบบหรือข้อความที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสาม หรือไม่แจ้งผลกระทบจากการถอนความยินยอมตามมาตรา ๑๙ วรรคหก หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๗ หรือขอความยินยอมโดยการหลอกลวงหรือทำให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา ๘๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ อันเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ โดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท

มาตรา ๘๕ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๒ วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๖ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ โดยไม่มีเหตุอันควร หรือส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ (๕) ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินสามล้านบาท

มาตรา ๘๗ ผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าล้านบาท

มาตรา ๘๘ ตัวแทนผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือตัวแทนผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๙ วรรคสอง และมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๑ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญหรือไม่มาชี้แจงข้อเท็จจริงตามมาตรา ๗๕ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๖ (๑) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับทางปกครองไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๙๐ คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจสั่งลงโทษปรับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญจะสั่งให้แก้ไขหรือดักเตือนก่อนก็ได้

ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด ขนาดกิจการของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ประกอบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณี ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

คำสั่งลงโทษปรับทางปกครองและคำสั่งในการบังคับทางปกครอง ให้นำความในมาตรา ๗๔ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้นำความในมาตรา ๗๔ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการบังคับทางปกครองตามวรรคสามโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๑ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๘ (๒) (๓) และให้เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนแต่ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

ให้สำนักงานดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการตามมาตรา ๘ (๑) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๒ ให้ดำเนินการเพื่อให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙๑

ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งสำนักงานแล้วเสร็จตามมาตรา ๙๓

มาตรา ๙๓ ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการจัดตั้งสำนักงานยังไม่แล้วเสร็จ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทำหน้าที่สำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่งตั้งรองปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมคนหนึ่งทำหน้าที่เลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามมาตรา ๙๒ วรรคสอง

มาตรา ๙๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคสองไม่ขาดจากสถานภาพเดิมและคงได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างแล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐตามวรรคสอง ในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยก็ได้

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ ให้สำนักงานดำเนินการคัดเลือกข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐตามวรรคสองเพื่อบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงานต่อไป

ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐผู้ได้รับการคัดเลือกและบรรจุตามวรรคสี่ ให้มีสิทธิในระยะเวลาทำงานที่เคยทำงานอยู่ในสังกัดเดิมต่อเนื่องรวมกับระยะเวลาทำงานในสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๕ ข้อมูลส่วนบุคคลที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้เก็บรวบรวมไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลสามารถเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นต่อไปได้ตามวัตถุประสงค์เดิม ทั้งนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องกำหนดวิธีการยกเลิกความยินยอมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ประสงค์ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวสามารถแจ้งยกเลิกความยินยอมได้โดยง่าย

การเปิดเผยและการดำเนินการอื่นที่มีใช้การเก็บรวบรวมและการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

หน้า ๙๔
เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๖๙ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

มาตรา ๙๖ การดำเนินการออกกระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นจำนวนมากจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลอื่นเป็นการล่วงละเมิดดังกล่าว ทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจโดยรวม สมควรกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นการทั่วไปขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 4831 /2564
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท

เพื่อให้การทำปฏิญาณตนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 10189/2563 ลงวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2563 เรื่อง การมอบอำนาจให้ผู้ปฏิบัติการแทน อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปริญญาโท (สอบปากเปล่า) ของนางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ รหัสประจำตัว 62199130437 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมการสื่อสาร ดังนี้

1. รศ.ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ ประธาน (ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย)
2. ผศ.ดร.ศรีรัฐ ภักดีธรรมาธิ์ กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. อ.ดร.ปรัชญา เปี่ยมการณ กรรมการ (กรรมการบริหารหลักสูตร)

กำหนดวันสอบปฏิญาณตนวันที่ 5 กรกฎาคม 2564 เวลา 9.00 – 11.00 น. สอบแบบระบบออนไลน์
คณะกรรมการสอบปฏิญาณตนมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการทำปฏิญาณตน โดยประเมินความรู้พื้นฐานในสาขาวิชา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559 และสรุปผลการสอบตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่งรายงานผลการสอบปากเปล่าปฏิญาณตน/สารนิพนธ์ (บว.432) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัย ภายใน 30 วันหลังสอบ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายในวันสุดท้ายของการส่งเล่มปฏิญาณตนฉบับสมบูรณ์ ตาม ปฏิทินการศึกษาที่ประกาศโดยบัณฑิตวิทยาลัย
3. ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขปฏิญาณตนตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) ตรวจสอบการคัดลอกปฏิญาณตน และควบคุมการทำปฏิญาณตนฉบับสมบูรณ์จนนิสิตส่งปฏิญาณตนเข้ารับระบบของมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป จนเสร็จสิ้นหน้าที่กรรมการ เมื่อนิสิตส่งเล่มปฏิญาณตนฉบับสมบูรณ์ โดยนิสิตจะต้องส่งเล่มฉบับสมบูรณ์เข้ารับระบบ i-Thesis และนำส่ง 1)ใบคะแนน บว.432 ที่มีภาระ % ข้าข้อ 2)ใบ DOCUMENTS FOR SUBMISSION OF COMPLETE THESIS 3)ต้นฉบับปฏิญาณตนที่มีบาร์โค้ด 4)หน้าที่มีลายเซ็นคณะกรรมการสอบฯ ภายในวันที่ 19 สิงหาคม 2564 (30 วันทำการ) และขอเลื่อนส่งได้ไม่เกิน 15 วันทำการ คือวันที่ 9 กันยายน 2564 (นิสิตประสงค์จะสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ 3/2563 วันสุดท้ายการส่งเล่มฉบับสมบูรณ์ วันที่ 16 สิงหาคม 2564) หากไม่ส่งในระยะเวลาที่กำหนด บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าผลการสอบครั้งนี้ “ไม่ผ่าน” และนิสิต จะต้องดำเนินการกระบวนการสอบปากเปล่าใหม่ทั้งหมด

สั่ง ณ วันที่ 2 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ศาสตราจารย์ ดร.เอกปณณาสกุล

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปณณาสกุล)
รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือใช้ในงานวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือใช้ในงานวิจัย

1.) นายเจียรชัย ณ นคร	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย
2.) ผศ.ดร.ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง	อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3.) ดร.มานะ ตีรียาภิวัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
และอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

ภาคผนวก ง
หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจการวิจัย

ที่ อว 8718/405

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายเอียรชัย ณ นคร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย

เนื่องด้วย นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมสื่อสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การตระหนักรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัฐ ภัทธีรณชิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 946 3515

ที่ อว 8718/405

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื่องด้วย นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การตระหนักรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัฐ ภักดีรัตนชาติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะบุตร บุญอร่ามเรือง เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 946 3515

ที่ อว 8718/405

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เนื่องด้วย นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การตระหนักรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรีรัฐ ภักดีธนิชิต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.มานะ ตีรียาภิวัดน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจการวิจัยเชิงปริมาณ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวสุวณี จิระวิไลกาญจน์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 946 3515

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เลขที่แบบสอบถาม _____

College of
Social Communication
Innovation
SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
“การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมสื่อสาร วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลและคำตอบของท่านมีประโยชน์และคุณค่าต่องานวิจัย โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับ โดยข้อมูลของท่านจะถูกนำไปสรุปผลการวิจัยเป็นภาพรวม ซึ่งข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงและสมบูรณ์จะช่วยให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความถูกต้อง ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบคำถามตามความคิดเห็นของท่านอย่างรอบคอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งมา ณ โอกาสนี้ คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนในการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจให้กับประชาชนได้รู้เท่าทันสังคมและ/หรือภาคธุรกิจ รวมทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ในการนำผลการวิจัยไปปรับใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารให้กับประชาชนได้อย่างครบถ้วน

นางสาว สุวจนี จิระวิไลกาญจน์

นิสิตระดับปริญญาโท

สาขาวิชาสื่อและนวัตกรรมสื่อสาร

เลขที่แบบสอบถาม _____

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
“การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล
ในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร”

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ลงใน ☐ ที่ตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

1.1 เพศ

1. ☐ ชาย
2. ☐ หญิง

1.2 อายุ

1. ☐ อายุ 18 ปี – 20 ปี
2. ☐ อายุ 21 ปี – 30 ปี
3. ☐ อายุ 31 ปี – 40 ปี
4. ☐ อายุ 41 ปี – 50 ปี
5. ☐ อายุ 51 ปี – 60 ปี

1.3 ระดับการศึกษาที่จบ

1. ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ☐ กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี
3. ☐ ปริญญาตรี
4. ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

1.4 อาชีพ

1. ☐ นักศึกษา/นิสิต
2. ☐ ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่รัฐ
3. ☐ ลูกจ้าง/พนักงานบริษัท - เอกชน
4. ☐ ธุรกิจส่วนบุคคล/เจ้าของกิจการ
5. ☐ อาชีพอิสระ/ฟรีแลนซ์
6. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ☐ ต่ำกว่าหรือเทียบเท่า 15,000 บาท
2. ☐ ตั้งแต่ 15,001 บาท แต่ไม่เกิน 35,000 บาท
3. ☐ ตั้งแต่ 35,001 บาท แต่ไม่เกิน 50,000 บาท
4. ☐ ตั้งแต่ 50,001 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท
5. ☐ ตั้งแต่ 100,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 : การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคล ในภาคธุรกิจ

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ที่ตรงกับการตระหนักรู้ของท่าน

2.1 ท่านเคยประสบกับปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหายให้แก่ท่านหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น การเสนอสินเชื่อส่วนบุคคล, การเสนอขายประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น (หากตอบ “ไม่เคย” ให้ข้ามไปตอบ ข้อ 2.3)

1. ☐ เคย
2. ☐ ไม่เคย

2.2 ปัญหาที่ท่านพบมากที่สุด จากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจ มากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ การเสนอขายประกันภัย
2. ☐ การเสนอวงเงินสินเชื่อ/บัตรเครดิต
3. ☐ การเสนอผลิตภัณฑ์เพื่อความงาม/ฟิตเนส
4. ☐ การเสนอสมาชิกบัตรที่พัก/โรงแรม/รีสอร์ท
5. ☐ การเสนอขายตัวเครื่องบิน/แพคเกจท่องเที่ยว
6. ☐ ปัญหาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.3 ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล ท่านทราบรายละเอียดในข้อกฎหมายฉบับนี้หรือไม่

1. ☐ ทราบ
2. ☐ ไม่ทราบ

2.4 ถ้าท่านในฐานะของลูกค้า/สมาชิกบัตรผู้ทรงเกียรติ มีเจ้าหน้าที่ของศูนย์การค้ามาขอข้อมูลด้านศาสนา เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบ โดยแจ้งว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่านจะไม่สามารถให้บริการได้ ท่านจะให้หรือไม่

1. ☐ ให้ เพราะต้องการได้รับการบริการเรื่องอาหารที่สอดคล้องกับความเชื่อทางศาสนา
2. ☐ ไม่ให้ เพราะไม่ต้องการได้รับการบริการ
3. ☐ ไม่ให้ เพราะข้อมูลด้านศาสนาไม่เกี่ยวกับการบริการเรื่องอาหาร
4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2.5 จากตัวอย่างข้อที่ 2.4 การขอข้อมูลด้านศาสนาเพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบ โดยแจ้งว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่านจะไม่สามารถให้บริการได้ซึ่งการขอข้อมูลส่วนบุคคลของท่านในครั้งนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร

1. ☐ รู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล เพราะควรที่จะกำหนดและเงื่อนไขและนโยบายการจัดเก็บ/รักษาความลับส่วนบุคคลของบริษัท
2. ☐ ข้อมูลศาสนาเป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคล มีความละเอียดอ่อนและอาจส่งมเสี่ยงในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
3. ☐ การบริการอาหารเป็นความชอบส่วนบุคคล ดังนั้นควรถามเฉพาะรายการหมวดหมู่อาหาร อาทิ หมู, ไก่, เนื้อ, ซีฟู้ด หรือแพ้อาหารทะเลหรือไม่ท่านอาหารประเภท ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องถามเรื่องข้อมูลด้านศาสนา
4. ☐ ถูกทุกข้อ

2.6 ตามภาพ มีปัญหำให้ท่าน กด “ยินยอม” ท่านคิดว่ำอย่างไร

การให้ความยินยอม
ผู้ให้บริการยินยอมให้บริษัท X เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการ เพื่อวิเคราะห์และวางแผนการตลาด กิจกรรมทางการตลาด และกิจกรรมอื่น ๆ รวมถึงยินยอมให้ผู้ให้บริการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รายการส่งเสริมการขาย และข้อเสนอต่างๆของผู้ให้บริการ ตลอดจนการให้บริการใดๆ ร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งรวมถึงยินยอมให้ผู้ให้บริการสามารถเปิดเผย ส่งและโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้บริการให้แก่บุคคลภายนอกได้
ยอมรับ

1. ☐ มีปัญหา เนื่องจาก ผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล
2. ☐ ไม่มีปัญหา เพราะข้อมูลชัดเจน และผู้ให้บริการรู้สึกถึงความปลอดภัยในการเปิดเผยข้อมูล
3. ☐ ไม่รู้ เพราะอ่านแล้วไม่เข้าใจ
4. ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

2.7 ถ้าท่านจะติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน จากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ท่านจะต้องติดต่อหน่วยงานไหน

1. ☐ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.)
2. ☐ สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (สกมช.)
3. ☐ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.)
4. ☐ ไม่รู้

2.8 คำชี้แจง: โปรดใส่เครื่องหมาย (✓) ที่ตรงกับการตระหนักรู้ประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของท่าน

โดยมีระดับเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่ควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ						
1.	ชื่อ - นามสกุล					
2.	ชื่อเล่น					
3.	เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัวผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต					
4.	ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์					
5.	ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือ เช่น IP address MAC address Cookie ID					

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการ ปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจาก การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน ภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่ควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
6.	ข้อมูลวันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้ำหนัก ส่วนสูง ข้อมูลตำแหน่งที่อยู่ (Location) ข้อมูลการแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน					
7.	ข้อมูลการประเมินผลการ ทำงาน หรือความเห็นของ นายจ้างต่อการ ทำงานของ ลูกจ้าง					
8.	ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรม ต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File					
9.	ข้อมูลที่สามารถใช้ในการ ค้นหา ข้อมูลส่วนบุคคลอื่นใน อินเทอร์เน็ต					
ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลโดยแท้ของบุคคล มีความละเอียดอ่อนและสุ่มเสี่ยงต่อการถูก ใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม						
1.	เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์					
2.	ความคิดเห็นทางการเมือง					
3.	ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือ ปรัชญา					
4.	พฤติกรรมทางเพศ					
5.	ประวัติอาชญากรรม					

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการให้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่สมควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
6.	ข้อมูลสุขภาพ ความพิการหรือข้อมูลสุขภาพจิต					
7.	ข้อมูลสภาพแรงงาน เช่น เงื่อนไขการจ้างเงินเดือน การกำหนดวันและเวลาทำงาน รายการสวัสดิการ การเลิกจ้าง หรือประโยชน์อื่นของนายจ้าง หรือ ลูกจ้างอันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงาน					
8.	ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพส่วนบุคคล					
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูล เกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล						
1.	การบันทึกเวลา/ข้อมูลการเข้าออก อาคารสถานที่ต่าง ๆ					
2.	การจัดเก็บข้อมูลการใช้งานภายใน องค์กร (Intranet Activity Tracking) ของพนักงาน เช่น IP Address URL การเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เช่น เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่ท่านดาวน์โหลดไว้ในคอมพิวเตอร์บริษัท					

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการ ปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจาก การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน ภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่สมควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
3.	การใส่รายละเอียดข้อมูล ส่วนบุคคลในโปรไฟล์ของสื่อ สังคมออนไลน์					
4.	การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ผ่านทางจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ/ หรือโมบายแอปพลิเคชัน รายการเพื่อส่งเสริมการขาย กิจกรรมการตลาด ส่วนลด โปรโมชั่น และสิทธิประโยชน์ จาก บริษัทและ/หรือพันธมิตร ทาง ธุรกิจที่ส่งมาถึงท่าน เนื่องจากท่าน ไปให้ความ ยินยอม แก่บริษัทผ่านทาง เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน					
5.	บริษัท/นายจ้าง เปิดเผยข้อมูล การ รายงานการประพฤติ มิชอบ เช่น ข้อมูลการร้องเรียน การกล่าวหาว่ารับสินบนหรือ การละเลยไม่บังคับใช้ มาตรการเพื่อความปลอดภัย ของท่าน					

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่ควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
การประมวลผลข้อมูล						
การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การเปิดเผย การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบหรือทำลายข้อมูลส่วนบุคคล						
1.	ผู้ประกอบการเว็บไซต์ E – Commerce					
2.	ผู้ประกอบการเว็บไซต์ รับจองโรงแรม					
3.	บริษัท/นายจ้างซึ่งมีข้อมูล บัญชีธนาคารของลูกค้า					
เงื่อนไขความยินยอม						
การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว						
1.	คุกกี้ (Cookies) จดจำข้อมูล ส่วนบุคคลในการเข้าใช้งาน เว็บไซต์/แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยจะประมวลผลข้อมูลและ ตำแหน่งที่อยู่ของผู้เข้าใช้ บริการ เพื่อนำข้อมูลไป ประมวลผล สำหรับการจั กิจกรรมและส่งเสริมการขาย และการให้บริการ					

ลำดับ	ประเด็นเกี่ยวกับการ ปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจาก การใช้ข้อมูลส่วนบุคคลใน ภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่ควรเปิดเผย”				
		5	4	3	2	1
2.	เมื่อร้านค้าต่าง ๆ ต้องการให้ ผู้ใช้บริการยินยอมเปิดเผย ข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไป ประมวลผลนำไปจัดกิจกรรม และส่งเสริมการขายและการ ให้บริการ โดยจะแตกต่างกับการที่ ร้านค้าสามารถนำข้อมูลส่วน บุคคลไป					
3.	ในการสมัครใช้บัตรเครดิต/ สถาบันการเงินต้องการให้ ผู้สมัครระบุให้ความยินยอมใน การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล บางประการให้บุคคลที่สาม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทาง ธุรกิจ					

ตอนที่ 3 : พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

3.1 ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านพำนักรอาศัยและ/หรือประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ โดยทำเครื่องหมาย (✓) สื่อที่เปิดรับข่าวสาร (จำนวน 3 สื่อ)

สื่อที่เปิดรับข่าวสาร	สื่อที่เปิดรับข่าวสารมากที่สุด
1. วิทยุ	
2. โทรทัศน์	
3. หนังสือพิมพ์	
4. อินเทอร์เน็ต (Internet)/ สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)	
5. นิตยสาร/วารสาร	
6. แผ่นพับ/โปสเตอร์	
7. การจัดกิจกรรม	
8. สื่อบุคคล (ครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าที่ธนาคาร)	
9. สื่ออื่น ๆ (โปรดระบุ)	

3.2 ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านพำนักรอาศัยและ/หรือประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ จากจำนวน 3 สื่อ (ในข้อที่ 3.1) ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ในพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร

พฤติกรรมในการ เปิดรับข่าวสารจาก จำนวน 3 สื่อ (ในข้อที่ 3.1)	ตั้งใจ อ่าน/ชม/ฟัง จนจบ	อ่าน/ชม/ฟัง คร่าวๆ	อ่าน/ชม/ฟัง ขณะทำ กิจกรรมอื่น ไปด้วย	อ่าน/ชม/ฟัง แต่ไม่ทราบ รายละเอียด	ไม่ได้ให้ความ สนใจอ่าน/ ชม/ฟัง
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. หนังสือพิมพ์					
4. อินเทอร์เน็ต (Internet)/ สื่อสังคม ออนไลน์ (Social Media)					
5. นิตยสาร/วารสาร					
6. แผ่นพับ/โปสเตอร์					
7. การจัดกิจกรรม					
8. สื่อบุคคล (ครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าที่ ธนาคาร)					
9. สื่ออื่น ๆ (โปรดระบุ)					

ตอนที่ 4 : ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจของประชาชนในกรุงเทพมหานคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ร่วมตอบแบบสอบถามนี้

ภาคผนวก จ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

จากการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยโดยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item Objective Congruence: IOC)

จากผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญผู้ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม						
1.1	เพศ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.2	อายุ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.3	ระดับการศึกษา	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.4	อาชีพ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
1.5	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ส่วนที่ 2 : การตระหนักรู้เกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ						
2.1	ท่านเคยประสบกับปัญหาการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจจนสร้างความเดือดร้อนรำคาญ หรือสร้างความเสียหายให้แก่ท่านหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นการเสนอสินเชื่อส่วนบุคคล การเสนอขายประกันภัยรถยนต์ เป็นต้น (หากตอบ “ไม่เคย” ให้ข้ามไปตอบ ข้อ 2.3)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.2	ปัญหาที่ท่านพบมากที่สุดจากการล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวส่วนตัวจากข้อมูลส่วนบุคคลจากภาคธุรกิจมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.3	ปัจจุบันมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ หรือมาตรการกำกับดูแล	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
	เกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและป้องกัน การล่วงละเมิดสิทธิความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล ท่านทราบรายละเอียดในข้อกำหนดฉบับนี้หรือไม่					
2.4	ถ้าท่านในฐานะของลูกค้า/สมาชิกบัตรผู้ทรงเกียรติมีเจ้าหน้าที่ของศูนย์การค้ามาขอข้อมูลด้านศาสนาเพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบ โดยแจ้งว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่านจะไม่สามารถให้บริการได้ ท่านจะให้หรือไม่	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.5	จากตัวอย่างข้อที่ 2.4 การขอข้อมูลด้านศาสนา เพื่อจะใช้เป็นข้อมูลเตรียมจัดอาหารให้กับท่าน เพื่อทำการบันทึกไว้ในระบบ โดยแจ้งว่าถ้าไม่ได้รับข้อมูลจากท่านจะไม่สามารถให้บริการได้ซึ่งการขอข้อมูลส่วนบุคคลของท่านในครั้งนี้ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.6	ตามภาพ มีปุ่มให้ท่าน กด "ยินยอม" ท่านคิดอย่างไร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
	การให้ความยินยอม ผู้ให้บริการยินยอมให้บริษัท X เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการ เพื่อวิเคราะห์และวางแผนการตลาด กิจกรรมทางการตลาด และกิจกรรมอื่นๆรวมถึงยินยอมให้ผู้ให้บริการแจ้งข้อมูล ข่าวสาร รายการส่งเสริมการขาย และข้อเสนอต่างๆของผู้ให้บริการ ตลอดจนการให้บริการใดๆร่วมกับบุคคลอื่น ซึ่งรวมถึงยินยอมให้ผู้ให้บริการสามารถเปิดเผย ส่งและโอนข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บริการให้แก่บุคคลภายนอกได้ ยอมรับ					
2.7	ถ้าท่านจะติดต่อ สอบถาม ร้องเรียนจากการถูกนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้เกินขอบเขตที่ได้ให้ความยินยอมไว้ได้ อันเป็นการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล ท่านจะต้องติดต่อหน่วยงานไหน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.8	ประเด็นเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ	ท่านคิดว่าข้อมูลใดที่ควรจะ “ตระหนักรู้” ถึงการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลว่า “เป็นเรื่องสำคัญ” และ “ไม่สมควรเปิดเผย”				
		มากที่สุด -5-	มาก -4-	ปานกลาง -3-	น้อย -2-	น้อยที่สุด -1-
ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ						
1.	ชื่อ - นามสกุล	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	ชื่อเล่น	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	เลขประจำตัวประชาชน เลขหนังสือเดินทาง เลขบัตรประกันสังคม เลขใบอนุญาตขับขี่ เลขประจำตัว	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
	ผู้เสียภาษี เลขบัญชีธนาคาร เลขบัตรเครดิต					
4.	ที่อยู่ อีเมล เลขโทรศัพท์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	ข้อมูลอุปกรณ์หรือเครื่องมือเช่น IP address MAC address Cookie ID	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	ข้อมูลวันเกิดและสถานที่เกิด เชื้อชาติ สัญชาติ น้าหนัก ส่วนสูง ข้อมูล ตำแหน่งที่อยู่ (Location) ข้อมูล การแพทย์ ข้อมูลการศึกษา ข้อมูล ทางการเงิน ข้อมูลการจ้างงาน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	ข้อมูลการประเมินผลการทำงานหรือ ความเห็นของนายจ้างต่อการทำงาน ของลูกจ้าง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	ข้อมูลบันทึกต่าง ๆ ที่ใช้ติดตาม ตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล เช่น Log File	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9.	ข้อมูลที่สามารถใช้ในการค้นหาข้อมูล ส่วนบุคคลอื่นในอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ข้อมูลส่วนบุคคลอ่อนไหว ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนบุคคลโดยแท้ของบุคคล มีความละเอียดอ่อนและเสี่ยงต่อการถูก ใช้ในการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม						
1.	เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	ความคิดเห็นทางการเมือง	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	ความเชื่อในลัทธิศาสนาหรือปรัชญา	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	พฤติกรรมทางเพศ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	ประวัติอาชญากรรม	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
6.	ข้อมูลสุขภาพ ความพิการ หรือข้อมูลสุขภาพจิต	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	ข้อมูลสภาพแรงงานเช่น เงื่อนไขการจ้างเงินเดือน การกำหนดวันและเวลาทำงาน รายการสวัสดิการ การเลิกจ้างหรือประโยชน์อื่นของนายจ้างหรือลูกจ้างอันเกี่ยวกับการจ้างหรือการทำงาน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	ข้อมูลพันธุกรรม ข้อมูลชีวภาพส่วนบุคคล	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
การกำหนดความเสี่ยงข้อมูล การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ความเสี่ยงที่จะรั่วไหลหรือถูกละเมิดข้อมูลเกิดผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของข้อมูล						
1.	การบันทึกเวลา/ข้อมูลการเข้าออกอาคารสถานที่ต่าง ๆ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	การจัดเก็บข้อมูลการใช้งานภายในองค์กร (Intranet Activity Tracking) ของพนักงาน เช่น IP Address URL การเฝ้าระวังการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เช่น เว็บไซต์ หรือแอปพลิเคชันที่ท่านดาวน์โหลดไว้ในคอมพิวเตอร์บริษัท	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	การใส่รายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลในโปรไฟล์ของสื่อสังคมออนไลน์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	การเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) และ/หรือโมบายแอปพลิเคชัน รายการเพื่อส่งเสริมการขาย กิจกรรมการตลาด	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
	ส่วนลด โปรโมชั่นและสิทธิประโยชน์ จากบริษัทและ/หรือพันธมิตรทางธุรกิจ ที่ส่งมาถึงท่านเนื่องจากท่านไปให้ ความยินยอมแก่บริษัทผ่านทาง เว็บไซต์หรือแอปพลิเคชัน					
5.	บริษัท/นายจ้างเปิดเผยข้อมูลการ รายงานการประพฤติมิชอบ เช่น ข้อมูล การร้องเรียน การกล่าวหาว่ารับสินบน หรือการละเลยไม่บังคับ ใช้นโยบาย เพื่อความปลอดภัยของท่าน	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
การประมวลผลข้อมูล การดำเนินการต่อชุดข้อมูลส่วนบุคคล ด้วยการเก็บรวบรวม การบันทึก การใช้ การ เผยแพร่ การทำให้สามารถเข้าถึงได้ การยับยั้ง หรือการลบ หรือทำลาย ข้อมูลส่วนบุคคล						
1.	ผู้ประกอบการเว็บไซต์ E – Commerce	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	ผู้ประกอบการเว็บไซต์รับจองโรงแรม	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	บริษัท/นายจ้างซึ่งมีข้อมูลบัญชี ธนาคารของลูกค้า	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
เงื่อนไขความยินยอม การเก็บรวบรวมใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น โดยไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเข้าใจผิดในวัตถุประสงค์ดังกล่าว						
1.	คุกกี้ (Cookies) จัดจำข้อมูลส่วน บุคคลในการเข้าใช้งานเว็บไซต์/ แอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยจะประมวลผล ข้อมูลและตำแหน่งที่อยู่ของผู้เข้าใช้ บริการเพื่อนำข้อมูลไปประมวลผล สำหรับการจัดกิจกรรมและส่งเสริมการ ขายและการให้บริการ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
2.	เมื่อร้านค้าต่าง ๆ ต้องการให้ผู้ให้บริการ ยินยอมเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อไปประมวลผลนำไปจัดกิจกรรมและส่งเสริมการขายและการให้บริการ โดยจะแตกต่างกับการที่ร้านค้าสามารถนำข้อมูลส่วนบุคคลไป	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	ในการสมัครใช้บัตรเครดิต/สถาบันการเงิน ต้องการให้ผู้สมัครระบุให้ความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบางประการให้บุคคลที่สามเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในทางธุรกิจ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
ส่วนที่ 3 : พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ						
ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านพำนักอาศัยและ/หรือประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ โดยทำเครื่องหมาย (✓) สื่อที่เปิดรับข่าวสาร (จำนวน 3 สื่อ)						
	สื่อที่เปิดรับข่าวสาร	สื่อที่เปิดรับข่าวสารมากที่สุด จำนวน 3 สื่อ				
1.	วิทยุ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	โทรทัศน์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	หนังสือพิมพ์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	อินเทอร์เน็ต (Internet) / สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	นิตยสาร/วารสาร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	แผ่นพับ/โปสเตอร์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	การจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	สื่อบุคคล (ครอบครัว เพื่อน เจ้าน้ำที่ธนาคาร)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9.	สื่ออื่น ๆ (โปรดระบุ).....	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ข้อคำถาม		ผลการตัดสินใจ				
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	IOC	การแปลผล
ในรอบ 6 เดือนที่ผ่านมาท่านพำนักอาศัยและ/หรือประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ จากจำนวน 3 สื่อ (ในข้อที่ 3.1) ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย (✓) ในพฤติกรรม การเปิดรับข่าวสาร						
พฤติกรรมในการเปิดรับข่าวสาร จากจำนวน 3 สื่อ (ในข้อที่ 3.1)		ตั้งใจ อ่าน / ชม / ฟังจน จบ	อ่าน / ชม / ฟัง คร่าว ๆ	อ่าน / ชม / ฟัง ขณะทำ กิจกรรม อื่น ไปด้วย	อ่าน / ชม / ฟังแต่ ไม่ ทราบ รายละเอียด	ไม่ได้ให้ ความสนใจ อ่าน / ชม / ฟัง
1.	วิทยุ	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
2.	โทรทัศน์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
3.	หนังสือพิมพ์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
4.	อินเทอร์เน็ต (Internet) / สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
5.	นิตยสาร/วารสาร	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
6.	แผ่นพับ/โปสเตอร์	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
7.	การจัดกิจกรรม	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
8.	สื่อบุคคล (ครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าที่ธนาคาร)	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง
9.	สื่ออื่น ๆ (โปรดระบุ).....	+1	+1	+1	1	สอดคล้อง

ภาคผนวก ช
อบรมการวิจัยในมนุษย์

วิทยาลัยวิทยาศาสตร์
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สถาบันยุทธศาสตร์
ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

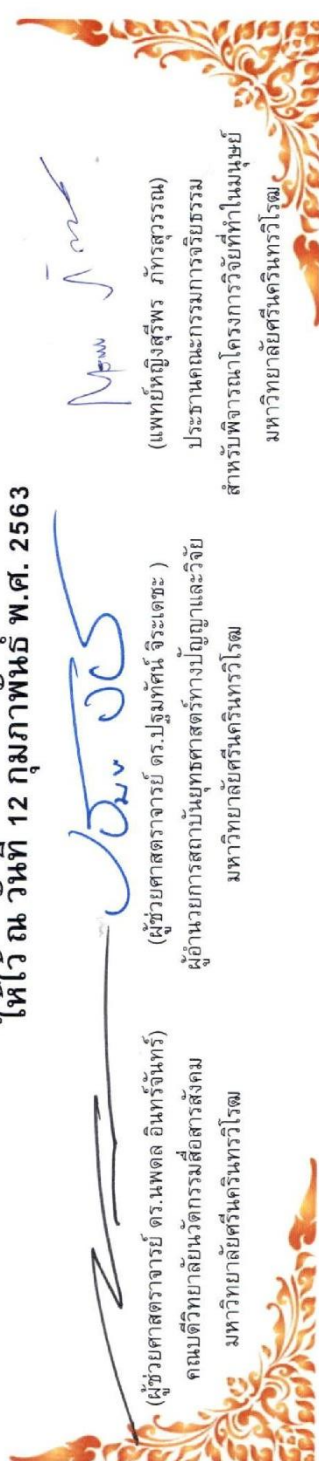
วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคมร่วมกับการจัดการวิจัยเพื่อการพัฒนาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศนียบัตรฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า นางสาวสุจณี จิระวิไลกาญจน์

ได้ผ่านการฝึกอบรมโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
เรื่อง “หลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์”

(Ethical Principle to Research Involving Human Subject)

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพดล อินทร์จันทร์)
คณบดีวิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฐมทัศน์ จิระเดชะ)
ผู้อำนวยการสถาบันยุทธศาสตร์ทางปัญญาและวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(แพทย์หญิงสุพรรณ ภัทรวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : การตระหนักรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลจากการใช้ข้อมูลส่วนบุคคลในภาคธุรกิจ

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาว สุวณี จิระวิไลกาญจน์

หน่วยงานต้นสังกัด : วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม

รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-100/2564X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 9 กุมภาพันธ์ 2564

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 10 มีนาคม 2564

(ลงชื่อ).....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-100/2564

ภาคผนวก ฅ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 0:27	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.
Syntax	DESCRIPTIVES VARIABLES=SEX AGE EDU OCC SALARY /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.	
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
SEX	440	1.00	2.00	1.6432	.47961
AGE	440	1.00	5.00	3.5182	1.01003
EDU	440	1.00	4.00	3.1773	.70819
OCC	440	1.00	6.00	3.3864	1.05251
SALARY	440	1.00	5.00	3.1727	1.24903
Valid N (listwise)	440				

```

FREQUENCIES VARIABLES=SEX AGE EDU OCC SALARY
/ORDER=ANALYSIS.

```

Frequencies

Notes

Output Created	6/6/2021 0:29
Comments	
Input	Data
	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss\ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset
	Filter
	Weight
	Split File
	N of Rows in Working Data File
	440
Missing Value Handling	Definition of Missing
	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used
	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax	FREQUENCIES VARIABLES=SEX AGE EDU OCC SALARY
	/ORDER=ANALYSIS.
Resources	Processor Time
	00:00:00.00
	Elapsed Time
	00:00:00.00

Statistics

		SEX	AGE	EDU	OCC	SALARY
N	Valid	440	440	440	440	440
	Missing	0	0	0	0	0

Frequency Table

SEX

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid male	157	35.7	35.7	35.7
female	283	64.3	64.3	100.0
Total	440	100.0	100.0	

AGE

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 18-20	5	1.1	1.1	1.1
21-30	74	16.8	16.8	18.0
31-40	129	29.3	29.3	47.3
41-50	152	34.5	34.5	81.8
51-60	80	18.2	18.2	100.0
Total	440	100.0	100.0	

EDU

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.3	4.3	4.3
กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.8	4.8	9.1
จบปริญญาตรี	263	59.8	59.8	68.9
สูงกว่าปริญญาตรี	137	31.1	31.1	100.0
Total	440	100.0	100.0	

OCC

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid student	18	4.1	4.1	4.1
official	29	6.6	6.6	10.7
employee	251	57.0	57.0	67.7
owner	64	14.5	14.5	82.3
freelance	63	14.3	14.3	96.6
other	15	3.4	3.4	100.0
Total	440	100.0	100.0	

SALARY

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid under 15000	38	8.6	8.6	8.6
15001-35000	119	27.0	27.0	35.7
35001-50000	90	20.5	20.5	56.1
50001-100000	115	26.1	26.1	82.3
more 100001	78	17.7	17.7	100.0
Total	440	100.0	100.0	

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 0:40
Comments	
Input	Data
	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset
	Filter
	Weight
	Split File
	N of Rows in Working Data File
	440
Missing Value Handling	Definition of Missing
	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used
	All non-missing data are used.
Syntax	DESCRIPTIVES VARIABLES=B1 B2 B3 B4 B5 B6 B7 B8 B9 field1 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.
Resources	Processor Time
	00:00:00.00
	Elapsed Time
	00:00:00.01

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
B1	440	1.00	5.00	4.19	1.006
B2	440	1.00	5.00	2.93	1.137
B3	440	1.00	5.00	4.67	.881
B4	440	1.00	5.00	4.42	.866
B5	440	1.00	5.00	4.45	1.004
B6	440	1.00	5.00	4.47	.895
B7	440	1.00	5.00	4.08	1.007
B8	440	1.00	5.00	4.20	1.008
B9	440	1.00	5.00	4.28	.996
field1	440	1.22	5.00	4.19	.693
Valid N (listwise)	440				

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 0:47	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ភីក្រែ\spss ភីក្រែ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.
Syntax	DESCRIPTIVES VARIABLES=C1 C2 C3 C4 C5 C6 C7 C8 field2 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.01

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
C1	440	1.00	5.00	3.80	1.023
C2	440	1.00	5.00	4.15	1.107
C3	440	1.00	5.00	3.98	1.051
C4	440	1.00	5.00	4.09	1.071
C5	440	1.00	5.00	4.06	1.199
C6	440	1.00	5.00	4.10	1.067
C7	440	1.00	5.00	4.17	.962
C8	440	1.00	5.00	4.13	1.044
field2	440	1.13	5.00	4.06	.805
Valid N (listwise)	440				

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 0:50	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ปกครอง\spss ผู้ปกครอง.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.
Syntax	DESCRIPTIVES VARIABLES=D1 D2 D3 D4 D5 field3 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.01

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
D1	440	1.00	5.00	3.76	.985
D2	440	1.00	5.00	4.24	.904
D3	440	1.00	5.00	4.26	.925
D4	440	1.00	5.00	4.28	.932
D5	440	1.00	5.00	4.24	.986
field3	440	1.00	5.00	4.16	.753
Valid N (listwise)	440				

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 1:05	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ភីកែ\spss ភីកែ. sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.
Syntax		DESCRIPTIVES VARIABLES=E1 E2 E3 field4 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
E1	440	1.00	5.00	4.22	.953
E2	440	1.00	5.00	4.15	.954
E3	440	1.00	5.00	4.35	1.028
field4	440	1.00	5.00	4.24	.893
Valid N (listwise)	440				

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 1:17	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ភីកែ\spss ភីកែ. sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	All non-missing data are used.
Syntax		DESCRIPTIVES VARIABLES=F1 F2 F3 field5 /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.
Resources	Processor Time	00:00:00.00
	Elapsed Time	00:00:00.00

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
F1	440	1.00	5.00	4.25	.885
F2	440	1.00	5.00	4.27	.881
F3	440	1.00	5.00	4.45	.909
field5	440	1.00	5.00	4.32	.790
Valid N (listwise)	440				

Notes

Output Created	6/6/2021 1:25	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax	FREQUENCIES VARIABLES=G1 G2 G3 G4 G5 G6 G7 G8 G9 /ORDER=ANALYSIS.	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Descriptives

Notes

Output Created	6/6/2021 1:35
Comments	
Input	Data
	C:\Users\ผู้ปกครอง\spss ผู้ปกครอง.sav
	Active Dataset
	DataSet1
	Filter
	<none>
	Weight
	<none>
	Split File
	<none>
	N of Rows in Working Data File
	440
Missing Value Handling	Definition of Missing
	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used
	All non-missing data are used.
Syntax	DESCRIPTIVES VARIABLES=H1 H2 H3 H4 H5 H6 H7 H8 H9 H_total /STATISTICS=MEAN STDDEV MIN MAX.
Resources	Processor Time
	00:00:00.02
	Elapsed Time
	00:00:00.01

Descriptive Statistics

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
H1	440	1.00	5.00	2.92	1.364
H2	440	1.00	5.00	3.60	1.212
H3	440	1.00	5.00	2.77	1.475
H4	440	1.00	5.00	4.26	.897
H5	440	1.00	5.00	2.74	1.341
H6	440	1.00	5.00	2.58	1.284
H7	440	1.00	5.00	2.72	1.310
H8	440	1.00	5.00	3.58	1.164
H9	440	1.00	5.00	2.57	1.321
H_total	440	1.22	5.00	3.08	.862
Valid N (listwise)	440				

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 1:40	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SEX(1 2) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field1 field2 field3 field4 field5 realize /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.05
	Elapsed Time	00:00:00.04

Group Statistics

SEX		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field1	male	157	4.1522	.66836	.05334
	female	283	4.2065	.70653	.04200
field2	male	157	4.0709	.79174	.06319
	female	283	4.0552	.81309	.04833
field3	male	157	4.1873	.72878	.05816
	female	283	4.1420	.76689	.04559
field4	male	157	4.1911	.91147	.07274
	female	283	4.2638	.88297	.05249
field5	male	157	4.2909	.81974	.06542
	female	283	4.3416	.77460	.04605
ความตระหนักรู้	male	157	4.1542	.64499	.05148
	female	283	4.1724	.65607	.03900

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field1	Equal variances assumed	.001	.969	-.788	438	.431	-.05436	.06898	-.18993	.08122
	Equal variances not assumed			-.801	337.601	.424	-.05436	.06789	-.18790	.07918
field2	Equal variances assumed	.045	.831	.195	438	.845	.01565	.08016	-.14191	.17320
	Equal variances not assumed			.197	329.544	.844	.01565	.07955	-.14085	.17215
field3	Equal variances assumed	.129	.720	.603	438	.547	.04521	.07499	-.10217	.19259
	Equal variances not assumed			.612	336.324	.541	.04521	.07390	-.10015	.19057
field4	Equal variances assumed	1.420	.234	-.819	438	.414	-.07276	.08889	-.24746	.10194
	Equal variances not assumed			-.811	313.682	.418	-.07276	.08970	-.24925	.10374
field5	Equal variances assumed	2.354	.126	-.644	438	.520	-.05071	.07871	-.20541	.10399
	Equal variances not assumed			-.634	307.139	.527	-.05071	.08000	-.20813	.10671
ความ ตระหนักรู้	Equal variances assumed	.203	.652	-.280	438	.780	-.01816	.06490	-.14571	.10939
	Equal variances not assumed			-.281	326.902	.779	-.01816	.06458	-.14520	.10889

Oneway

Notes

Output Created	6/6/2021 1:45	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\អ៊ុំណែ\spss អ៊ុំណែ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on cases with no missing data for any variable in the analysis.
Syntax		ONEWAY field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e BY AGE /MISSING ANALYSIS /POSTHOC=TUKEY ALPHA(0.05).
Resources	Processor Time	00:00:00.08
	Elapsed Time	00:00:00.09

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
field1	18-20	5	3.4667	1.00738	.45051	2.2158	4.7175	1.78	4.33
	21-30	74	3.9580	.82468	.09587	3.7669	4.1490	1.44	5.00
	31-40	129	4.2636	.67430	.05937	4.1461	4.3810	1.22	5.00
	41-50	152	4.1827	.66377	.05384	4.0764	4.2891	1.22	5.00
	51-60	80	4.3292	.54503	.06094	4.2079	4.4505	1.67	5.00
	Total	440	4.1871	.69288	.03303	4.1222	4.2520	1.22	5.00
field2	18-20	5	3.6750	.48894	.21866	3.0679	4.2821	3.00	4.38
	21-30	74	3.8497	.92158	.10713	3.6361	4.0632	1.25	5.00
	31-40	129	4.1686	.77240	.06801	4.0340	4.3032	1.13	5.00
	41-50	152	3.9860	.78854	.06396	3.8596	4.1124	1.38	5.00
	51-60	80	4.2484	.72765	.08135	4.0865	4.4104	2.13	5.00
	Total	440	4.0608	.80467	.03836	3.9854	4.1362	1.13	5.00
field3	18-20	5	3.7600	1.38130	.61774	2.0449	5.4751	1.40	5.00
	21-30	74	4.0216	.86234	.10025	3.8218	4.2214	1.80	5.00
	31-40	129	4.1566	.78818	.06940	4.0193	4.2939	1.00	5.00
	41-50	152	4.1303	.70354	.05706	4.0175	4.2430	1.00	5.00
	51-60	80	4.3650	.58485	.06539	4.2348	4.4952	2.60	5.00
	Total	440	4.1582	.75299	.03590	4.0876	4.2287	1.00	5.00
field4	18-20	5	3.8667	.96032	.42947	2.6743	5.0591	2.33	5.00
	21-30	74	4.0450	.84097	.09776	3.8502	4.2399	1.67	5.00
	31-40	129	4.2739	.92932	.08182	4.1120	4.4358	1.00	5.00
	41-50	152	4.1842	.96654	.07840	4.0293	4.3391	1.00	5.00
	51-60	80	4.4833	.65796	.07356	4.3369	4.6298	2.33	5.00
	Total	440	4.2379	.89289	.04257	4.1542	4.3215	1.00	5.00
field5	18-20	5	3.8667	1.21564	.54365	2.3573	5.3761	2.00	5.00
	21-30	74	4.1261	.94071	.10936	3.9082	4.3441	1.00	5.00
	31-40	129	4.2972	.81675	.07191	4.1549	4.4394	1.00	5.00
	41-50	152	4.3421	.74875	.06073	4.2221	4.4621	1.67	5.00
	51-60	80	4.5417	.57215	.06397	4.4143	4.6690	2.67	5.00
	Total	440	4.3235	.79045	.03768	4.2494	4.3975	1.00	5.00
ความ ตระหนัก ด้าน	18-20	5	3.6643	.85252	.38126	2.6057	4.7228	2.29	4.57
	21-30	74	3.9657	.73998	.08602	3.7943	4.1372	1.64	5.00
	31-40	129	4.2220	.67694	.05960	4.1041	4.3400	1.21	5.00
	41-50	152	4.1344	.62601	.05078	4.0341	4.2347	1.39	5.00
	51-60	80	4.3518	.47808	.05345	4.2454	4.4582	2.54	5.00
	Total	440	4.1659	.65146	.03106	4.1049	4.2269	1.21	5.00

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
field1	Between Groups	8.852	4	2.213	4.768	.001
	Within Groups	201.902	435	.464		
	Total	210.754	439			
field2	Between Groups	9.209	4	2.302	3.641	.006
	Within Groups	275.040	435	.632		
	Total	284.249	439			
field3	Between Groups	5.713	4	1.428	2.555	.038
	Within Groups	243.197	435	.559		
	Total	248.911	439			
field4	Between Groups	8.866	4	2.216	2.826	.025
	Within Groups	341.125	435	.784		
	Total	349.991	439			
field5	Between Groups	7.876	4	1.969	3.215	.013
	Within Groups	266.415	435	.612		
	Total	274.291	439			
ความตระหนักรู้	Between Groups	7.545	4	1.886	4.590	.001
	Within Groups	178.767	435	.411		
	Total	186.312	439			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

Tukey's HSD

Dependent Variable			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
field_1e	18-20	21-30	-.49129	.31480	.524	-1.3933	.4108
		31-40	-.79690	.31053	.089	-1.6867	.0929
		41-50	-.71608	.30965	.150	-1.6034	.1712
		51-60	-.86250	.31405	.062	-1.7624	.0374
	21-30	18-20	.49129	.31480	.524	-.4108	1.3933
		31-40	-.30561*	.09935	.036	-.5903	-.0209
		41-50	-.22479	.09657	.145	-.5015	.0519
		51-60	-.37121*	.10988	.026	-.6861	-.0563
	31-40	18-20	.79690	.31053	.089	-.0929	1.6867
		21-30	.30561*	.09935	.036	.0209	.5903
		41-50	.08082	.08156	.859	-.1529	.3145
		51-60	-.06560	.09695	.961	-.3434	.2122
	41-50	18-20	.71608	.30965	.150	-.1712	1.6034
		21-30	.22479	.09657	.145	-.0519	.5015
		31-40	-.08082	.08156	.859	-.3145	.1529
		51-60	-.14642	.09410	.527	-.4161	.1232
	51-60	18-20	.86250	.31405	.062	-.0374	1.7624
		21-30	.37121*	.10988	.026	.0563	.6861
		31-40	.06560	.09695	.961	-.2122	.3434
		41-50	.14642	.09410	.527	-.1232	.4161
field_2e	18-20	21-30	-.17466	.36742	.989	-1.2275	.8782
		31-40	-.49360	.36243	.653	-1.5321	.5449
		41-50	-.31102	.36141	.911	-1.3466	.7246
		51-60	-.57344	.36655	.522	-1.6238	.4769
	21-30	18-20	.17466	.36742	.989	-.8782	1.2275
		31-40	-.31894	.11596	.062	-.6512	.0133
		41-50	-.13636	.11271	.746	-.4593	.1866
		51-60	-.39878*	.12825	.034	-.7663	-.0313
	31-40	18-20	.49360	.36243	.653	-.5449	1.5321
		21-30	.31894	.11596	.062	-.0133	.6512
		41-50	.18258	.09519	.312	-.0902	.4553
		51-60	-.07983	.11316	.955	-.4041	.2444
	41-50	18-20	.31102	.36141	.911	-.7246	1.3466
		21-30	.13636	.11271	.746	-.1866	.4593
		31-40	-.18258	.09519	.312	-.4553	.0902

Dependent Variable			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
field_3e	51-60	51-60	-.26242	.10983	.128	-.5771	.0523
		18-20	.57344	.36655	.522	-.4769	1.6238
		21-30	.39878*	.12825	.034	.0313	.7663
		31-40	.07983	.11316	.955	-.2444	.4041
		41-50	.26242	.10983	.128	-.0523	.5771
	18-20	21-30	-.26162	.34550	.942	-1.2516	.7284
		31-40	-.39659	.34081	.772	-1.3732	.5800
		41-50	-.37026	.33984	.812	-1.3441	.6035
		51-60	-.60500	.34468	.403	-1.5927	.3827
	21-30	18-20	.26162	.34550	.942	-.7284	1.2516
		31-40	-.13497	.10904	.729	-.4474	.1775
		41-50	-.10864	.10599	.844	-.4123	.1951
		51-60	-.34338	.12060	.052	-.6889	.0022
	31-40	18-20	.39659	.34081	.772	-.5800	1.3732
		21-30	.13497	.10904	.729	-.1775	.4474
		41-50	.02633	.08951	.997	-.2302	.2828
		51-60	-.20841	.10641	.291	-.5133	.0965
	41-50	18-20	.37026	.33984	.812	-.6035	1.3441
		21-30	.10864	.10599	.844	-.1951	.4123
		31-40	-.02633	.08951	.997	-.2828	.2302
		51-60	-.23474	.10328	.162	-.5307	.0612
field_4e	51-60	18-20	.60500	.34468	.403	-.3827	1.5927
		21-30	.34338	.12060	.052	-.0022	.6889
		31-40	.20841	.10641	.291	-.0965	.5133
		41-50	.23474	.10328	.162	-.0612	.5307
	18-20	21-30	-.17838	.40919	.991	-1.3509	.9941
		31-40	-.40724	.40363	.851	-1.5638	.7493
		41-50	-.31754	.40249	.934	-1.4709	.8358
		51-60	-.61667	.40822	.557	-1.7864	.5531
	21-30	18-20	.17838	.40919	.991	-.9941	1.3509
		31-40	-.22886	.12914	.393	-.5989	.1412
		41-50	-.13917	.12552	.802	-.4988	.2205
		51-60	-.43829*	.14283	.036	-.8476	-.0290
	31-40	18-20	.40724	.40363	.851	-.7493	1.5638
		21-30	.22886	.12914	.393	-.1412	.5989
		41-50	.08969	.10601	.916	-.2141	.3935
		51-60	-.20943	.12602	.460	-.5705	.1517
	41-50	18-20	.31754	.40249	.934	-.8358	1.4709
		21-30	.13917	.12552	.802	-.2205	.4988
		31-40	-.08969	.10601	.916	-.3935	.2141

Dependent Variable			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
field_5e	51-60	51-60	-.29912	.12232	.114	-.6496	.0514
		18-20	.61667	.40822	.557	-.5531	1.7864
		21-30	.43829*	.14283	.036	.0290	.8476
		31-40	.20943	.12602	.460	-.1517	.5705
	18-20	41-50	.29912	.12232	.114	-.0514	.6496
		21-30	-.25946	.36162	.952	-1.2956	.7767
		31-40	-.43049	.35670	.748	-1.4526	.5916
		41-50	-.47544	.35569	.669	-1.4947	.5438
	21-30	51-60	-.67500	.36076	.337	-1.7087	.3587
		18-20	.25946	.36162	.952	-.7767	1.2956
		31-40	-.17103	.11412	.565	-.4980	.1560
		41-50	-.21598	.11093	.297	-.5338	.1019
	31-40	51-60	-.41554*	.12622	.028	-.7772	-.0539
		18-20	.43049	.35670	.748	-.5916	1.4526
		21-30	.17103	.11412	.565	-.1560	.4980
		41-50	-.04495	.09369	.989	-.3134	.2235
	41-50	51-60	-.24451	.11137	.189	-.5636	.0746
		18-20	.47544	.35569	.669	-.5438	1.4947
		21-30	.21598	.11093	.297	-.1019	.5338
		31-40	.04495	.09369	.989	-.2235	.3134
field_total_e	51-60	51-60	-.19956	.10810	.351	-.5093	.1102
		18-20	.67500	.36076	.337	-.3587	1.7087
		21-30	.41554*	.12622	.028	.0539	.7772
		31-40	.24451	.11137	.189	-.0746	.5636
	18-20	41-50	.19956	.10810	.351	-.1102	.5093
		21-30	-.30145	.29622	.847	-1.1502	.5474
		31-40	-.55775	.29219	.317	-1.3950	.2795
		41-50	-.47011	.29137	.491	-1.3050	.3648
	21-30	51-60	-.68750	.29551	.146	-1.5343	.1593
		18-20	.30145	.29622	.847	-.5474	1.1502
		31-40	-.25630	.09348	.063	-.5242	.0116
		41-50	-.16866	.09087	.345	-.4290	.0917
	31-40	51-60	-.38605*	.10339	.022	-.6823	-.0898
		18-20	.55775	.29219	.317	-.2795	1.3950
		21-30	.25630	.09348	.063	-.0116	.5242
		41-50	.08764	.07674	.784	-.1323	.3075
	41-50	51-60	-.12975	.09123	.614	-.3912	.1317
		18-20	.47011	.29137	.491	-.3648	1.3050
		21-30	.16866	.09087	.345	-.0917	.4290
		31-40	-.08764	.07674	.784	-.3075	.1323

Dependent Variable		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
51-60	51-60	-.21739	.08855	.112	-.4711	.0363
	18-20	.68750	.29551	.146	-.1593	1.5343
	21-30	.38605*	.10339	.022	.0898	.6823
	31-40	.12975	.09123	.614	-.1317	.3912
	41-50	.21739	.08855	.112	-.0363	.4711

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Homogeneous Subsets

field_1e

Tukey's HSD_{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
18-20	5	3.4667	
21-30	74	3.9580	3.9580
41-50	152		4.1827
31-40	129		4.2636
51-60	80		4.3292
Sig.		.146	.402

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_2e

Tukey's HSD_{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	
18-20	5	3.6750	
21-30	74	3.8497	
41-50	152	3.9860	
31-40	129	4.1686	
51-60	80	4.2484	
Sig.		.146	

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_3eTukey's HSD _{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05
		1
18-20	5	3.7600
21-30	74	4.0216
41-50	152	4.1303
31-40	129	4.1566
51-60	80	4.3650
Sig.		.082

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_4eTukey's HSD _{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05
		1
18-20	5	3.8667
21-30	74	4.0450
41-50	152	4.1842
31-40	129	4.2739
51-60	80	4.4833
Sig.		.171

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_5eTukey's HSD _{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05
		1
18-20	5	3.8667
21-30	74	4.1261
31-40	129	4.2972
41-50	152	4.3421
51-60	80	4.5417
Sig.		.058

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_total_eTukey's HSD _{a,b}

AGE	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
18-20	5	3.6643	
21-30	74	3.9657	3.9657
41-50	152	4.1344	4.1344
31-40	129	4.2220	4.2220
51-60	80		4.3518
Sig.		.056	.300

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 20.803.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 1:50	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 1 AGE = 2 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	79
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(1 2) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	18-20	5	3.4667	1.00738	.45051
	21-30	74	3.9580	.82468	.09587
field_2e	18-20	5	3.6750	.48894	.21866
	21-30	74	3.8497	.92158	.10713
field_3e	18-20	5	3.7600	1.38130	.61774
	21-30	74	4.0216	.86234	.10025
field_4e	18-20	5	3.8667	.96032	.42947
	21-30	74	4.0450	.84097	.09776
field_5e	18-20	5	3.8667	1.21564	.54365
	21-30	74	4.1261	.94071	.10936
field_total_e	18-20	5	3.6643	.85252	.38126
	21-30	74	3.9657	.73998	.08602

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.046	.831	-1.273	77	.021	-.49129	.38590	-1.25973	.27714
	Equal variances not assumed			-1.067	4.370	.341	-.49129	.46060	-1.72854	.74596
field_2e	Equal variances assumed	3.523	.064	-.418	77	.677	-.17466	.41782	-1.00664	.65731
	Equal variances not assumed			-.717	6.131	.500	-.17466	.24349	-.76739	.41806
field_3e	Equal variances assumed	.955	.332	-.631	77	.053	-.26162	.41436	-1.08671	.56347
	Equal variances not assumed			-.418	4.213	.170	-.26162	.62582	-1.96503	1.44178
field_4e	Equal variances assumed	.106	.745	-.455	77	.650	-.17838	.39165	-.95825	.60149
	Equal variances not assumed			-.405	4.425	.704	-.17838	.44046	-1.35636	.99960
field_5e	Equal variances assumed	.623	.432	-.587	77	.054	-.25946	.44218	-1.13995	.62103
	Equal variances not assumed			-.468	4.330	.662	-.25946	.55454	-1.75394	1.23502
field_total_e	Equal variances assumed	.001	.979	-.874	77	.038	-.30145	.34482	-.98808	.38518
	Equal variances not assumed			-.771	4.417	.480	-.30145	.39084	-1.34736	.74447

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 1:56	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ใช้งาน\spss ผู้ใช้. sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 1 AGE = 3 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	134
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(1 3) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	18-20	5	3.4667	1.00738	.45051
	31-40	129	4.2636	.67430	.05937
field_2e	18-20	5	3.6750	.48894	.21866
	31-40	129	4.1686	.77240	.06801
field_3e	18-20	5	3.7600	1.38130	.61774
	31-40	129	4.1566	.78818	.06940
field_4e	18-20	5	3.8667	.96032	.42947
	31-40	129	4.2739	.92932	.08182
field_5e	18-20	5	3.8667	1.21564	.54365
	31-40	129	4.2972	.81675	.07191
field_total_e	18-20	5	3.6643	.85252	.38126
	31-40	129	4.2220	.67694	.05960

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.687	.409	-2.546	132	.012	-.79690	.31303	-1.41610	-.17770
	Equal variances not assumed			-1.754	4.140	.152	-.79690	.45441	-2.04188	.44808
field_2e	Equal variances assumed	2.100	.150	-1.415	132	.016	-.49360	.34884	-1.18365	.19645
	Equal variances not assumed			-2.156	4.810	.086	-.49360	.22899	-1.08932	.10211
field_3e	Equal variances assumed	2.012	.158	-1.071	132	.029	-.39659	.37035	-1.12919	.33601
	Equal variances not assumed			-.638	4.102	.056	-.39659	.62162	-2.10577	1.31259
field_4e	Equal variances assumed	.199	.657	-.960	132	.034	-.40724	.42402	-1.24598	.43151
	Equal variances not assumed			-.931	4.295	.101	-.40724	.43719	-1.58885	.77438
field_5e	Equal variances assumed	1.897	.171	-1.136	132	.026	-.43049	.37907	-1.18032	.31934
	Equal variances not assumed			-.785	4.141	.475	-.43049	.54839	-1.93280	1.07182
field_total_e	Equal variances assumed	.115	.735	-1.792	132	.045	-.55775	.31128	-1.17348	.05798
	Equal variances not assumed			-1.445	4.198	.219	-.55775	.38589	-1.60953	.49402

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 1:58	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၇၇၇၇\spss ချိတ်ကိုင်.
	Active Dataset	sav
	Filter	DataSet1
	Weight	AGE = 1 AGE = 4
	Split File	(FILTER)
	N of Rows in Working Data File	<none>
		<none>
Missing Value Handling	Definition of Missing	157
	Cases Used	User defined missing values are treated as missing.
Syntax		Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
		T-TEST
		GROUPS=AGE(1 4)
		/MISSING=ANALYSIS
		/VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e
		/CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	18-20	5	3.4667	1.00738	.45051
	41-50	152	4.1827	.66377	.05384
field_2e	18-20	5	3.6750	.48894	.21866
	41-50	152	3.9860	.78854	.06396
field_3e	18-20	5	3.7600	1.38130	.61774
	41-50	152	4.1303	.70354	.05706
field_4e	18-20	5	3.8667	.96032	.42947
	41-50	152	4.1842	.96654	.07840
field_5e	18-20	5	3.8667	1.21564	.54365
	41-50	152	4.3421	.74875	.06073
field_total_e	18-20	5	3.6643	.85252	.38126
	41-50	152	4.1344	.62601	.05078

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.913	.341	-2.335	155	.021	-.71608	.30672	-1.32197	-.11019
	Equal variances not assumed			-1.578	4.115	.188	-.71608	.45372	-1.96204	.52988
field_2e	Equal variances assumed	1.747	.188	-.875	155	.038	-.31102	.35554	-1.01335	.39132
	Equal variances not assumed			-1.365	4.713	.234	-.31102	.22782	-.90755	.28552
field_3e	Equal variances assumed	3.646	.058	-1.117	155	.027	-.37026	.33134	-1.02478	.28425
	Equal variances not assumed			-.597	4.069	.382	-.37026	.62037	-2.08130	1.34077
field_4e	Equal variances assumed	.308	.580	-.723	155	.047	-.31754	.43923	-1.18519	.55010
	Equal variances not assumed			-.727	4.271	.505	-.31754	.43657	-1.49992	.86483
field_5e	Equal variances assumed	3.109	.080	-1.368	155	.017	-.47544	.34742	-1.16174	.21086
	Equal variances not assumed			-.869	4.100	.233	-.47544	.54703	-1.97968	1.02881
field_total_e	Equal variances assumed	.434	.511	-1.634	155	.010	-.47011	.28765	-1.03833	.09810
	Equal variances not assumed			-1.222	4.143	.287	-.47011	.38462	-1.52361	.58338

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 1:59	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 1 AGE = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	85
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(1 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	18-20	5	3.4667	1.00738	.45051
	51-60	80	4.3292	.54503	.06094
field_2e	18-20	5	3.6750	.48894	.21866
	51-60	80	4.2484	.72765	.08135
field_3e	18-20	5	3.7600	1.38130	.61774
	51-60	80	4.3650	.58485	.06539
field_4e	18-20	5	3.8667	.96032	.42947
	51-60	80	4.4833	.65796	.07356
field_5e	18-20	5	3.8667	1.21564	.54365
	51-60	80	4.5417	.57215	.06397
field_total_e	18-20	5	3.6643	.85252	.38126
	51-60	80	4.3518	.47808	.05345

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	2.770	.100	-3.249	83	.002	-.86250	.26547	-1.39051	-.33449
	Equal variances not assumed			-1.897	4.148	.128	-.86250	.45462	-2.10720	.38220
field_2e	Equal variances assumed	1.772	.187	-1.733	83	.009	-.57344	.33096	-1.23171	.08484
	Equal variances not assumed			-2.458	5.179	.056	-.57344	.23330	-1.16698	.02011
field_3e	Equal variances assumed	7.235	.009	-2.031	83	.045	-.60500	.29786	-1.19744	-.01256
	Equal variances not assumed			-.974	4.090	.038	-.60500	.62119	-2.31481	1.10481
field_4e	Equal variances assumed	.075	.784	-1.980	83	.051	-.61667	.31146	-1.23614	.00281
	Equal variances not assumed			-1.415	4.238	.226	-.61667	.43572	-1.80011	.56677
field_5e	Equal variances assumed	10.471	.002	-2.367	83	.020	-.67500	.28521	-1.24227	-.10773
	Equal variances not assumed			-1.233	4.111	.028	-.67500	.54740	-2.17871	.82871
field_total_e	Equal variances assumed	2.293	.134	-2.968	83	.004	-.68750	.23167	-1.14829	-.22671
	Equal variances not assumed			-1.786	4.159	.146	-.68750	.38499	-1.74050	.36550

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:01	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ភីក្រា\spss ភីក្រា.
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 2 AGE = 3 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	203
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(2 3) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	21-30	74	3.9580	.82468	.09587
	31-40	129	4.2636	.67430	.05937
field_2e	21-30	74	3.8497	.92158	.10713
	31-40	129	4.1686	.77240	.06801
field_3e	21-30	74	4.0216	.86234	.10025
	31-40	129	4.1566	.78818	.06940
field_4e	21-30	74	4.0450	.84097	.09776
	31-40	129	4.2739	.92932	.08182
field_5e	21-30	74	4.1261	.94071	.10936
	31-40	129	4.2972	.81675	.07191
field_total_e	21-30	74	3.9657	.73998	.08602
	31-40	129	4.2220	.67694	.05960

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	2.733	.100	-2.861	201	.005	-.30561	.10682	-.51623	-.09498
	Equal variances not assumed			-2.710	128.916	.008	-.30561	.11276	-.52871	-.08251
field_2e	Equal variances assumed	3.929	.049	-2.636	201	.009	-.31894	.12099	-.55752	-.08037
	Equal variances not assumed			-2.513	131.507	.013	-.31894	.12689	-.56996	-.06793
field_3e	Equal variances assumed	1.926	.167	-1.134	201	.258	-.13497	.11898	-.36958	.09964
	Equal variances not assumed			-1.107	141.232	.270	-.13497	.12192	-.37599	.10606
field_4e	Equal variances assumed	.298	.586	-1.747	201	.082	-.22886	.13099	-.48714	.02943
	Equal variances not assumed			-1.795	164.936	.074	-.22886	.12748	-.48057	.02285
field_5e	Equal variances assumed	2.162	.143	-1.358	201	.074	-.17103	.12597	-.41942	.07736
	Equal variances not assumed			-1.307	135.350	.094	-.17103	.13088	-.42987	.08780
field_total_e	Equal variances assumed	1.317	.252	-2.509	201	.013	-.25630	.10215	-.45773	-.05488
	Equal variances not assumed			-2.449	141.336	.016	-.25630	.10465	-.46319	-.04942

T-Test

Notes

Output Created		6/6/2021 2:05
Comments		
Input	Data	C:\Users\၇၇၇၇\spss ချက်ကိုင်.
	Active Dataset	sav
	Filter	DataSet1
	Weight	AGE = 2 AGE = 4
	Split File	(FILTER)
	N of Rows in Working Data File	<none>
		<none>
Missing Value Handling	Definition of Missing	226
	Cases Used	User defined missing values are treated as missing.
Syntax		Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
		T-TEST
		GROUPS=AGE(2 4)
		/MISSING=ANALYSIS
		/VARIABLES=field_1e
		field_2e field_3e field_4e
		field_5e field_total_e
		/CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	21-30	74	3.9580	.82468	.09587
	41-50	152	4.1827	.66377	.05384
field_2e	21-30	74	3.8497	.92158	.10713
	41-50	152	3.9860	.78854	.06396
field_3e	21-30	74	4.0216	.86234	.10025
	41-50	152	4.1303	.70354	.05706
field_4e	21-30	74	4.0450	.84097	.09776
	41-50	152	4.1842	.96654	.07840
field_5e	21-30	74	4.1261	.94071	.10936
	41-50	152	4.3421	.74875	.06073
field_total_e	21-30	74	3.9657	.73998	.08602
	41-50	152	4.1344	.62601	.05078

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	4.672	.032	-2.202	224	.029	-.22479	.10208	-.42595	-.02363
	Equal variances not assumed			-2.044	120.513	.043	-.22479	.10995	-.44248	-.00711
field_2e	Equal variances assumed	4.191	.042	-1.153	224	.250	-.13636	.11825	-.36938	.09667
	Equal variances not assumed			-1.093	126.541	.277	-.13636	.12477	-.38327	.11055
field_3e	Equal variances assumed	7.663	.006	-1.010	224	.314	-.10864	.10758	-.32064	.10336
	Equal variances not assumed			-.942	121.794	.348	-.10864	.11535	-.33699	.11971
field_4e	Equal variances assumed	.922	.338	-1.059	224	.291	-.13917	.13147	-.39824	.11991
	Equal variances not assumed			-1.111	164.243	.268	-.13917	.12531	-.38660	.10827
field_5e	Equal variances assumed	5.910	.016	-1.867	224	.063	-.21598	.11571	-.44399	.01203
	Equal variances not assumed			-1.727	119.480	.087	-.21598	.12509	-.46366	.03170
field_total_e	Equal variances assumed	4.827	.029	-1.789	224	.075	-.16866	.09431	-.35450	.01717
	Equal variances not assumed			-1.689	125.374	.094	-.16866	.09989	-.36635	.02902

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:07	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 2 AGE = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	154
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(2 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	21-30	74	3.9580	.82468	.09587
	51-60	80	4.3292	.54503	.06094
field_2e	21-30	74	3.8497	.92158	.10713
	51-60	80	4.2484	.72765	.08135
field_3e	21-30	74	4.0216	.86234	.10025
	51-60	80	4.3650	.58485	.06539
field_4e	21-30	74	4.0450	.84097	.09776
	51-60	80	4.4833	.65796	.07356
field_5e	21-30	74	4.1261	.94071	.10936
	51-60	80	4.5417	.57215	.06397
field_total_e	21-30	74	3.9657	.73998	.08602
	51-60	80	4.3518	.47808	.05345

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	12.949	.000	-3.318	152	.001	-.37121	.11186	-.59221	-.15020
	Equal variances not assumed			-3.268	125.043	.001	-.37121	.11359	-.59603	-.14639
field_2e	Equal variances assumed	5.306	.023	-2.992	152	.003	-.39878	.13330	-.66214	-.13541
	Equal variances not assumed			-2.964	138.813	.004	-.39878	.13452	-.66475	-.13280
field_3e	Equal variances assumed	12.973	.000	-2.911	152	.004	-.34338	.11796	-.57644	-.11032
	Equal variances not assumed			-2.869	127.077	.005	-.34338	.11969	-.58021	-.10654
field_4e	Equal variances assumed	3.255	.073	-3.616	152	.000	-.43829	.12120	-.67774	-.19884
	Equal variances not assumed			-3.582	138.146	.000	-.43829	.12235	-.68020	-.19638
field_5e	Equal variances assumed	15.393	.000	-3.340	152	.001	-.41554	.12443	-.66137	-.16971
	Equal variances not assumed			-3.280	118.666	.001	-.41554	.12669	-.66641	-.16467
field_total_e	Equal variances assumed	14.686	.000	-3.874	152	.000	-.38605	.09966	-.58294	-.18916
	Equal variances not assumed			-3.812	123.272	.000	-.38605	.10128	-.58652	-.18559

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:10	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 3 AGE = 4 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	281
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(3 4) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.02

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	31-40	129	4.2636	.67430	.05937
	41-50	152	4.1827	.66377	.05384
field_2e	31-40	129	4.1686	.77240	.06801
	41-50	152	3.9860	.78854	.06396
field_3e	31-40	129	4.1566	.78818	.06940
	41-50	152	4.1303	.70354	.05706
field_4e	31-40	129	4.2739	.92932	.08182
	41-50	152	4.1842	.96654	.07840
field_5e	31-40	129	4.2972	.81675	.07191
	41-50	152	4.3421	.74875	.06073
field_total_e	31-40	129	4.2220	.67694	.05960
	41-50	152	4.1344	.62601	.05078

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.410	.523	1.010	279	.314	.08082	.08004	-.07674	.23838
	Equal variances not assumed			1.008	270.195	.314	.08082	.08015	-.07697	.23861
field_2e	Equal variances assumed	.013	.909	1.952	279	.052	.18258	.09352	-.00150	.36667
	Equal variances not assumed			1.956	273.317	.052	.18258	.09336	-.00121	.36638
field_3e	Equal variances assumed	2.204	.139	.296	279	.768	.02633	.08901	-.14890	.20155
	Equal variances not assumed			.293	259.178	.770	.02633	.08984	-.15059	.20324
field_4e	Equal variances assumed	.221	.638	.789	279	.431	.08969	.11368	-.13409	.31348
	Equal variances not assumed			.792	274.667	.429	.08969	.11332	-.13339	.31277
field_5e	Equal variances assumed	1.059	.304	-.481	279	.631	-.04495	.09346	-.22892	.13902
	Equal variances not assumed			-.478	262.506	.633	-.04495	.09413	-.23028	.14039
field_total_e	Equal variances assumed	1.417	.235	1.127	279	.261	.08764	.07780	-.06550	.24078
	Equal variances not assumed			1.119	263.546	.264	.08764	.07830	-.06653	.24181

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:12	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 3 AGE = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	209
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(3 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	31-40	129	4.2636	.67430	.05937
	51-60	80	4.3292	.54503	.06094
field_2e	31-40	129	4.1686	.77240	.06801
	51-60	80	4.2484	.72765	.08135
field_3e	31-40	129	4.1566	.78818	.06940
	51-60	80	4.3650	.58485	.06539
field_4e	31-40	129	4.2739	.92932	.08182
	51-60	80	4.4833	.65796	.07356
field_5e	31-40	129	4.2972	.81675	.07191
	51-60	80	4.5417	.57215	.06397
field_total_e	31-40	129	4.2220	.67694	.05960
	51-60	80	4.3518	.47808	.05345

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	7.098	.008	-.734	207	.464	-.06560	.08939	-.24183	.11062
	Equal variances not assumed			-.771	192.891	.442	-.06560	.08508	-.23340	.10220
field_2e	Equal variances assumed	.343	.559	-.742	207	.459	-.07983	.10753	-.29183	.13217
	Equal variances not assumed			-.753	175.187	.453	-.07983	.10603	-.28910	.12943
field_3e	Equal variances assumed	4.965	.027	-2.041	207	.042	-.20841	.10209	-.40969	-.00713
	Equal variances not assumed			-2.186	200.328	.030	-.20841	.09535	-.39643	-.02040
field_4e	Equal variances assumed	5.283	.023	-1.760	207	.080	-.20943	.11900	-.44404	.02518
	Equal variances not assumed			-1.903	203.320	.058	-.20943	.11003	-.42637	.00751
field_5e	Equal variances assumed	7.471	.007	-2.344	207	.020	-.24451	.10433	-.45019	-.03883
	Equal variances not assumed			-2.540	203.879	.012	-.24451	.09625	-.43427	-.05475
field_total_e	Equal variances assumed	8.408	.004	-1.498	207	.136	-.12975	.08663	-.30054	.04105
	Equal variances not assumed			-1.621	203.456	.017	-.12975	.08006	-.28760	.02810

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:13	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၂ိုက်၂ိုက်\spss ခိုက်၂ိုက်.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	AGE = 4 AGE = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	232
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=AGE(4 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Group Statistics

AGE		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	41-50	152	4.1827	.66377	.05384
	51-60	80	4.3292	.54503	.06094
field_2e	41-50	152	3.9860	.78854	.06396
	51-60	80	4.2484	.72765	.08135
field_3e	41-50	152	4.1303	.70354	.05706
	51-60	80	4.3650	.58485	.06539
field_4e	41-50	152	4.1842	.96654	.07840
	51-60	80	4.4833	.65796	.07356
field_5e	41-50	152	4.3421	.74875	.06073
	51-60	80	4.5417	.57215	.06397
field_total_e	41-50	152	4.1344	.62601	.05078
	51-60	80	4.3518	.47808	.05345

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	4.333	.038	-1.695	230	.092	-.14642	.08640	-.31666	.02382
	Equal variances not assumed			-1.801	189.926	.073	-.14642	.08131	-.30681	.01397
field_2e	Equal variances assumed	.223	.637	-2.473	230	.014	-.26242	.10610	-.47148	-.05336
	Equal variances not assumed			-2.536	172.385	.012	-.26242	.10349	-.46668	-.05816
field_3e	Equal variances assumed	.872	.351	-2.555	230	.011	-.23474	.09188	-.41577	-.05371
	Equal variances not assumed			-2.705	188.082	.007	-.23474	.08679	-.40594	-.06354
field_4e	Equal variances assumed	7.423	.007	-2.481	230	.014	-.29912	.12058	-.53670	-.06155
	Equal variances not assumed			-2.782	215.154	.006	-.29912	.10751	-.51102	-.08722
field_5e	Equal variances assumed	3.681	.056	-2.084	230	.038	-.19956	.09575	-.38822	-.01091
	Equal variances not assumed			-2.262	200.413	.025	-.19956	.08821	-.37349	-.02563
field_total_e	Equal variances assumed	3.463	.064	-2.716	230	.007	-.21739	.08004	-.37509	-.05968
	Equal variances not assumed			-2.949	200.494	.004	-.21739	.07372	-.36276	-.07201

Oneway

Notes

Output Created		6/6/2021 2:20
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแล.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on cases with no missing data for any variable in the analysis.
Syntax		ONEWAY field1 field2 field3 field4 field5 realize BY EDU /STATISTICS DESCRIPTIVES /MISSING ANALYSIS.
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
field1	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.0000	1.05409	.24183	3.4919	4.5081	1.67	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.1323	.52425	.11440	3.8936	4.3709	3.11	4.89
	จบปริญญาตรี	263	4.1867	.65119	.04015	4.1077	4.2658	1.44	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.2222	.73394	.06270	4.0982	4.3462	1.22	5.00
	Total	440	4.1871	.69288	.03303	4.1222	4.2520	1.22	5.00
field2	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.0724	.87630	.20104	3.6500	4.4947	2.13	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	3.8393	.76968	.16796	3.4889	4.1896	2.38	5.00
	จบปริญญาตรี	263	4.0670	.79970	.04931	3.9699	4.1641	1.38	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.0812	.81315	.06947	3.9438	4.2186	1.13	5.00
	Total	440	4.0608	.80467	.03836	3.9854	4.1362	1.13	5.00
field3	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.2421	.90818	.20835	3.8044	4.6798	1.40	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.2095	.69419	.15149	3.8935	4.5255	3.00	5.00
	จบปริญญาตรี	263	4.1688	.74307	.04582	4.0786	4.2590	1.40	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.1182	.76372	.06525	3.9892	4.2473	1.00	5.00
	Total	440	4.1582	.75299	.03590	4.0876	4.2287	1.00	5.00
field4	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.2982	.89508	.20535	3.8668	4.7297	2.33	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.2698	.74996	.16365	3.9285	4.6112	2.67	5.00
	จบปริญญาตรี	263	4.2180	.88564	.05461	4.1105	4.3255	1.00	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.2628	.93361	.07976	4.1050	4.4205	1.00	5.00
	Total	440	4.2379	.89289	.04257	4.1542	4.3215	1.00	5.00
field5	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.2632	.90662	.20799	3.8262	4.7001	2.00	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.2698	.88581	.19330	3.8666	4.6731	2.00	5.00
	จบปริญญาตรี	263	4.3169	.79980	.04932	4.2197	4.4140	1.00	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.3528	.74729	.06385	4.2265	4.4791	1.00	5.00
	Total	440	4.3235	.79045	.03768	4.2494	4.3975	1.00	5.00
ความตระหนัก	ต่ำกว่าปริญญาตรี	19	4.1241	.86204	.19776	3.7086	4.5395	2.29	5.00
	กำลังศึกษาปริญญาตรี	21	4.0918	.53100	.11587	3.8501	4.3335	3.29	4.93
	จบปริญญาตรี	263	4.1666	.64098	.03952	4.0888	4.2444	1.57	5.00
	สูงกว่าปริญญาตรี	137	4.1817	.66127	.05650	4.0700	4.2934	1.21	5.00
	Total	440	4.1659	.65146	.03106	4.1049	4.2269	1.21	5.00

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
field1	Between Groups	.897	3	.299	.621	.601
	Within Groups	209.857	436	.481		
	Total	210.754	439			
field2	Between Groups	1.100	3	.367	.565	.639
	Within Groups	283.149	436	.649		
	Total	284.249	439			
field3	Between Groups	.437	3	.146	.256	.857
	Within Groups	248.473	436	.570		
	Total	248.911	439			
field4	Between Groups	.280	3	.093	.116	.951
	Within Groups	349.711	436	.802		
	Total	349.991	439			
field5	Between Groups	.259	3	.086	.137	.938
	Within Groups	274.032	436	.629		
	Total	274.291	439			
ความตระหนักรู้	Between Groups	.183	3	.061	.143	.934
	Within Groups	186.129	436	.427		
	Total	186.312	439			

Oneway

Notes

Output Created		6/6/2021 2:25
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on cases with no missing data for any variable in the analysis.
Syntax		ONEWAY field1 field2 field3 field4 field5 realize BY OCC /STATISTICS DESCRIPTIVES /MISSING ANALYSIS.
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
field1	student	18	4.01	.744	.17531	3.6425	4.3822	1.78	4.89
	official	29	4.06	1.002	.18599	3.6803	4.4423	1.44	5.00
	employee	251	4.21	.683	.04308	4.1214	4.2911	1.22	5.00
	owner	64	4.12	.684	.08546	3.9507	4.2923	1.22	5.00
	freelance	63	4.27	.597	.07516	4.1196	4.4201	1.67	5.00
	other	15	4.25	.494	.12760	3.9782	4.5255	3.22	5.00
	Total	440	4.19	.693	.03303	4.1222	4.2520	1.22	5.00
field2	student	18	3.78	.662	.15608	3.4485	4.1071	2.38	5.00
	official	29	4.18	.893	.16583	3.8370	4.5164	2.00	5.00
	employee	251	4.09	.824	.05201	3.9842	4.1891	1.13	5.00
	owner	64	3.99	.839	.10484	3.7768	4.1958	1.75	5.00
	freelance	63	4.07	.698	.08795	3.8917	4.2433	2.13	5.00
	other	15	4.03	.746	.19267	3.6201	4.4466	3.00	5.00
	Total	440	4.06	.805	.03836	3.9854	4.1362	1.13	5.00
field3	student	18	4.16	.962	.22669	3.6773	4.6338	1.40	5.00
	official	29	4.15	.883	.16390	3.8160	4.4875	1.80	5.00
	employee	251	4.16	.739	.04662	4.0659	4.2496	1.00	5.00
	owner	64	4.19	.809	.10118	3.9916	4.3959	1.00	5.00
	freelance	63	4.14	.689	.08675	3.9694	4.3163	2.60	5.00
	other	15	4.09	.544	.14057	3.7918	4.3948	3.20	5.00
	Total	440	4.16	.753	.03590	4.0876	4.2287	1.00	5.00
field4	student	18	4.13	.841	.19828	3.7113	4.5480	2.33	5.00
	official	29	4.28	.926	.17198	3.9236	4.6281	1.67	5.00
	employee	251	4.21	.910	.05746	4.0967	4.3230	1.00	5.00
	owner	64	4.31	.911	.11388	4.0797	4.5349	1.00	5.00
	freelance	63	4.33	.761	.09585	4.1364	4.5196	2.00	5.00
	other	15	4.09	1.102	.28446	3.4788	4.6990	1.33	5.00
	Total	440	4.24	.893	.04257	4.1542	4.3215	1.00	5.00
field5	student	18	4.22	.886	.20874	3.7818	4.6626	2.00	5.00
	official	29	4.17	1.037	.19265	3.7778	4.5670	1.00	5.00
	employee	251	4.33	.767	.04842	4.2327	4.4234	1.00	5.00
	owner	64	4.38	.830	.10380	4.1676	4.5824	2.00	5.00
	freelance	63	4.39	.725	.09131	4.2090	4.5741	2.00	5.00
	other	15	4.16	.653	.16861	3.7939	4.5172	3.00	5.00
	Total	440	4.32	.790	.03768	4.2494	4.3975	1.00	5.00

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
ความ ตระหนักรู้	student	18	4.01	.633	.14920	3.6912	4.3207	2.29	4.93
	official	29	4.15	.884	.16413	3.8091	4.4815	1.64	5.00
	employee	251	4.18	.653	.04125	4.0956	4.2581	1.21	5.00
	owner	64	4.1429	.68565	.08571	3.9716	4.3141	1.39	5.00
	freelance	63	4.2086	.52148	.06570	4.0773	4.3399	2.54	5.00
	other	15	4.1333	.51622	.13329	3.8475	4.4192	3.50	5.00
	Total	440	4.1659	.65146	.03106	4.1049	4.2269	1.21	5.00

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
field1	Between Groups	1.870	5	.374	.777	.566
	Within Groups	208.884	434	.481		
	Total	210.754	439			
field2	Between Groups	2.368	5	.474	.729	.602
	Within Groups	281.880	434	.649		
	Total	284.249	439			
field3	Between Groups	.160	5	.032	.056	.998
	Within Groups	248.750	434	.573		
	Total	248.911	439			
field4	Between Groups	1.604	5	.321	.400	.849
	Within Groups	348.387	434	.803		
	Total	349.991	439			
field5	Between Groups	1.736	5	.347	.553	.736
	Within Groups	272.554	434	.628		
	Total	274.291	439			
ความตระหนักรู้	Between Groups	.668	5	.134	.312	.906
	Within Groups	185.644	434	.428		
	Total	186.312	439			

Oneway

Notes

Output Created	6/6/2021 2:29	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ភីក្រា\Documents\spss ភីក្រា.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on cases with no missing data for any variable in the analysis.
Syntax		ONEWAY field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e BY SALARY /MISSING ANALYSIS /POSTHOC=TUKEY ALPHA(0.05).
Resources	Processor Time	00:00:00.16
	Elapsed Time	00:00:00.10

Descriptives

		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error	95% Confidence Interval for Mean		Minimum	Maximum
						Lower Bound	Upper Bound		
field1	under 15000	38	4.0175	.61215	.09930	3.8163	4.2188	2.11	5.00
	15001-35000	119	4.1681	.71569	.06561	4.0381	4.2980	1.44	5.00
	35001-50000	90	4.2272	.66790	.07040	4.0873	4.3670	1.44	5.00
	50001-100000	115	4.2251	.72060	.06720	4.0920	4.3582	1.22	5.00
	more 100000	78	4.1966	.68468	.07753	4.0422	4.3510	1.22	5.00
	Total	440	4.1871	.69288	.03303	4.1222	4.2520	1.22	5.00
field2	under 15000	38	3.6743	.66687	.10818	3.4551	3.8935	2.38	5.00
	15001-35000	119	4.1082	.82015	.07518	3.9593	4.2571	1.63	5.00
	35001-50000	90	4.0750	.81824	.08625	3.9036	4.2464	1.25	5.00
	50001-100000	115	4.1076	.78707	.07340	3.9622	4.2530	1.13	5.00
	more 100000	78	4.0913	.82121	.09298	3.9062	4.2765	1.38	5.00
	Total	440	4.0608	.80467	.03836	3.9854	4.1362	1.13	5.00
field3	under 15000	38	3.9895	.61854	.10034	3.7862	4.1928	3.00	5.00
	15001-35000	119	4.2000	.77197	.07077	4.0599	4.3401	1.80	5.00
	35001-50000	90	4.1467	.77070	.08124	3.9852	4.3081	1.40	5.00
	50001-100000	115	4.2087	.66932	.06241	4.0851	4.3323	1.00	5.00
	more 100000	78	4.1154	.87358	.09891	3.9184	4.3123	1.00	5.00
	Total	440	4.1582	.75299	.03590	4.0876	4.2287	1.00	5.00
field4	under 15000	38	4.0439	.70251	.11396	3.8130	4.2748	2.67	5.00
	15001-35000	119	4.2213	.89913	.08242	4.0581	4.3845	1.00	5.00
	35001-50000	90	4.2519	.96027	.10122	4.0507	4.4530	1.00	5.00
	50001-100000	115	4.2899	.83599	.07796	4.1354	4.4443	1.00	5.00
	more 100000	78	4.2650	.97199	.11006	4.0458	4.4841	1.00	5.00
	Total	440	4.2379	.89289	.04257	4.1542	4.3215	1.00	5.00
field5	under 15000	38	4.1228	.83978	.13623	3.8468	4.3988	2.00	5.00
	15001-35000	119	4.2857	.85732	.07859	4.1301	4.4413	1.00	5.00
	35001-50000	90	4.4148	.71947	.07584	4.2641	4.5655	2.00	5.00
	50001-100000	115	4.3739	.73898	.06891	4.2374	4.5104	1.00	5.00
	more 100000	78	4.2991	.80866	.09156	4.1168	4.4815	2.00	5.00
	Total	440	4.3235	.79045	.03768	4.2494	4.3975	1.00	5.00
ความ ตระหนักรู้	under 15000	38	3.9286	.51192	.08304	3.7603	4.0968	2.86	5.00
	15001-35000	119	4.1750	.69003	.06325	4.0497	4.3002	1.64	5.00
	35001-50000	90	4.1921	.66174	.06975	4.0535	4.3307	1.57	5.00
	50001-100000	115	4.2115	.59969	.05592	4.1007	4.3223	1.21	5.00
	more 100000	78	4.1703	.70257	.07955	4.0119	4.3287	1.39	5.00
	Total	440	4.1659	.65146	.03106	4.1049	4.2269	1.21	5.00

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
field1	Between Groups	1.453	4	.363	.755	.555
	Within Groups	209.301	435	.481		
	Total	210.754	439			
field2	Between Groups	6.285	4	1.571	2.459	.045
	Within Groups	277.963	435	.639		
	Total	284.249	439			
field3	Between Groups	1.738	4	.434	.765	.549
	Within Groups	247.173	435	.568		
	Total	248.911	439			
field4	Between Groups	1.849	4	.462	.577	.679
	Within Groups	348.142	435	.800		
	Total	349.991	439			
field5	Between Groups	2.789	4	.697	1.117	.348
	Within Groups	271.501	435	.624		
	Total	274.291	439			
ความตระหนักรู้	Between Groups	2.452	4	.613	1.450	.216
	Within Groups	183.860	435	.423		
	Total	186.312	439			

Post Hoc Tests

Multiple Comparisons

Tukey's HSD

Dependent Variable			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
field_1e	under 15000	15001-35000	-.15052	.12925	.772	-.5209	.2198
		35001-50000	-.20962	.13419	.523	-.5941	.1749
		50001-100000	-.20758	.12979	.500	-.5795	.1643
		more 100000	-.17904	.13722	.689	-.5722	.2142
	15001-35000	under 15000	.15052	.12925	.772	-.2198	.5209
		35001-50000	-.05909	.09690	.973	-.3368	.2186
		50001-100000	-.05705	.09070	.970	-.3170	.2029
		more 100000	-.02851	.10105	.997	-.3181	.2611
	35001-50000	under 15000	.20962	.13419	.523	-.1749	.5941
		15001-35000	.05909	.09690	.973	-.2186	.3368
		50001-100000	.00204	.09762	.974	-.2777	.2818
		more 100000	.03058	.10731	.997	-.2769	.3381
	50001-100000	under 15000	.20758	.12979	.500	-.1643	.5795
		15001-35000	.05705	.09070	.970	-.2029	.3170
		35001-50000	-.00204	.09762	.974	-.2818	.2777
		more 100000	.02854	.10175	.997	-.2630	.3201
	more 100000	under 15000	.17904	.13722	.689	-.2142	.5722
		15001-35000	.02851	.10105	.997	-.2611	.3181
		35001-50000	-.03058	.10731	.997	-.3381	.2769
		50001-100000	-.02854	.10175	.997	-.3201	.2630
field_2e	under 15000	15001-35000	-.43385*	.14895	.046	-.8607	-.0070
		35001-50000	-.40066	.15465	.085	-.8438	.0425
		50001-100000	-.43327*	.14957	.047	-.8619	-.0047
		more 100000	-.41700	.15814	.077	-.8701	.0361
	15001-35000	under 15000	.43385*	.14895	.046	.0070	.8607
		35001-50000	.03319	.11167	.997	-.2868	.3532
		50001-100000	.00058	.10453	1.000	-.2989	.3001
		more 100000	.01685	.11646	.998	-.3169	.3505
	35001-50000	under 15000	.40066	.15465	.085	-.0425	.8438
		15001-35000	-.03319	.11167	.997	-.3532	.2868
		50001-100000	-.03261	.11250	.997	-.3550	.2898
		more 100000	-.01635	.12366	.998	-.3707	.3380
	50001-100000	under 15000	.43327*	.14957	.047	.0047	.8619
		15001-35000	-.00058	.10453	1.000	-.3001	.2989

Dependent Variable		Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval		
					Lower Bound	Upper Bound	
field_3e	35001-50000	.03261	.11250	.997	-.2898	.3550	
	more 100000	.01626	.11726	.998	-.3197	.3523	
	under 15000	.41700	.15814	.077	-.0361	.8701	
	15001-35000	-.01685	.11646	.998	-.3505	.3169	
	35001-50000	.01635	.12366	.998	-.3380	.3707	
	50001-100000	-.01626	.11726	.998	-.3523	.3197	
	under 15000	15001-35000	-.21053	.14046	.564	-.6130	.1919
	35001-50000	-.15719	.14583	.818	-.5751	.2607	
	50001-100000	-.21922	.14105	.529	-.6234	.1849	
	more 100000	-.12591	.14912	.917	-.5532	.3014	
	15001-35000	under 15000	.21053	.14046	.564	-.1919	.6130
	35001-50000	.05333	.10530	.986	-.2484	.3551	
	50001-100000	-.00870	.09857	.994	-.2911	.2737	
	more 100000	.08462	.10982	.939	-.2301	.3993	
	35001-50000	under 15000	.15719	.14583	.818	-.2607	.5751
	15001-35000	-.05333	.10530	.986	-.3551	.2484	
	50001-100000	-.06203	.10609	.976	-.3660	.2420	
	more 100000	.03128	.11661	.996	-.3029	.3654	
	50001-100000	under 15000	.21922	.14105	.529	-.1849	.6234
	15001-35000	.00870	.09857	.994	-.2737	.2911	
	35001-50000	.06203	.10609	.976	-.2420	.3660	
	more 100000	.09331	.11057	.917	-.2235	.4101	
	more 100000	under 15000	.12591	.14912	.917	-.3014	.5532
	15001-35000	-.08462	.10982	.939	-.3993	.2301	
	field_4e	35001-50000	-.03128	.11661	.996	-.3654	.3029
50001-100000		-.09331	.11057	.917	-.4101	.2235	
under 15000		15001-35000	-.17743	.16669	.825	-.6551	.3002
35001-50000		-.20799	.17307	.751	-.7039	.2879	
50001-100000		-.24600	.16739	.583	-.7257	.2337	
more 100000		-.22110	.17698	.723	-.7282	.2860	
15001-35000		under 15000	.17743	.16669	.825	-.3002	.6551
35001-50000		-.03056	.12497	.995	-.3887	.3275	
50001-100000		-.06857	.11698	.976	-.4038	.2666	
more 100000		-.04367	.13033	.997	-.4171	.3298	
35001-50000		under 15000	.20799	.17307	.751	-.2879	.7039
15001-35000		.03056	.12497	.995	-.3275	.3887	
50001-100000		-.03800	.12590	.997	-.3988	.3228	
more 100000		-.01311	.13839	.995	-.4097	.3835	
50001-100000		under 15000	.24600	.16739	.583	-.2337	.7257
15001-35000		.06857	.11698	.976	-.2666	.4038	
35001-50000	.03800	.12590	.997	-.3228	.3988		

Dependent Variable			Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
						Lower Bound	Upper Bound
field_5e	more 100000	more 100000	.02490	.13122	.992	-.3511	.4009
		under 15000	.22110	.17698	.723	-.2860	.7282
		15001-35000	.04367	.13033	.997	-.3298	.4171
		35001-50000	.01311	.13839	.995	-.3835	.4097
		50001-100000	-.02490	.13122	.992	-.4009	.3511
	under 15000	15001-35000	-.16291	.14721	.803	-.5847	.2589
		35001-50000	-.29201	.15284	.316	-.7300	.1459
		50001-100000	-.25111	.14782	.437	-.6747	.1725
	15001-35000	more 100000	-.17634	.15629	.792	-.6242	.2715
		under 15000	.16291	.14721	.803	-.2589	.5847
		35001-50000	-.12910	.11036	.769	-.4453	.1871
	35001-50000	50001-100000	-.08820	.10331	.913	-.3842	.2078
		more 100000	-.01343	.11509	.997	-.3432	.3164
		under 15000	.29201	.15284	.316	-.1459	.7300
	50001-100000	15001-35000	.12910	.11036	.769	-.1871	.4453
		50001-100000	.04090	.11119	.993	-.2777	.3595
		more 100000	.11567	.12222	.878	-.2345	.4659
field_total_e	more 100000	under 15000	.25111	.14782	.437	-.1725	.6747
		15001-35000	.08820	.10331	.913	-.2078	.3842
		35001-50000	-.04090	.11119	.993	-.3595	.2777
	under 15000	more 100000	.07477	.11588	.967	-.2573	.4068
		under 15000	.17634	.15629	.792	-.2715	.6242
		15001-35000	.01343	.11509	.997	-.3164	.3432
	15001-35000	35001-50000	-.11567	.12222	.878	-.4659	.2345
		50001-100000	-.07477	.11588	.967	-.4068	.2573
		more 100000	-.24640	.12114	.255	-.5935	.1007
	35001-50000	35001-50000	-.26349	.12577	.228	-.6239	.0969
		50001-100000	-.28292	.12165	.146	-.6315	.0657
		more 100000	-.24176	.12861	.332	-.6103	.1268
	50001-100000	under 15000	.24640	.12114	.255	-.1007	.5935
		35001-50000	-.01709	.09082	.992	-.2773	.2431
		50001-100000	-.03652	.08501	.991	-.2801	.2071
	more 100000	more 100000	.00464	.09471	.986	-.2668	.2760
		under 15000	.26349	.12577	.228	-.0969	.6239
		15001-35000	.01709	.09082	.992	-.2431	.2773
	35001-50000	50001-100000	-.01943	.09150	.991	-.2816	.2428
		more 100000	.02173	.10057	.991	-.2665	.3099
	50001-100000	under 15000	.28292	.12165	.146	-.0657	.6315
		15001-35000	.03652	.08501	.991	-.2071	.2801
		35001-50000	.01943	.09150	.991	-.2428	.2816
	more 100000	more 100000	.04116	.09536	.991	-.2321	.3144

Dependent Variable	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
				Lower Bound	Upper Bound
more 100000 under 15000	.24176	.12861	.332	-.1268	.6103
	15001-35000	-.00464	.09471	-.2760	.2668
35001-50000	-.02173	.10057	.991	-.3099	.2665
50001-100000	-.04116	.09536	.991	-.3144	.2321

*. The mean difference is significant at the 0.05 level.

Homogeneous Subsets

field_1e

Tukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05
		1
under 15000	38	4.0175
15001-35000	119	4.1681
more 100000	78	4.1966
50001-100000	115	4.2251
35001-50000	90	4.2272
Sig.		.353

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_2e

Tukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05	
		1	2
under 15000	38	3.6743	
35001-50000	90		4.0750
more 100000	78		4.0913
50001-100000	115		4.1076
15001-35000	119		4.1082
Sig.		1.000	.995

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_3e

Tukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05
		1
under 15000	38	3.9895
more 100000	78	4.1154
35001-50000	90	4.1467
15001-35000	119	4.2000
50001-100000	115	4.2087
Sig.		.393

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_4eTukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05
		1
under 15000	38	4.0439
15001-35000	119	4.2213
35001-50000	90	4.2519
more 100000	78	4.2650
50001-100000	115	4.2899
Sig.		.452

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_5eTukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05
		1
under 15000	38	4.1228
15001-35000	119	4.2857
more 100000	78	4.2991
50001-100000	115	4.3739
35001-50000	90	4.4148
Sig.		.169

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

field_total_eTukey's HSD_{a,b}

SALARY	N	Subset for alpha = 0.05
		1
under 15000	38	3.9286
more 100000	78	4.1703
15001-35000	119	4.1750
35001-50000	90	4.1921
50001-100000	115	4.2115
Sig.		.075

Means for groups in homogeneous subsets are displayed.

a. Uses Harmonic Mean Sample Size = 74.243.

b. The group sizes are unequal. The harmonic mean of the group sizes is used. Type I error levels are not guaranteed.

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:35	
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 1 SALARY = 2 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	157
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(1 2) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.05
	Elapsed Time	00:00:00.05

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	under 15000	38	4.0175	.61215	.09930
	15001-35000	119	4.1681	.71569	.06561
field_2e	under 15000	38	3.6743	.66687	.10818
	15001-35000	119	4.1082	.82015	.07518
field_3e	under 15000	38	3.9895	.61854	.10034
	15001-35000	119	4.2000	.77197	.07077
field_4e	under 15000	38	4.0439	.70251	.11396
	15001-35000	119	4.2213	.89913	.08242
field_5e	under 15000	38	4.1228	.83978	.13623
	15001-35000	119	4.2857	.85732	.07859
field_total_e	under 15000	38	3.9286	.51192	.08304
	15001-35000	119	4.1750	.69003	.06325

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.983	.323	-1.167	155	.245	-.15052	.12901	-.40537	.10433
	Equal variances not assumed			-1.265	72.046	.210	-.15052	.11902	-.38778	.08673
field_2e	Equal variances assumed	1.913	.169	-2.961	155	.004	-.43385	.14651	-.72326	-.14444
	Equal variances not assumed			-3.293	75.827	.002	-.43385	.13174	-.69624	-.17146
field_3e	Equal variances assumed	2.994	.086	-1.530	155	.128	-.21053	.13756	-.48226	.06120
	Equal variances not assumed			-1.715	76.989	.090	-.21053	.12278	-.45502	.03397
field_4e	Equal variances assumed	3.390	.068	-1.112	155	.268	-.17743	.15956	-.49261	.13776
	Equal variances not assumed			-1.262	79.050	.211	-.17743	.14064	-.45737	.10251
field_5e	Equal variances assumed	.042	.838	-1.025	155	.307	-.16291	.15897	-.47694	.15112
	Equal variances not assumed			-1.036	63.520	.304	-.16291	.15727	-.47714	.15133
field_total_e	Equal variances assumed	3.171	.077	-2.028	155	.064	-.24640	.12148	-.48637	-.00643
	Equal variances not assumed			-2.360	83.568	.021	-.24640	.10439	-.45401	-.03879

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:38	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 1 SALARY = 3 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	128
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(1 3) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	under 15000	38	4.0175	.61215	.09930
	35001-50000	90	4.2272	.66790	.07040
field_2e	under 15000	38	3.6743	.66687	.10818
	35001-50000	90	4.0750	.81824	.08625
field_3e	under 15000	38	3.9895	.61854	.10034
	35001-50000	90	4.1467	.77070	.08124
field_4e	under 15000	38	4.0439	.70251	.11396
	35001-50000	90	4.2519	.96027	.10122
field_5e	under 15000	38	4.1228	.83978	.13623
	35001-50000	90	4.4148	.71947	.07584
field_total_e	under 15000	38	3.9286	.51192	.08304
	35001-50000	90	4.1921	.66174	.06975

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.190	.664	-1.662	126	.099	-.20962	.12614	-.45924	.04001
	Equal variances not assumed			-1.722	75.602	.089	-.20962	.12173	-.45208	.03285
field_2e	Equal variances assumed	1.100	.296	-2.666	126	.009	-.40066	.15029	-.69808	-.10324
	Equal variances not assumed			-2.896	84.753	.005	-.40066	.13835	-.67576	-.12556
field_3e	Equal variances assumed	1.455	.230	-1.114	126	.267	-.15719	.14109	-.43641	.12203
	Equal variances not assumed			-1.218	86.037	.227	-.15719	.12910	-.41384	.09946
field_4e	Equal variances assumed	3.686	.057	-1.205	126	.231	-.20799	.17263	-.54963	.13364
	Equal variances not assumed			-1.365	94.068	.176	-.20799	.15242	-.51063	.09465
field_5e	Equal variances assumed	1.120	.292	-1.994	126	.048	-.29201	.14641	-.58174	-.00227
	Equal variances not assumed			-1.873	61.049	.066	-.29201	.15592	-.60378	.01976
field_total_e	Equal variances assumed	2.216	.139	-2.191	126	.060	-.26349	.12024	-.50144	-.02555
	Equal variances not assumed			-2.430	89.173	.017	-.26349	.10845	-.47898	-.04800

Notes

Output Created	6/6/2021 2:42	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแล.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 1 SALARY = 3 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	128
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST GROUPS=SALARY(1 4) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.04

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:46	
Comments		
Input	Data	
		C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแล.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 1 SALARY = 4 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	153
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST GROUPS=SALARY(1 4) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.01

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	under 15000	38	4.0175	.61215	.09930
	50001-100000	115	4.2251	.72060	.06720
field_2e	under 15000	38	3.6743	.66687	.10818
	50001-100000	115	4.1076	.78707	.07340
field_3e	under 15000	38	3.9895	.61854	.10034
	50001-100000	115	4.2087	.66932	.06241
field_4e	under 15000	38	4.0439	.70251	.11396
	50001-100000	115	4.2899	.83599	.07796
field_5e	under 15000	38	4.1228	.83978	.13623
	50001-100000	115	4.3739	.73898	.06891
field_total_e	under 15000	38	3.9286	.51192	.08304
	50001-100000	115	4.2115	.59969	.05592

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.143	.705	-1.595	151	.113	-.20758	.13015	-.46474	.04958
	Equal variances not assumed			-1.731	73.631	.088	-.20758	.11990	-.44651	.03135
field_2e	Equal variances assumed	.845	.359	-3.049	151	.003	-.43327	.14209	-.71401	-.15252
	Equal variances not assumed			-3.314	73.825	.001	-.43327	.13073	-.69376	-.17278
field_3e	Equal variances assumed	.009	.926	-1.783	151	.077	-.21922	.12298	-.46220	.02376
	Equal variances not assumed			-1.855	67.874	.068	-.21922	.11817	-.45503	.01659
field_4e	Equal variances assumed	1.582	.210	-1.632	151	.105	-.24600	.15069	-.54372	.05173
	Equal variances not assumed			-1.782	74.438	.079	-.24600	.13807	-.52109	.02910
field_5e	Equal variances assumed	1.829	.178	-1.754	151	.081	-.25111	.14313	-.53389	.03168
	Equal variances not assumed			-1.645	57.143	.106	-.25111	.15267	-.55680	.05459
field_total_e	Equal variances assumed	.119	.731	-2.610	151	.060	-.28292	.10842	-.49713	-.06871
	Equal variances not assumed			-2.826	73.273	.006	-.28292	.10012	-.48244	-.08340

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:48	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၈၈\spss ချက်လဲ.
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 1 SALARY = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	116
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(1 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	under 15000	38	4.0175	.61215	.09930
	more 100000	78	4.1966	.68468	.07753
field_2e	under 15000	38	3.6743	.66687	.10818
	more 100000	78	4.0913	.82121	.09298
field_3e	under 15000	38	3.9895	.61854	.10034
	more 100000	78	4.1154	.87358	.09891
field_4e	under 15000	38	4.0439	.70251	.11396
	more 100000	78	4.2650	.97199	.11006
field_5e	under 15000	38	4.1228	.83978	.13623
	more 100000	78	4.2991	.80866	.09156
field_total_e	under 15000	38	3.9286	.51192	.08304
	more 100000	78	4.1703	.70257	.07955

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.106	.746	-1.367	114	.174	-.17904	.13097	-.43848	.08040
	Equal variances not assumed			-1.421	81.328	.159	-.17904	.12598	-.42969	.07161
field_2e	Equal variances assumed	.814	.369	-2.722	114	.008	-.41700	.15322	-.72053	-.11348
	Equal variances not assumed			-2.923	88.622	.004	-.41700	.14265	-.70046	-.13355
field_3e	Equal variances assumed	2.758	.099	-.796	114	.428	-.12591	.15822	-.43934	.18752
	Equal variances not assumed			-.894	98.950	.374	-.12591	.14090	-.40548	.15366
field_4e	Equal variances assumed	6.277	.014	-1.251	114	.214	-.22110	.17676	-.57125	.12905
	Equal variances not assumed			-1.396	97.462	.166	-.22110	.15843	-.53552	.09332
field_5e	Equal variances assumed	.187	.666	-1.089	114	.279	-.17634	.16200	-.49726	.14458
	Equal variances not assumed			-1.074	71.016	.286	-.17634	.16414	-.50363	.15095
field_total_e	Equal variances assumed	1.630	.204	-1.889	114	.061	-.24176	.12797	-.49527	.01175
	Equal variances not assumed			-2.102	96.865	.038	-.24176	.11500	-.47000	-.01351

T-Test

Notes

Output Created		6/6/2021 2:51
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၆၈\spss ၁၅၈၆၈.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 2 SALARY = 3 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	209
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST GROUPS=SALARY(2 3) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	15001-35000	119	4.1681	.71569	.06561
	35001-50000	90	4.2272	.66790	.07040
field_2e	15001-35000	119	4.1082	.82015	.07518
	35001-50000	90	4.0750	.81824	.08625
field_3e	15001-35000	119	4.2000	.77197	.07077
	35001-50000	90	4.1467	.77070	.08124
field_4e	15001-35000	119	4.2213	.89913	.08242
	35001-50000	90	4.2519	.96027	.10122
field_5e	15001-35000	119	4.2857	.85732	.07859
	35001-50000	90	4.4148	.71947	.07584
field_total_e	15001-35000	119	4.1750	.69003	.06325
	35001-50000	90	4.1921	.66174	.06975

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.537	.465	-.608	207	.544	-.05909	.09716	-.25065	.13246
	Equal variances not assumed			-.614	198.047	.540	-.05909	.09623	-.24887	.13068
field_2e	Equal variances assumed	.106	.745	.290	207	.772	.03319	.11446	-.19246	.25884
	Equal variances not assumed			.290	192.019	.772	.03319	.11442	-.19249	.25887
field_3e	Equal variances assumed	.246	.621	.495	207	.621	.05333	.10776	-.15912	.26579
	Equal variances not assumed			.495	191.951	.621	.05333	.10774	-.15917	.26584
field_4e	Equal variances assumed	.142	.707	-.236	207	.813	-.03056	.12934	-.28557	.22444
	Equal variances not assumed			-.234	184.855	.815	-.03056	.13053	-.28809	.22697
field_5e	Equal variances assumed	.959	.329	-1.154	207	.250	-.12910	.11189	-.34969	.09149
	Equal variances not assumed			-1.182	204.721	.239	-.12910	.10922	-.34443	.08623
field_total_e	Equal variances assumed	.154	.695	-.180	207	.857	-.01709	.09471	-.20382	.16964
	Equal variances not assumed			-.182	195.731	.856	-.01709	.09416	-.20280	.16861

T-Test

Notes

Output Created		6/6/2021 2:54
Comments		
Input	Data	C:\Users\၀ိုက်လ်\spss ချက်လဲ.
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 2 SALARY = 4 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	234
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST GROUPS=SALARY(2 4) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	15001-35000	119	4.1681	.71569	.06561
	50001-100000	115	4.2251	.72060	.06720
field_2e	15001-35000	119	4.1082	.82015	.07518
	50001-100000	115	4.1076	.78707	.07340
field_3e	15001-35000	119	4.2000	.77197	.07077
	50001-100000	115	4.2087	.66932	.06241
field_4e	15001-35000	119	4.2213	.89913	.08242
	50001-100000	115	4.2899	.83599	.07796
field_5e	15001-35000	119	4.2857	.85732	.07859
	50001-100000	115	4.3739	.73898	.06891
field_total_e	15001-35000	119	4.1750	.69003	.06325
	50001-100000	115	4.2115	.59969	.05592

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.550	.459	-.608	232	.544	-.05705	.09390	-.24206	.12796
	Equal variances not assumed			-.608	231.607	.544	-.05705	.09391	-.24209	.12798
field_2e	Equal variances assumed	.399	.528	.006	232	.996	.00058	.10514	-.20657	.20774
	Equal variances not assumed			.006	231.989	.996	.00058	.10507	-.20643	.20759
field_3e	Equal variances assumed	5.029	.026	-.092	232	.927	-.00870	.09459	-.19506	.17767
	Equal variances not assumed			-.092	229.340	.927	-.00870	.09436	-.19462	.17722
field_4e	Equal variances assumed	.772	.381	-.604	232	.547	-.06857	.11359	-.29237	.15523
	Equal variances not assumed			-.604	231.658	.546	-.06857	.11345	-.29209	.15496
field_5e	Equal variances assumed	2.268	.133	-.842	232	.401	-.08820	.10479	-.29466	.11826
	Equal variances not assumed			-.844	229.051	.400	-.08820	.10452	-.29415	.11775
field_total_e	Equal variances assumed	3.850	.051	-.432	232	.666	-.03652	.08463	-.20327	.13023
	Equal variances not assumed			-.433	229.452	.666	-.03652	.08443	-.20288	.12984

T-Test

Notes

Output Created		6/6/2021 2:57
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၆၈\spss ၁၅၈၆၈.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 2 SALARY = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	197
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax		T-TEST GROUPS=SALARY(2 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	15001-35000	119	4.1681	.71569	.06561
	more 100000	78	4.1966	.68468	.07753
field_2e	15001-35000	119	4.1082	.82015	.07518
	more 100000	78	4.0913	.82121	.09298
field_3e	15001-35000	119	4.2000	.77197	.07077
	more 100000	78	4.1154	.87358	.09891
field_4e	15001-35000	119	4.2213	.89913	.08242
	more 100000	78	4.2650	.97199	.11006
field_5e	15001-35000	119	4.2857	.85732	.07859
	more 100000	78	4.2991	.80866	.09156
field_total_e	15001-35000	119	4.1750	.69003	.06325
	more 100000	78	4.1703	.70257	.07955

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.622	.431	-.278	195	.781	-.02851	.10250	-.23067	.17365
	Equal variances not assumed			-.281	169.915	.779	-.02851	.10156	-.22900	.17197
field_2e	Equal variances assumed	.200	.655	.141	195	.888	.01685	.11954	-.21892	.25261
	Equal variances not assumed			.141	164.666	.888	.01685	.11958	-.21925	.25295
field_3e	Equal variances assumed	.182	.670	.714	195	.476	.08462	.11853	-.14915	.31838
	Equal variances not assumed			.696	150.302	.488	.08462	.12162	-.15569	.32492
field_4e	Equal variances assumed	.999	.319	-.323	195	.747	-.04367	.13528	-.31047	.22313
	Equal variances not assumed			-.318	155.647	.751	-.04367	.13750	-.31527	.22794
field_5e	Equal variances assumed	.079	.778	-.110	195	.913	-.01343	.12215	-.25433	.22747
	Equal variances not assumed			-.111	171.504	.912	-.01343	.12067	-.25161	.22475
field_total_e	Equal variances assumed	.152	.697	.046	195	.963	.00464	.10125	-.19505	.20433
	Equal variances not assumed			.046	162.708	.964	.00464	.10163	-.19605	.20533

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 2:59	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၆၈\spss ၁၅၈၆၈.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 3 SALARY = 4 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	205
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(3 4) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	35001-50000	90	4.2272	.66790	.07040
	50001-100000	115	4.2251	.72060	.06720
field_2e	35001-50000	90	4.0750	.81824	.08625
	50001-100000	115	4.1076	.78707	.07340
field_3e	35001-50000	90	4.1467	.77070	.08124
	50001-100000	115	4.2087	.66932	.06241
field_4e	35001-50000	90	4.2519	.96027	.10122
	50001-100000	115	4.2899	.83599	.07796
field_5e	35001-50000	90	4.4148	.71947	.07584
	50001-100000	115	4.3739	.73898	.06891
field_total_e	35001-50000	90	4.1921	.66174	.06975
	50001-100000	115	4.2115	.59969	.05592

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.000	.985	.021	203	.983	.00204	.09823	-.19165	.19573
	Equal variances not assumed			.021	197.231	.983	.00204	.09732	-.18989	.19397
field_2e	Equal variances assumed	.063	.803	-.289	203	.773	-.03261	.11271	-.25485	.18963
	Equal variances not assumed			-.288	187.717	.774	-.03261	.11325	-.25602	.19080
field_3e	Equal variances assumed	2.282	.132	-.616	203	.539	-.06203	.10070	-.26059	.13653
	Equal variances not assumed			-.605	176.946	.546	-.06203	.10245	-.26420	.14015
field_4e	Equal variances assumed	1.345	.247	-.303	203	.763	-.03800	.12562	-.28570	.20969
	Equal variances not assumed			-.297	177.215	.766	-.03800	.12776	-.29013	.21413
field_5e	Equal variances assumed	.302	.583	.398	203	.691	.04090	.10281	-.16180	.24361
	Equal variances not assumed			.399	193.601	.690	.04090	.10247	-.16120	.24300
field_total_e	Equal variances assumed	2.141	.145	-.220	203	.826	-.01943	.08833	-.19360	.15474
	Equal variances not assumed			-.217	181.602	.828	-.01943	.08940	-.19583	.15697

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 3:02	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၆၈\spss ၁၅၈၆၈.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 3 SALARY = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	168
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(3 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	35001-50000	90	4.2272	.66790	.07040
	more 100000	78	4.1966	.68468	.07753
field_2e	35001-50000	90	4.0750	.81824	.08625
	more 100000	78	4.0913	.82121	.09298
field_3e	35001-50000	90	4.1467	.77070	.08124
	more 100000	78	4.1154	.87358	.09891
field_4e	35001-50000	90	4.2519	.96027	.10122
	more 100000	78	4.2650	.97199	.11006
field_5e	35001-50000	90	4.4148	.71947	.07584
	more 100000	78	4.2991	.80866	.09156
field_total_e	35001-50000	90	4.1921	.66174	.06975
	more 100000	78	4.1703	.70257	.07955

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.010	.919	.293	166	.770	.03058	.10454	-.17581	.23697
	Equal variances not assumed			.292	161.401	.771	.03058	.10472	-.17622	.23738
field_2e	Equal variances assumed	.016	.899	-.129	166	.898	-.01635	.12679	-.26668	.23399
	Equal variances not assumed			-.129	162.456	.898	-.01635	.12683	-.26679	.23410
field_3e	Equal variances assumed	.597	.441	.247	166	.806	.03128	.12686	-.21918	.28174
	Equal variances not assumed			.244	154.928	.807	.03128	.12800	-.22157	.28413
field_4e	Equal variances assumed	.305	.581	-.088	166	.930	-.01311	.14940	-.30807	.28186
	Equal variances not assumed			-.088	162.047	.930	-.01311	.14953	-.30838	.28217
field_5e	Equal variances assumed	.433	.512	.981	166	.328	.11567	.11790	-.11711	.34845
	Equal variances not assumed			.973	155.550	.332	.11567	.11889	-.11918	.35052
field_total_e	Equal variances assumed	.001	.973	.206	166	.837	.02173	.10535	-.18626	.22973
	Equal variances not assumed			.205	159.400	.838	.02173	.10580	-.18722	.23069

T-Test

Notes

Output Created	6/6/2021 3:03	
Comments		
Input	Data	C:\Users\၁၅၈၆၈\spss ၁၅၈၆၈.sav
	Active Dataset	DataSet1
	Filter	SALARY = 4 SALARY = 5 (FILTER)
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	193
Missing Value Handling	Definition of Missing	User defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each analysis are based on the cases with no missing or out-of-range data for any variable in the analysis.
Syntax	T-TEST GROUPS=SALARY(4 5) /MISSING=ANALYSIS /VARIABLES=field_1e field_2e field_3e field_4e field_5e field_total_e /CRITERIA=CI(.95).	
Resources	Processor Time	00:00:00.03
	Elapsed Time	00:00:00.03

Group Statistics

SALARY		N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
field_1e	50001-100000	115	4.2251	.72060	.06720
	more 100000	78	4.1966	.68468	.07753
field_2e	50001-100000	115	4.1076	.78707	.07340
	more 100000	78	4.0913	.82121	.09298
field_3e	50001-100000	115	4.2087	.66932	.06241
	more 100000	78	4.1154	.87358	.09891
field_4e	50001-100000	115	4.2899	.83599	.07796
	more 100000	78	4.2650	.97199	.11006
field_5e	50001-100000	115	4.3739	.73898	.06891
	more 100000	78	4.2991	.80866	.09156
field_total_e	50001-100000	115	4.2115	.59969	.05592
	more 100000	78	4.1703	.70257	.07955

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
field_1e	Equal variances assumed	.007	.936	.275	191	.783	.02854	.10361	-.17583	.23290
	Equal variances not assumed			.278	170.977	.781	.02854	.10259	-.17397	.23105
field_2e	Equal variances assumed	.010	.921	.138	191	.890	.01626	.11750	-.21549	.24802
	Equal variances not assumed			.137	160.704	.891	.01626	.11846	-.21768	.25020
field_3e	Equal variances assumed	4.851	.029	.839	191	.403	.09331	.11123	-.12609	.31271
	Equal variances not assumed			.798	135.966	.426	.09331	.11696	-.13798	.32461
field_4e	Equal variances assumed	3.239	.073	.190	191	.850	.02490	.13103	-.23356	.28336
	Equal variances not assumed			.185	148.415	.854	.02490	.13487	-.24161	.29141
field_5e	Equal variances assumed	1.259	.263	.664	191	.508	.07477	.11263	-.14739	.29692
	Equal variances not assumed			.652	155.281	.515	.07477	.11460	-.15160	.30114
field_total_e	Equal variances assumed	1.643	.201	.436	191	.663	.04116	.09434	-.14492	.22724
	Equal variances not assumed			.423	147.565	.673	.04116	.09724	-.15100	.23332

Notes		
Output Created		6/6/2021 3:10
Comments		
Input	Data	C:\Users\ผู้ดูแลระบบ\spss ผู้ดูแลระบบ.sav
	Active Dataset Filter	DataSet1
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	440
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics are based on all cases with valid data.
Syntax		FREQUENCIES VARIABLES=G1 G2 G3 G4 G5 G6 G7 G8 G9 /ORDER=ANALYSIS.
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.02

[illegible][illegible]

Frequency Table

G1

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	57	13.0	13.0	13.0
	ไม่เลือก	383	87.0	87.0	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G2

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	228	51.8	51.8	51.8
	ไม่เลือก	212	48.2	48.2	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G3

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	55	12.5	12.5	12.5
	ไม่เลือก	385	87.5	87.5	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G4

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	403	91.6	91.6	91.6
	ไม่เลือก	37	8.4	8.4	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G5

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	15	3.4	3.4	3.4
	ไม่เลือก	425	96.6	96.6	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G6

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	7	1.6	1.6	1.6
	ไม่เลือก	433	98.4	98.4	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G7

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	25	5.7	5.7	5.7
	ไม่เลือก	415	94.3	94.3	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G8

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	157	35.7	35.7	35.7
	ไม่เลือก	283	64.3	64.3	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

G9

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	เลือก	20	4.5	4.5	4.5
	ไม่เลือก	420	95.5	95.5	100.0
	Total	440	100.0	100.0	

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุวจน์ จิระวิไลกาญจน์
วัน เดือน ปี เกิด	20 พฤศจิกายน 2519
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2545 ศิลปศาสตรบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่อยู่ปัจจุบัน	389 ซอยทองหล่อ 19 ถ.สุขุมวิท 55 แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110

